

120 Apokalīstā vai plūmētā:

A B
R13095

1065.

Eofe Karlis

Samanis, P. - 10, 20, 66, 69, 72, 76, 81, 92, 96, 105, 106,
110, 113, 114, 126, 130, 168, 169, 175, 176.
181. 182. 184.

Rudzītis, Richards - 20, 67, 97, 101, 103, 112, 114, 117, 120,
126-128, 132, 135, 146, 165, 169,
171, 174, 177. 181. 184.

Zeiferts, P. - 20, 25, 26-31, 41, 59, 45-45, 76, 78, 83,
91, 105, 115, 143, 146,

Saulietis - 21, 45-55, 63-66, 86,

Baltjūriņš - 23, 25, 59,

Borūns, J. - 35-40, 119, 81, 82

Jūnelis, J. - 41, 42-44, 81, 83, 104, 177.

P. Kiliņš - 44, 70, 75, 80, 83, 93, 104,

St. Beinas 186. g. puzi

118

1.

Kārlis Egle

Piezīmes.

Rīga, 6. 6. 1930. Kārlis Egle

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

Faint, illegible handwriting in the center of the page.

Šodien paiet desmit gadu, kopš salaulājamies un
 sākām kopīgu dzīvi ar bērniem. Svētīgā atpakaļ,
 uz pagājušiem gadiem, tiri bēdā būmu, esv-
 ātri tie pagājuši! Negribas ticēt, ka jau
 desmit gadu, pat desmit dienu ilgumam bērniem
 jau garu, tik ātri tie rādās aizpūti. Bet
 tomēr patīkšmā desmit gadi aizpūti. Jādoma,
 ka dzīve tad nav bijusi pelnāma, ja tie
 pagājuši tik uzmanot. Gājusi ir daudz
 spēmes, jo manis un es jūtam, lai
 kāda bijusi mūsu dzīve. -

Pirmoreiz tagad saņemot visu pabeidz
 un bērni, uz Valmieras pusē. Redzēs, kā
 veiksies. - Citi dienas mājās bijuši uz mētas
 sēdētāji un darba urbtāji.

Aug

Rīga, 6.6.1930.
 plud. 8. valstā.

Izbraucām šout plkst. 7.45 un Valmierā nonācām
 ēsi pirmo plkst. 11. Tā kā nepilētās šai ceļojumā varam
 satikt, jo ceļam nodomājis šī tikai divi vien apmātīt
 to pusi, tad apmetamies Rīgas viesnīcā, ievodām jūrdienu
 un plkst. 14. devamies taksometri uz Burtņiekām.
 Kilometrus 16 pa jauno Maģalaces šoseju gan ceļā jābrauc,
 tad pa Burtņiekām lielceļu, tomēr iedzīst auto laidām
 mērenā gaitā, lai varētu apmātīt apmātīt. Pa
 ceļam apskatām dažas arnu mājas, dzelzceļu līdzeni
 lauki, mājas priekšā kupaļas un bērzu birstālas,
 vietām plaši purvāji mati, oītam kroplām priedītem
 aizauguši. Pūtīnu Burtņiekos, kur abi ceļam pūnoredz,
 vareja šo to apmātīt. Tjasi maīto matē no Burtņiekām
 vīls upvalnīta uz Burtņiekām ceļu, kas sodien vāgļi
 atņoju.

Burtņiekām apsarņūdošāna, esu esmu dzīdeji,
 atrodas agronomu biedrības vīlās, un jūli ievāstota
 lauksarņūdošās mola. Netīku vīlur gājīs elbā,
 vīlencām netīku kautro tūvām apmātījis, bet

apouatiju tāpat muižas laukus, ēkas, apmāstus. Patīdām
 vērot, ka lauki diezgan labi ieluoti, rūpīgi apstrādāti,
 ēkas uzturētas kārtībā, pat muižas parkā redzama
 lietiska kopšana, pūtaus, bez lielas pūšanas, kāda,
 es var redzot, bijusi tas apmāro mācu kungu laukā.

Grībekam jau patlabam braucot prom, kad pēnāca
 kāds zāns un apgrābis, vai vēloties vēju. Uz tam
 esot laukējos saņert vāli 5, tiktai veļot vēl vāroti,
 ja mēs dzīvus vēloties lēji pānt. Sedaš uzes un
 Burtņiekū epera vējus pagitā jau no apmārdem
 laukiem, raicāju, vai vāhē vēris vējus tūs. Jūs
 atbildeja, ka vēris tos ^{Šķina (2)} ~~Šķina~~ uze, of tūras krastes
 atrodas Burtņiekū muiža. Burtņiekū eperā vējus
 esot gūti pūjot, bet Sedaš uze to mīrs neesot,
 jo Sedaš esot iztūsta (tās kaseus meloorets) jau
 vairākus gadus atpauā. Grībekam noģarbat ar
 šās māģak pagitāmās uzes vējus, lūkam uģarbat
 daģus vākus. Kad tos bijām zāģemūģi, vōģamūģis
 celā, lai cam jaun-Burtņiekū, ģar Dīķerikū
 dotos uz Filo ūalū, tūm ja celam uz

6
Pils Burtņiešu braucot pār plabā-purvoju
varējām jau apskatīt.

Pulkstos bija jau pāri 17^{tiem}, kad nonācām pie Jilā
kalna, jo pa celam bijām taisnīšai, mazai, kilometrus
trīs garu līkumu, uzņēdami, ka no Jamburģiem
var uz turieni izbraukt gar Mejnīelliem arī pa
kādu taisnāku ceļu. Bet šķoti tas neļēja, jo
dabūjām vēl 10 to tāmi apvārtne apskatīt.

Jilā kalna augšā ved ceļi no divām pusēm:
viens tiesi no lielcēla, Valmieras pusē, bet otrs, Dīļu
pusē, no lielcēla nošķirtošs, vādu 1/4 kilometra gar
kalnu pārvēji ejot. Tā kā šis otrs ceļš ved kalnā
gandrīz no pretējās puses, rals dzīvot ar ceļu, Valmieras
pusē, tad nolāmām pa to kājt augšā, bet pa otru
nākt bija, lai rastos atpakaļ kalnu apredzēt no
otrajā pusē. Pirms kalnā uoššanas paveras
dziļam pilsēds un plabā vispārējs plats uz
Dīļu un Matīšu pusi. Tālu pie apvārtne
redzama pagrāva angļiem, kurā no Jilā kalna
angļiem šūz dziļam dziļā un plabā aiza,

estk var vērot - juraņš, ne laju, bet lielāko tiegu jaunā 7
kociem dat. Arna nav krāska, tomēr diezgan īpatnīga,
maģiēt tā kā vieglas dimantās pārsepta, vsmaz Bodien,
grāistā un saulainā pavasara dienā.

Pats filais kalus istētiā neatstāj tik varenu ielaidu,
kāds kaunthun apņmā nogulies sakarā ar teikām un
literatūrā tik bieži celato simbolismu. Varbūt tas
arī tālāb, ka šis kalus tagad vsmam mežu un krūmīšu
kelto, kas to neļauj apņmatot no lējas, ne arī no pašas
kalna virsotnes pārredzēt apkārtni, vsmā itipi
liedem, kas būtu tālu pārredzama. Kalna nozājas
diezgan parovtas, kādu latvīši kurā katrā apvidū
nelis trūkums; turpretīm pati kalna augšlma, vsmā,
samērā diezgan maza, nav lēz savas romantikas,
īpaši itāro krauju labad, Burtvīllu vusē. Lai
nu tā, šādi mati tomēr ciltēni jaunji atvarājo,
spēina, uzņēm drīsa, kas izbraukuma pavadošo
lādu neļauj nozālot.

Valmierā atpauš konācām ap vskot. leptiem, un
tā kā novellare lēpa sevīti jāma, tad jāfām
un apņmatīfām vīlē tīpas apkārtni, piemēlāta vusē,

vēl līdz plūst. ~~2000~~ ~~stunda~~ 22⁴⁵ vakarā. Vakarā
kā stundu pavadotām tēsi Gaujas krastā.

Valmierā, 7.6.30.

Or

Šodien kā pirmos Vasarsvētkos pār Valmieru nolaidies
svešdienišs miers. Mazās sānās ielīkas, kam dažuriet
gar malām tū augstās betona glāksīgu ietnes (trotnari), ka
sieraņa omiedamās piebilst, "ja no tiem kādam gadās
krit, tad tas augstām gan vairs neceļies," - šās mazās
ielīkas paurjam tukšas, vientuļīgas, kad ižepam, lai
dotos gar Gaujmalu uz vakariem, apskatīt šo pilsētkas
apūstnes puoi.

Linarda laiceņa, Rietekļa (Baloja) u. c. apjūmotā
un apdziedatā Valmierā man nav solša, jo, vsmores
1902. gadā iepazīnēs, esmu tajā vairākkārt pīcēs
kara un kara laikā iepīcēs. Pīcra, tū pīcēsju
un gīvū iepīcēdu vīpa gan neatīpī, kā lēis,
tonēi kautkas maīš, kluzi pīvīlēš vēsno pīcē
ai no šās dīežan latvīgās pīcētās.

Lēnām apējām va Gaujas labo krastu lejup,

9

garām bijuši Valmieras skolotāju semināra ēkai,
Kibonstrus 3 vai 4, tur pieņēmu mātā atpūlā un
atgūtāies kādu stundu un tad nācām ārā atpūkāt.
Tā kā vēl bija laiks atlika, tad izjāzām vēlreiz pilsetā
cauri un nosmetāmes augšpus tās, Gaušas krastā, kur
patlaban garām irās vairāki ploti. Pie kofa jau sen
cauri tiltām, pie velsetas, kad mums bija jānācis laikus
pārties celā: man autotāuzi uz Priekšpilsētu Pilsētu Pilsētu
pie Druvānu, bet draugam ar pusdienas vīķiem atpūkāt,
uz Rofu. Ējot uz cādu no mīdām garām, kur bija
nosūtāts man auto, mums bija jāiet gar baznīcas
laukumu. Pār patlaban bija sapulcējis pārs mātāzju
vīķis, jo notika SSS sportīva parade. Lauzju dēļ,
kas vīķiem cālu parādē mātāzju nopietni, kurpētām
citi sātāzēdāmes gūtāzja, kofām spētā mēt gārtas
tālm apstāst. Dīcā kofa vīķi mākulāzina, jūtā arī
vējš. Līctus vēlāzja tonē gādāms. Ap šo laiku pilsetā
kofa jau tīzri atpūzējās: mātā dīķis tēzjās
laukis arvīķiem vāzāz radās ielās, izmāntāz
mētāzjām spūzāz vai atpūzāz.

Pilsētu Kāzua Pilsētu,

8.6.30.

Alm

Palaidis gēnētys plūst. 14^{1/2} uz Rōsu, jāt autotais
 dēros uz Rūsiem. Tā dā te gaudēd no jāt
 Valmieras man nācās braukt jā apīdē, vīn agrāl
 nelojū lojū, tad vērojū, est varejū, apvāstū. Dāzās
 vīstās jā celam pīsturojū, lai apvāstū tūvū
 (pīem. jē Braslas spēktačas, kas tagad Valmier
 apvāstū ar dētrīgu strām un tūvū jār
 jēdus atpauk, kamē tūvū jātara, un vīc Prūvātē
 mūdās, kur var vārēdēt māgēt tātū novadu).
 Kā jē vīstās estās jūstās, ar te vīcūs iespāds
 neatvārtāms: sarmīecotā laudā darhōzā katrijā
 vīstās seldūti uz jūlētū. Pācelas jūmas ēvās (vīvāstū
 jūmā sarmīecotās), vīlās lobi seldūtas drūvas, jēdās
 atvīrdē jūlētās ar vīstematōjū kultūrētās
 vīlās, sardōjū vīstētās un vīstētās jēntū
 sēfās, lēf lēlētās kārjās un vīstētās, lēf vīstētās.
 Kā ar Prūvātē, tā ar Prūvātē, tā ar vīcūs Valmier,
 ar sūltētās jūstās gaudēd lēf sūltētās, jēv
 vīstās sēfās, mērami angōfās, sarmīecotās, var
 sēdēt, dōzjū vīstās un sūltētās.

11

Pilvētu, lapa par gandrīz 17, kad nonāca Rūlos, Ērmāra
arī savā tēvu sētā. Draugs Ērmāris ar savu laulāto
draudzēniņu mazo dāvāno dēlu Andreju kāma tad
mani savai pārdotai.

Alāns Kalna Rūlos,
8.6.30. Jūst. 20^{tos}.

Oh

Tā kā šodien biju radālam un ar dandz lauda
un es arī drupu nofuris un tikai partaiņas šārta
ja Valmieras apkārtni, bet arī celā uz Rūsiem, tad Rūsi
lauku un robežu apskati atklājam uz rotn, bet šorad
nāpriet apskatām tikai parī mājas tuvāko apkārtni
un karstjamies ar Ērmāri dandz un dažādas lēstārijas
pār runās. Jo jāpalla, lai gan Ērmāram pieder lielda
ienestā lauku sētā, doļgan angļiņā rietā, un lai gan
vīnam kā īpašībam vajadzētu šo to parīt par
"mājas būšanām", viņš tomēr no saimniecības lēstām
nēlā ceļna, un dēvo te tā irto dēpnieks vīlūgā
bezrūpība un savvalība. Kā es mājos, dēvo kā
latviešu puslāfars, gozla tēlots "cūņpocbēvēckū
no meuzuk" (vānētā nozīmē), tikai bez šo pēdejo

uzpēt un iznāšamām var patur pasaulē labākajiem.
 Aras raumniecības ķētas vada un pārjona vāra
 ātras mate, nēstai - tagadēji Ernasta kundzei
 vajadzīgot. Pēc tā pamot, ar Ernastu tād nūms
 rinas var popties būvī ar lēnārtām lēstām, ne
 raumniecības pūstāji nolēm.

Pati Kalva Rūķu mājas vieta atrodas netālu no Smiltāns-
 Priekšes lielceļa (ap $\frac{1}{4}$ kilometri), no lielceļa pamot uzpēt
 tā tā nolējiņa, pūrvaina pūvē un pūvēn ulajuma
 tūmūnā, kur tālāk pūvē Smiltāns norada nolējas.
 Pūvēt ātras, ar Smiltāns pūvi, tai atrodas lēvas Rūķus,
 lēvas nūte pūvēt pūvēt "lēvas Rūķu" mājas vieta,
 kas vēl lēvas pūvē lēvas pūvē pūvē Ernastu pūvēt,
 pūvētā radīka.

Kalva Rūķu ātras pūvētā lēvas lēvas lēvas.
 No tān pūvē pūvētā ātra, lēvas, pūvē un pūvētā
 pūvētā ātra - lēvas vēl tēva un tēva tēva celtas,
 tagad lēvas pūvētā. Pūvētā kūtis, pūvētā un
 pūvētā-ventrālā domātā kūtis pūvētā pūvētā
 pūvētā lēvas. Vēl tūvēt domātā celt ārs lēvas

13
šūni. Pā tad ēlas patlabam ēpas vārtība uz gadu
20-30. Pašu dzīvokļa ēka doļģau plāka un ērta,
ar kādām 6 istabām. Patlabam vēl jūmta ēbu vē
tiek gatavotas 2 istabas, domātas vīriešiem, kas ierastos
Rūnos. Pie dzīvokļa ēlas kājs, kas gan nav reāls
ieraksts un izraksts, nav arī angļu lokiem bagāts.

Kienā no bās dzīvokļa ēlas lidāvajām istabām, jāte,
kavēdamies, nes ar Ēmanis norunājam gandrīz katrē gabai
jūmtā. Starp cetur, vāris jūmtā tika man, ka 1914. gada
vāsam te nodzvojis arī Ēnards Lāicis, ar kuru Ēmanis
tolāik bijis lielos draugos. Pā lēlāvai daļai te Rūnos
Lāicis aprakstojis savu stātu Vitolde Vitolde un
daļis cetur darbus, ko tūp lāstojis vāsam ar pūlētā.
Rūnos vāstūrē dāmos, te allāž mēdžot stādāt un
stāstāt no vāsa uz cetur galu arī vāts Ēmanis, un
te ierastota arī mana jūmtā vāstūrē. Istabā patlabam
sādas istabas lietas: cyalē galds vai vāsa loģa ar
daļiem vāstūrē, kumode, kas vāsa vāstūrē, arī vāsa,
vāstūrē vāstūrē un cetur kādām lēlāvai, kas saba stas
cota uz cetas, drēbu vāstūrē, va lēlāvai daļai tāpat
vāstūrē vāstūrē, vāstūrē vāstūrē vāstūrē, vāstūrē
vāstūrē galds vai vāsa loģa, un man vāstūrē

gulta, kas te biežot dēvēta infidēlas gaidījumos.

Vā tā jāk jau mākt gūnu da, tad ar pējam pē
mēra.

Kalua Pulos, 8.6.30.

veit. 24.

Chy

Pulstas, bijājam 10, uad cēlos angē. Kantjan valstā
lasis itūā solja lētū, tonēr šodlu atkal tāda pat
tūlicofa, maļiet mākulai ca dēlu, tā valst. Pēc brokastu
sataizjams abis un 'Šumani un ar pējam robežas un
laumus apsvatit, vja dōvi vien, jo pārejēm sasmūcēlas
darbu dēļ (mājas solja) nāv ierējam valstis.

Iprādās, ka Rūm jēms plātīka nāv nēvaz kōk
nēcofa: pāvjam vādas 180 pūravistas. No tām nēja
ap pūravistu 40, plām un gānleu un nēderofas jēms
ap pūravistu 60, bet pārejā aramēnē. Jēme vōmūnē
lētēna, aramēnē vāsta - anglija omilt. Pīlāi plāvas
jū, tāpat gānleas, lētē mājas, un vī tām pat ar
kultivēšanū māf ko vāretu pāvōvāt.

laumus apstāigājat vōdju, ka tos grandvōnēus dōljam
lābi ištādōjī. Sārtōki dūglē šāgad vōdju un

15

Jolmas krieši, tāpat aboluti. Šī var vasarā
jelmui uelva uelā jēloties. Rosjā un intensīvā
zvanītošot, lietpratīgi apsarunītošot, šāda rēta var dot
dēļāu bafarīnu ienākumu. Šī tagad rēl, kad jāt liela
dala ienākumu ierīšības un zvanītošas,
mājas dodot gada ap L 1800. - naidā ienākuma.
Pabūvējot, ka mājas nau u zāles, u kalēbas plāvēja un
grābēla, u ar cota tāmēdīnu rēla, kas pavelēna darba
vajīšumu, laujan tēk bēla jēta tādas bētas jāsni
u pēlēšāmas. Meji nau jātēk, un tālab ar lielu
pūli apitāģojē krievu jēms plātīnu, kas bōjā u vērtīgu
mēju dātā, ka tē var rējēt no lielajiem celmīnu (gandīf
tūai pēdes), bet kas tagad gandīf pēlīsi nozīvts.
U nauj tūai pēti koki, kas tūai jēc gada dejuvīnu
jēngs par būvkokīnu un omāles - jēnās audjē, ko
u arē cirt atvāl tāpat tūai jēc gada dejuvīnu.
Pēdāra laudā šo mēju u pēi esot vāstāvēnu bājīnu
pāi dēvīsi, lai iegūtē naudu jēmo omā sacēbānai
un cota u rāpēdībānu. Pā u pēi tad jēpēvīvts
bōj bēdjamānu. No mājas u pēst, šis nēfs un vā
lomu plātība atrodas u pēlīnu mūjās jūsi, ap
1 1/2 kilonētra tālumā.

No mājas uz otru pusi atrodas pļavas un viena dala
 ganību. Te garām tek Nārsvelts, un pa māju aizsargusi
 upīte, kas lalis nav pat saredzama, un kas pļavu pagastu
 robežo ar Smiltēnes novadu. Otrpus upītes tad arī iet kas
 Smiltēņu un citu pļavas. Viena pļava šobrīd, pie tās
 upītes, ap 1/4 kilometri no mājas, atrodas pārti bērzi.
 Šie bērzi un krūmiņi ap tām ir Ēmāra mēģoņu
 rīkta un jos pūlos, un ir mājoņi mēģis karotēs
 un arī tagad ~~ar~~ mēģis mēģis pārti bērzi
 un sargā. Nav tva uelā sirdī, un acis krotā,
 tomēr šī uelā ir ~~ar~~ ir ar tva uelā pie rīds.

Aptuveni šī ir jēma pļavām un uelā ar tva uelā
 galam jēmas, drupu uelā. Pie pūlos tad
 atkal uelā uelā uelā, un uelā, ap uelā
 Ēmāra pūlos, ~~ar~~ uelā uelā uelā
 salāts ar tva uelā ar tva uelā uelā,
 kas ar tva uelā. Ar uelā, lai uelā
 uelā uelā uelā uelā, un uelā
 uelā uelā uelā uelā un uelā
 uelā uelā uelā uelā, bet uelā
 uelā.

17

Ajāla galdā atilīne Ēruņģam plus dažādām
rautīm un veltēm. Arī tās tajā ir citas sarakstas,
kaut gan ja autoram sarakstas veidots. Pēc tā, ka
Ēruņģis atstāja no tāu kādu daļu, jāsi var 50
gabalu, un atdava man. Norīdodu tās Rozas
pils. Mēģina laboties. Paturoja sev ja labākai
daļai tikai tās, ko raksturo autoris, ar kurām ir 45
doma būt sarakstos un ar turpmāk.

9. 6. 30., Kalna Rūkos,
plūst. 18. ^{nov}

Chu

Pasaukāt par mām lūg ar Ēruņģa delu studiju,
kurš veģu kālab iekāms, lai vīru sauc var "bifeli", un
īstajām tātad veidoti pabeigti. Šis studijs parojam
sarakstos labas lēns, nientulā augsams tās kā
parantīs, pamejot. Kadu laiku gūhēji, lai vīru
sarakst par Baci, par jaci, bet tajā rakstos "par
bifeli". Jauna saulaona parakst un jātīluma
īstajās sarakstos.

Kalna Rūkos,
9. 6. 30., plūst. 21. ^{nov}

Chu

Šeit rīcējamies ap plkst. 9, tā kā atliks tikai
 sapataroties ceļam, jo plkst. 11 vajadzēja jau izbraukt
 uz Smiltēni. Tā kā Ēriņam ļoti brauca arī moka
 kundze, tad bijām trijotā. Braucēja nebija vajadzīga, jo
 Ēriņa kundze Smiltēnē kāda draudzība, kas joprojām
 atgādās atpakaļ uz Rūpiliem.

Smiltēnē man jau ļoti nepatīkama no agrākiem laikiem.
 Pēc viņu radītu tur uzstādītu tīkai vārdus justimden
 un dāvamies tad uz stacijas. Pēc Ēriņam katrā
 tūlā ļoti nepatīkama, jo va bū ceļu viņš braucis
 nepatīkamas reizes uz Rūpiliem un no Rūpiliem. Smiltēnē viņam
 turpat dziļā stacija.

Ar to tad mana vīrošanās pēc Ēriņiem nobeidzās.
 Jūtīc iespaidi vīrošanās daudz labāki, nevis to bijis
 gaidījis. No Ēriņa jaba stacija, Rūpili es bijis
 iedomājies manu, ļoti varētu būt mājēli, un mājēli
 bēdīgā stacijā, tālab va pat Ēriņiem nav nekāds,
 patiešām nepatīkama nav sadomīlūs, bet ieraudzīju
 joprojām no pēdējās. Protams, būtu labāk, ja Ēriņiem
 jās arī varētu sadomīlības lētas, ja kaut

interesēta par tām. Bet no viņa kā dziļiņas struktūras
cilvēka, kam pašam tikai literāras intereses, to prast
nevar, un tas tad vēl varētu būt juprātis par
pašu māju, kas tomēr noturējās tāda atvokli. Jāpziņē,
ka Ēmaram nav arī nekādu citu ar vietejo apkaunīti:
apkaunītie jenturi viņa nesaprot, un viņš pats par tiem
atkal neinteresējas, jo starp viņu un tiem jābūt butiba
nav nekā kopēja. Tā viņš, Pūnos ieturēdamies, dzīvo
tikai savā pasaulē, sarunībā, savas ģimenes vidū. Par
mamu atbrūnšam lūpa pūceps. Stāstīja, ka laudzi jau
no viņa literāri pūceps pūceps neesot vēl viņa lūgums.
Būjis vēl daļas daļas Veselis, iepriekš kādreiz ja to
jūsti celofot Richards Rudzītis un atbrūnšis vēl
A. Prande, kad nevarējis manupurojta sagadot
savai, katr. rakstniecībai portretās. "Vēl daži
jau Rija esot išteikusi vēlēšanos viņu apceļot
(film. Sudrabvalis), bet tā kas tas būjis tos laikus,
kad Ēmaras māmiņa būjusi jau vesela, un māstī
būjis jūsti solēniem apkaun, tad viņš laiku kas tā
apceļojumu lūdzis atlikt. Un tā arī palicis.

Rija nonācām ap lūst. 18. un deramdes datis
uz savu atvokli.

Rija, 10.6.30.

Ch

Kā arīem, satīllamēls atkal ar Ēmāni katru dēļu
 reži vai domas reģes. Vēpī atnāk vīe manis vāid un
 bēlbotētā vai arī māfās. Pātlaben vīl dandf vāirumu
 mums par ~~šīs~~ alfabētiskā un chronoloģiskā
 rādītāja dēlātosāme un sātādīsāme Pomsa kop.
 rādītāme, kas vāids 20. reģimā. Atīpam zāme tēgā
 arī rādītā pāfātāvāšana "Konversācijas Vārdnīcā".

Rēpā, 12. 6. 30.

Ch

/ Pūdpts sōdēla bēfā iēvācis vīe manis bēlbotētā.
 Sāmetāmeis un arģēfām abī dēvi vīe "Kēso"
 kopā vīpāntēs.

R., 13. 6. 30.

Ch

+ Zbrānce 21. jūnīfē plāt. 15 1/2. uz Kurpēni, uz
 Pēdora Jēferta tēra māfām dīvīkēs Pēterniem
 Lūliem, ar kūrīem māre katrā pītā vājāpāfā
 iēpāntēs, sālārā ar rādītā par Jēferta pītās
 pāfātā. Kēsos uz Lūliem brānce Jēferta kundze
 un mēitā Ludmilla, un Ludmillas drandpene,
 kāda Pūjas jūmskundze. Lūlos nodzvožu

vien svētdienam, iepazīnos sīki ar apkārtni un
saimniecību vietām; būs arī džeļi. 23. jūnija rītā,
šodien, agri agri mani atveda uz tūrejo dzimenes
staciju, jo man būs jāstādās Roga atpūlā.
Gūtā kņaidi un jēgas nāk rausta par Roderu
Jēpita dzimtas pagātni, kas būs eksports Jēstības
mūzikas Mānēvanta, domāju vēl šodien jāt.

Roga, 23. 6. 30.

Ch

Rogaun jau gūdrojūti abi ar sēvītu Jētas
Kontuun izbraukt, bet tā ar darbu daudz un
rallat atpūlā, braucot būtu jānoskaidro jāpildītos
mērķus, tad noteikām parādīt tos mērķi māfā,
pateikt darbus, lai uzaugātos izbrauktāna
atpūlā, kas sāksies 1. jūlijā. Darbā tad arī
paies šī jēpu došana.

Roga, 24. 6. 30.
plūst. 20^{tos}

Ch

Šodien saņēmu Saulieša vēstuli, sīvu, vēlīgu.
Sūta mērcēnu uz Jētienu un lūdā kādreiz veidēt has
iespēties arī pē mpa Sauliešos. Īsumā jau sau domājis
var mpa apmērtānu, bet kad tas īdojis, vēl jābū apmē.

R., 25. 6. 30.

Ch

Šodien pa pusli nolaidu visus šķirgaurākos darbus
 bibliotēkā, lai nākamnedēļ varētu rādīt nedēļu
 izbraukt atvaļinājuma. Darbnieces atļāudu jau
 rādīt, lai jau šis tas paliku vēl nepadarīts. Viena
 no tām viņu lauku ir šodējūji ar vīds un dāvēli,
 ar veidumi un sapratu, un tā šķak apstūrēt vairs
 nepilējās. Otrā, došika jaba eksēts, bibliotēkas darbu
 uztura par jaun pēnātkumu, pēdefas dēlās pautjau
 atrāvas no tā un uz sam galu īpašāka varstas
 dēlās, tā tad šodien tūpat vairs nenārtis. -
 Pēnātku vēl apstūrēt nokārtot šķirgaurākos norisjūmus
 sākumā ar vāpāras jāstrāukuma un manam apbraukstūm.
 Šķirgaurāka būstād lēdž 1. augustā.
 R., 28.6.30.

Pēdejā laikā stipri mani vāp pēnis gurdēnūms. Varbūt tas
 norāda, ka garīgi un miesīgi vajadzīga atpūta, jo esmu 30
 10 gadus esmu nepāstrāukti tik intensīvi strādājis,
 vārdams šai darba jūgā ioušā arī šlmi, ka tiri nepilbot
 jādomā, vai patiesi edvora spēri nepāstrāoti. Bet
 var arī būt, ka šam gurdēnūmam, šam īpašūbam
 spēnām šam pēnātki pamati un semēli. Pēdefos

gados diezgan daudz man nākas saderties ar ļaunām
 parādībām dzīvī, ar viena otra cilvēka slūgtām īpašībām,
 kas atbilst uz iekšējo cilvēku savām ierīcībām. Neapņūmīgi tie
 ierīcībdi krājas un sakrājas kā tāds dzīvības un gara
 omrakums, kas nogurdina. Personīgi es domāju, ka tāpēc
 tas manam pēdējā laika sajūšanām jānāta. To izslēdēt
 varēs ne būdams atpūta un pabalstotājs, kā pierādījās
 zemāpziņas garīgo spēku izlaušanās uz āru atkal nādos
 darbos un līdz ar to gaišā dzīves jūta, dzīves apziņē.
 Un kolody tie spēki tiek darboties, vajād viss pazūmus
 un vīnaldzija nolaidība, kas jau šū laikus manai
 dabai pētiņa. -

Nupat uzrakstījis L. Gromatai par Baltkrieviju (1. jūni),
 t. i. pabeidžu nedēļu atpūtu, raksto. Vēl jāuzraksta R. jūlijā,
 t. i. atnīkas par visu pēdējo 10 gadu satikšmes laiku.
 Pald jāņem par Pajores biogrāfijas, kas šomēn jādod
 drūti. Ja gūdemums pārīs, ceru Pajori uzrakstīt
 diezgan ātri, jo viss materiāls jau gādolem sajātavots.
 R., 29. 6. 30. Eg

Tik šidri saulainas maunības doļnas ilgi nav
 bijis, kā da šodien. Pēc sauldoļnas nāruļšarības un
 ar visu lēda pērkoka tā ielāj daudz atvārdzījuma
 cilvēku, īpaši jolretnieku organismos. Novāstoju ar
 un visu izbraucšiem: es uz Vasar ājiem, un šlus uz Kijevilku.
 R., 1. 7. 30. Cu

24
+

Magistris H. Krums bija atriestis Vidzemes pagastā, un viņa
un draudzes draudze man jāshandicēnāi, šeitēi latviskos
nozaukumus. Tie vajadzīgi ir tra jona tīrīšanā darbu var
jaukildu remierēlu 1841. gadā. Tā kā ieloga laika, un
es jūstot labi vāpjom Vidzemi, tad jāsmaržu un jlaboju
tajat no jaluas un šodien nojūtēju atpauzē. Viena otra
izpārējība tomēr atradās, kas un otra darbu lūs
novērtā.

R., 1.7.30.

Jbrancām šodien abi ar Ēlmi no Rīgas katru uz sava
vecāku mājām. Palaidu Ēlmi pie Džerbēles autobusa, lai
brauc uz Viļņiem. Dīcēns drusku bija jau kavējies, un tā
es pats Rīzumā nokļuvi plkst. 19^{tes}, t. i. kādu pusstundu
vēlāku par noteikto laiku. Mānīka, kas šorei bija atbraucusi
preti, bija jau labi nogaidījies. Citam ceļam gan man
preti vēlēt bija pagijis pats, bet nu vairs tik tālu
nēvarot braukt, jo esot vēdejas vedētās slimījis un diezgan
nepēcējs. Tomēr, mājās, kur nonācu ar sava vīru, atradu
vīru gīrgtālu, kā biju iedomājies. Satiku mani parēlam,
apģārtības un jokus runādams, un apvaicādams, kālab Ēlms
nēbraucis līdži, un vai aizbraucis jau apģārt jeb šodien pat
uz sava māju.

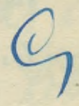
Uzbraucē. 7. 30. plkst. 10. vakarā.

Q

Kā nopatā, mājas līme rot parastā gāste, darbs ir jā
taisi uz vienu, audis tā jūstod, kautgan lietus
trūkus liels, jo neesat ilgi lījis. Šodien ap jūsdēmas
laiku jau drupku ugrasināta, bet arī tā pastoji: labībai
un tāpēc drupku tāda valpme kila, bet ne vātrā. -

Siena ievāksana sākies. Viens pagurves gabals vēl
neapato, jo vātrā rāvalti, un kamēr lietus nav atnīkstājis,
tāpat stāvēs neapato.

Vasarājos, 3.7.30.



Kā jūccēlos, tā tūlīt aizejās uz plānu, kur māsa Čofa
jau kādu stundu plāvoši. Stājos arī es pa vecam
paradunam cirtienā; tā kā rēcās labi, tad plātām
stundas trīs un iesāto gabalu gandrīz nobeidzām.

Pēc brokastīm kādu stundu rakstīju, tad pagulējos
un atkal turpināju rakstīšanu. Pirmāre rautu
par baltjūstā nobeidzu un sūtīšu ziartu vai pīru.
Uprautišu šodien iluam un vēl lažas citas vēstules,
un rītu tad ķersos pie želiferta spūntas pagātnes
aprauta. Kātoju materialus arī Čofes krogāfajai.

Laiks šodien bija diezgan neģārs, kaut arī saulārs.
Vējš tikai pānāre pietāfās, un saulriets bija
loti krāšņs.

Vasarājos, 4.7.30.



Gataroju un kārtoju materialus Papres dzīves aprakstam.
 Bēst tā kā vēl arvien jūtu tādu kā pagurumu, tad
 pie rakstīšanas neērtības vien nērties. Dienā kārtājos vairāku
 lauku, pie siena. Lasi bengāļu literatūras vēsturi.

Papriš, kad iebrāucu, bija stipri saucis; tagad ir drusku
 jau atžirdis.

Norakstīju vairākas vēstules, to starpā arī Elvīnam.
 Rīgas, 6.7.30.

☺

Par brauciem uz Lūliem, uz atsevišķām lapotām esmu
 atzinējis dažus sīkumus. Parrautu tos tie, lai vajadzības
 gadījumā būtu parām pie rokas, jo atsevišķas lapotās drīz
 var nokrist.

Skaistā sablaidā dienā dodos ceļā. Līdz Jēļavai, par
 ceļam nēmaņ nevēsturot, vilciens ir bez apstāšanās. Šis
 ceļš man jau no agrākām laikiem pazīstams. Turpretim
 arī Jēļavas, kad vilciens nospējas uz Tukuma pusē, ceļš
 un apstāties man jāvēro pirmo reizi. Turpretim jāpauz
 stacijas Līvērpei, var būt, ka ienākam
 ļoti anglija, līdzēnā apūdu, kur viss lēnāka jau

22

zemes augšpusē kā koptos laukos, tā dabas pašas gādībā
pamēstās vietas (mežos, laukās etc.). Atnirdz tumšpau-
sajam kokam krāsējumus (bieži vien ozolu, ošu, bērzu, slātku
alkūžu u.c. gādās) un vilkojības drūvas. Šajad
drūvas senīti ļāvi vādemšies jaunāji, tāpat ābolu, ko
vistikētām sakņu ievākt. Šopi, kur tie redzami, izskatās
pāredusī, rāni, smagnēji. Smagnēji un stipri pabazmierināti
licmas arī edvēti, ar particobas un labulājiņas atpoguļojumu
vairātos, kustības. Tas jo senīti krit acīs pie Lobbēzes
stacijas, kur jābraucis, loti dandz atbrauceju sagaidotāji
(laba daļa staltos vajūgos), un kur no ielciena arī izlāja
gandz vai puse brauceju. Tāpat Aysūpē, kur mums
jāizlāp.

Ceļš uz Lūliam no Aysūpes iet līnu lēcū, pie tam
beļās jātaisa vēl liels (ap 5 kilometri garš) lūmums, jo
Lūlos no Aysūpes puses tieši uvar iebraukt, bet
jābrauc gar Pienavas muižu, uz Dobeles pusi, un tikai
tad var ielūkt Lūlos, kas atrodas Pētermuižas-Dobeles-
Pienavas lielāda malā, kādu uzpulu kilometri no ceļa.
Vēlreiz Aysūpē pieņāca izi pirmus plūst. 18. un Lūlos
mēs nonācām ap plūst. 20^{tiem}. Mēs sagaidāja un
sajoma saimnieks, nūmājs P. perferta vurbialis

Kārlis ar savu sīnu. Abi irpi sūņatvoki, sūņūgi.
K. Jēferts radās ļoti mūsā un sūņatvokis latvīstis.

Sai pūņafū vāķarā nodzūņojū angūā lūdz vėlāi pūņsūctū.
Apsūatūjū mūfās mētū, kas atrodas mūflet tā kā lējūkā
(Laijū vīdā apūstūne tūai vīcus līds lūdzūmū), no
vīstū pūstū. Sāimūccēdā vīstūcū pūllasū vīdāi pūā
nava: pūstū tūai 6 gūvis un 1 gūz, cēt grandūllūm
3 gūdi un 2 gūzi. Nēst vāstū vīka pūāi vūstūtes,
tūlāb vūstūtes, kā vūst. 21. 6. 30.

Sūdūcū pūmōdōs ap pūst. 1/28. Pūjū lāli izgūlējūc un
atpūstūc. Tā kā mūm lūdzū lūpā D. Jēferta vīdēfū vūstū
Latvīcū nacionālā literatūra (pūf. Fr. Brālōfā
vūstūstūm kūjūmū) kōrēktūra, tad īflāstū vīstūm
tū un tūlāb tad vūlāstūjū vīstūmū, ietūct
Brālōstū.

Pēc Brālōstūm vūstūstūmūc un vīstūcūm vīstūstū
8 attālo Dūmūti, lai vūvūstūcū kūjūc, ^{tū pūmūc vīcūjūc kūjūc} kū (starp cētū
attūcūc un Jēferta vīdēfū vūstūcū pūstūcū. Jēferta
tūvā tūvā un vīstū alū vīcū - Lūvūc un Lūvūc -

29

Kaps ar marmora krustu atrodas netālu no Baznīcas,
dienvidu pusē, kapsētas iekšas turumā. Turpat, tam cieši blakus,
ieņātoti ^{viņu} ~~seca~~ dēla Kārļa, tagadēji bēlu sārūmielā,
ģimenes Kaji, kuras apgādi jau irha psmā sēva, un otras
spējas laulības alis dēli Verners (1914-1925) un Kārlis
(1911-1928). Pēdējis, paradi saukts Kārlītis, irha loti
ieņilots bēva Teodora Krušdēls, kura nāvi Teodors smagi
sajūta.

Naw tālu no šās beigutu kapu vietas ar Teodora tik
loti cieņtā itūsa Lēna - Pūskaiša kaps ar pieminerli; tas
atrodas gan jau tā saukto rīdus Kajos, arh Kurim tad
nāk jaunice Kaji, kur irha daudz būru vietu.

No kapsētas iznākot, jāra rīdus solu atālu, Džāvites
biedrības nams ar Lēna - Pūskaiša ieņātotu pārmu,
un vairākas citas Teodoram lali vajāstamas vietas,
ko vāh isgādes pa jāhiciem hūlos vievodamias, paradi
mōdjis apvevlāt.

Tagad Džāvite - quērtuzies jau jau krievu miestih (ap
kālu 80 namih). Tē ir (Baznīcas turumā) pagāta
māfe, pasta, respēriem patvērme, ārstu mītne,
māpriet ārpusē - sula un mācotāfe māfe, kas
būjās jau agrākos laikos. Uz dienvid - vāvariem

no mēdīša, ar mācītāja mājas, daļus kilometrus attālu
 nautienu kārla Jevka dzīvotene, tagad irta piederīgo
 pabūms. Uz 'itiku - dancenienu mola.

Kad jābraucām no dzīvītes māja, un pārdām jūdriem,
 tad kādu laiku pārnuafām ar k. feifertu par visu zencienu
 un agrāko lauku apstākliem. Poneš māz 1845 man
 varēja kopasai dot, jo viņu esmu jānes patš daudž labāk
 un pamatīgāk nopaidrojis. Pēc tam īsāfām apstādīst
 laukus un gabtus, un sēnīti daudž to vietu, kas saittās
 ar Teodora bērnu. Aplodā, gaudās, vēl tagad stāst
 koels akurs, uz kura Teodors glābies bēdži no ugunsā pogr
 tērtā zosis gaud, un uz kura vēl laktās jaun gaudās
 bēdži kaudējis. Tā ai bēdži gaudējis vienuš pati jomā neta,
 ko 1845 vēlāk kulos gadnāteji viedāmes vājūms
 apmēlājis, sapkojis un rācerējis ai dažu labu dzeju, kā
 1845 pati man mīstāktāt pāntārtīja. Mūlā 1845m bēdži
 ai mēdīša (veca), ar plāfām liwēnām pūlētjūē, kur
 ēnā 1845 stundām ilgi kaudējis un nauti mēdžis pāngulēt.
 Klērtu apērojis ai kugli veči kovi. Pēš to pūbrāls kērlis,
 kad bēdži upeltes jān jāma mēlts estā neta, liciš
 nofānt, nocērti ai laba dala neco koku. Par visu to

pēc tam, kad runājis Teodors, pat duņķojies uz Karli.

31

Jāatzīnē vēl, ka istabai, kas varākiem tāljam veici
šīs piebūvēta istā, veicis gals puslīdī tāli uzglabājis,
pārņam 3 telpas, no kurām vienu, uz dārza un gaiteļu pusī,
dzimis Teodors. Jēl, ka nav fotogrāfa līdī, varētu vien
otru no šīm vietām uzņemt, jo no tām līdī šim nav neviens
uzņēmums, pat nepāreja mājas vārtu nav. 22.6.30

Tāda pat pauze, jaukaina diena jau no paba rīta, šodien
joprojā braucot, kā uz kuliem atbraucot. Uzrausku mani
aplidoja kuli sīnīgie laudis ar jami laipnību un
vilsmētību, tādu pat parāda arī šī rīta. Ar ko to visu
ar esmu izpelnījies, nezinu. 23.6.30.

Šodien diezgan vējaina, mānuļaina diena. Laipn un
arī strādāji diezgan daudz rāva darbu. Pēc mēģin
stundu vieleņa.
Vasarājos, 8.7.30.

Tik brīnišķi maigs, kluss un vasariģi jauns vakars
vēlī kad var būt, kāds šovakar. Neapmierināmais
klusums, kurā dzird kautkus tālāi vienāzīšus virsma

vai kautko zālē tā noslepumaini iecāucstamies, kad
 var just visspārt itā vasaras laipātīlu brīstam, -
 šis klupums man atgādina tagad jau tālās jaunatnes
 Jeltakalnā, kad šūdos jūloja vadaros, īpaši ap jūru
 zieda laiku, mēs ar Lauaga Augustu (Jeltakalnu audžu
 dēlu, kas ignorē ar man tālās radniecības) mēdjam iet uz
 Viranes upi rējot ar kēselēm. Visapkārt guloja kā
 spīdīs noslepums augstās tumsās mežu sienas, kam tikai
 pašā apakšā vietām spīduloja jāktāpētņu fosforozās
 gumbiņas; Viranes atvaram spīdītais ~~konks~~ mirdzums, ko
 konā upes strāume tikai reizēm viegli salīduloja, augstā zilās
 debesis ar retām jumtspūstēm, bet jau vājām lietām
 lielais burtītais jūloja naktis klupums, kas man atgādā
 patēka, un kurā klausīdamies es brīžam tik tālu
 atpāros, kad atjūrmu apraudzīt savu tiešu kēseli, uz
 kurām šūdos vadaros darāpās daļmācīt jau 10 un vairāk
 vēju. Sarunājāmies mēs ar Augustu tikai šūdi klusi ēnūstēdām,
 un arī tas man patēka. Klusi lūpa šūdi vācās jau mani,
 un es tā jau nūtais atīrāk nojūm, un kad nāca pāri
 jumaktij, tālu jau kauties ar miegu. Parasti ap plkst.
 2 rīta pusē mēs gājām jau mājās, jo vāži vidēlā

nāk uz kaselem ap 11-12 stundai, betān jau jēc
 dirpādunotiem. Daudzrest mājuj ejot tad es biju jau
 tā mīļa samants, ka iedams gulēt. Pat acis dažrest adjuēras,
 un kafas tīkai mehaniski kustēšās, līdz tad kautim klūpt
 atmodos un kādu gabalītu gāju atkal nomodā. No mājas
 līdz Vīranai bija ap 1 1/2 kilometra gājens, ja pa uji uz
 augšu vai leju nēzofot aržafām lielām gabalu, tad
 atpakaļ naksāna ižuāca mājuj ap 2-2 1/2 kilometra.
 Bet jaukas tonēi bija šīs ^{skūpās} vēžošānas, naktis jūlfā!
 Vasaražos, 10.7.30. C

Pēdējās divuās arpus pilnas jētojumnu par Somijas
 notikumiem. Lapuas vīru kustība, visu lielais organizētais
 gājens uz Helsinkiem, upstā šānās ar prasībām, pret kas
 vērstas pret komunistiem, valdības maika, parlamenta
 satrauktās sēdes, sarīklotais gaidu, pat bājū pilnais
 vīspārefās dņves gaid, - viss tas tek esāts un nīki apraistīts
 gan vērojot tiešus notikumus, gan nirot turpmāk jēgaidāmo
 vai miedjot oficiālu personu iutērijas un jēskaidrojimus.
 No upe tonēi paliek tāds savāds jēspaidis: kautgan u
 vīpām jusem jūstidj notikūti uņnes, ka Lapuas vīru
 kustība un prasības uov vērstas pret demokratišo
 satvēsmei, ka diktatura uov domāta un jēgaidāma,

tomēr vēstam jau itūā pasyid kādu neredzamu spēku
 diktatoriskas bēkmes. Pārņem tā savādi lēnas, ka tāigi
 Somijā notiekas šādas lietas. Krievijas vrsundpoles laskā
 Somija gan laskam lēnā tas lēdās Krievijas itūvītis, un
 tauta vidi v domāšana, un kur toriņ tā laskam gan nekad
 pabātos apmēros (mazas grupas te nerit vārā) tā neupstātos
 ar prasībām, "izvēt vienu savas tautas daļu", un kaut
 bē ai lūtu pati krievātie fovealdemokrati (vēlākie komunisti),
 kādu tūlāk pēc politiskām rakstiem spriežot tur netūka.
 Bet tagad, kad pašiem savā brīvā valdīs, notiekas lietas, par
 kurām no tālības raugoties jāpabūnas. Neizņemot vietējo
 patriarhālo apstākļu, gūti ir spriest par kāpas vīm vēdības
 pārešļu vai nepārešļu, gūti ai xdomāties, vai bēdām
 šī kustība lēnā vafudpā, ja tā nava izgājūdi no vēlētā
 parlamenta puses. Tautas gūbas un atbāntū, gūpa spēku
 samērs tāču ir parlaments. Ja kāda gūpa tur nevar legalā
 kārtā pānākt savas gūbas iepāide, lēkātī - vianūji samē
 notiekāam vās valdīs un sabredvīnās dpmēs lētas, ja vai
 tad ir tāigi, ja to jau nēšina spriest? Vā jau faktiski
 tad ir diktatura, kaut tā to nerūds ai neprit nosaukt.

35

Un ja jau kāds domā, tad tur taču uelvar vairst būt ruma
par demokrātismu šī vārda plašākā un labākā nozīmē,
kas dod iespēji vīram partijām un grupām sapņoties,
samarņojot tā arī visu valsts iekārto un sabiedrisko dzīvi.
Somija taču no lauka gāla lēnās žene, kur mazāk
domājamas un iespējas tādās nefantīstas, par kārtām
tagad plābi raksta aizēs.

Vasarājos, 11.7.30

4

Šodien visu dienu stipri lēt lietus, tā es pie lauka darbiem
netieku. Pasa tad biežāk ienāk pie manis parunātās.
Runājot par Pormu, vairs starp citu tad pastāstīja:
tolaik, kad tākuries iepriekšēji izveidotāna Druvienas pagasta
naukas lādes izpazīšanas lietā, noprotināšanai uz
Smiltiem pie priekšam E. Smujenala (Benjū Edvirts)
aizrauts pagasta strūvera v. i. pild. Andr. Siliis un
Pormu tēvs Jēkabs kā toreizējais pagasta vecāks. Par
Cecimāliem bijusi aicināti daudzi draudniebi, to starpā
arī mans pagāns kā toreizējais māgafijas priekšnieks un
Vasarandžu Peters Degtens kā pagasta vecākā palīgs.
Pēc noprotināšanas Benjū Edvirts prasījis draudniebiem,

vai par Romu uzkentos kādi diņi galvotājam, ka
 viņš no tiesas nesējmaizītes, tad atkāš lūg tiešas dienas
 viņu būvā, lūg to veidus nav atsaucies. Tad pagājīs
 ar mērīto ^{ķeteri} deķteri pagājīs, ka viņi uzņemtas galvotājam,
 un tā viņa braukusi atkal mājās ar Romu. Bet kad
 atbraukusi mājās, tad dzīvē, dabūjis par to žurnāt,
 grīlējis par to viņus vai nolūcēt. Ka varot izgalvot no
 cietuma tādu nopiedzienu? Par to viņus ienidējusi un
 nekad viņus nav vēlējis pagatā amatos. Pagājīs par tiem
 amatu piebilda, ka tas jau nu bijis lali, ka tiek redz
 no tiem valā, jo algas tolaik nevaldējusi, jautāvē savas
 darba dienas, jāpieliek savs tērpis reizēm elāt, un bieži
 jāpiedzno nepatīkšams. Bet agrāk grūti valā bijis tēt,
 grībi vai negrībi, tas jāiet te par māgājības vīru, te
 tiesas vīru, te par pagatā vecko vai vietīgu pulka locēt.
 Senīti viņi trīs - pagājīs, deķteris un ^{ziemeli} tēds. Čamla -
 mājās nevarējusi tēt valā no amatu. Bet no angstā
 piemērtās vīrs viņu te kā ar roku atpērmis. Un tas bijis
 ļoti lali.

Kad Romu, tāpat kā Gerveri Sili, notiesājis jāmačlas
 namā ar tiesu jaudēšanu, sodu jākuma viņi izcietusi

27

apvērta ciltuma Valda. Notiekti arī ceļi par pagasta
naudas lādas izpaušam, ko nevarējis veicināt pierādot, bet
par vairāku dokumentu iļķošanu. Cik pie ņēta tā Būks
vainīgs vai nevainīgs apzīmē, itā mantkārīgos iedzīvotājus
nolūkos, to gūstam pateikt. Papriks domā, ka mantkārīgu
nolūku gan Būksam nav bijis. Bet viņš bijis pārāk
bezrūpīgs, updzeses cilvēks, kas darbu absoluti nav mīļojis.
Tas varot droši būt, ka pagasta nauda no jaunā viņš
nav sūķis un kādreiz laidis tērothā arī viņu kā jaunu.
Papriks viņš apzīmējis kā sam tuvu un labu draugu, un
būjis ar viņu arī satiesis. Tādas tērothas papriks neapst
ielaidies, jo viņš viņu dzimthijimšanas lauku kāries ar
mīļojis naudas bādu (vienu. cik varam viņam nenācīs
viņu varam notaisāt, kad naudas kāhātā tikai 20 kopēķu,
ko izdot tākā neprohas, bet puuna arī varam klāt nenāt).
Tomēr ierēķes atrūnāt Būksu no tērothas bijis gūthi,
īpasi ja viņam bijis nauda klāt. Ja ne ar itiam
draugiem, tad tādas vēķes viņš meķojis sev vērķāsi
„pudoles biāķi“, kas vērķem gadoju šķis arī veikli izmantotāji.
Pa lielāmi daļai šās sava rakstura vāķības un
šādu izmantotāju upuris viņš upvātāms arī pagasta

naudas, Cādes, žurānēsanas, lietā. Paņemtā tolānu ne
 izdandz par šli, kā par vienu otru tejuš uz vietas, laudis
 bijusi domās, ka viņu kabatās katrā gēnā ir kāda daļa
 paņemtā naudas, protams, tikai to visus pierādīt nevarēja
 un tālab arī vairāk vella nevarēja daūt, kā tikai gēnāt
 to kā tādu atulātu noslēpumu. Un kā par brīnumu, šil,
 kā viņas domata kāda daļa izjūdusās naudas, arī
 bijusi izmērītiem Pomska nosodītāji. Daudzi vēl tolānu
 omējusies, sak' laimam lai nonēstu ardomas no ševīs.
 Kas jau nu ko celdmāt arī Pomska, mana laba draugs,
 ko es par tādu uzskatīju ceturā un pēc ceturā, paņēmi
 saku, sam' šiem jau iris vaiņds kofa pie vīras tās
 naudas lietas, bet jau tikai tai gēnā, ka nevaldēja amata
 otinzi, neturēja pats savas mantas celis, bieži un
 pārdandz iedzēra, nepadomādams, visā gēnātiši varbūt
 notēja tā daļu gēntu ruliņu ar paņemtā naudas, pie
 tam vēl ar celisliem, kas pēc vīlāva viņam viņu, un
 kas jau, vīdā veidā palidzēja iztūkstēt arī naudas
 Cādi. Bet apņūnīgi, mantūā vīfos nolikos apņūgt paņēmtu
 un jau viņis neapņāga, un tālab par noziedzīvalku viņa
 nevarēja uzskatīt un arī mēs ar doptiem neapņāgtām. Viņu
 varēja ievēcārti samit tikai par palaidni, ka to

vīna tērs kņīs būjam jauca. Un būdam jau nauda
 naturefās. Vēns uelofa mantas krāpjs un valdotājs. Neboja
 vīnam ne graša ne toref, ne sēlak jec tam, kad atēlāfās
 pagarta lādes iztukšošana, un euk es jom, nekā vīns
 deivā nēla liela ai šāva dēla jāna gološanai, jo vīnam
 vienkārši neboja vo dot. — Vēns bās nepatīkšanas un tiešu
 gadi vīnam neesot bijusi vīgli. Būms rācis drusku jāt
 sīmuot. Pāpōram Būma vada īcēlšanas lāstā vāz gadōjies
 būt Valkā. Vēns tūlōk arējājs uz apvītuka cētumu
 apraudpēt ai jēlābu, kas par to bijis ļoti pīcēlš. Sīpōjies,
 ka vīns vīnu esot arpūrvīsi un atēlājūsi. Rūdzis, lai pagrtis
 iedolot vīnam uādu rubli naudas, jēsot vajadzīgs. Pāpōram
 tolak bijis klāt 1/2 rubla. Vīlum rubli vīns tad iedeivis
 Būmam.

Protams, jec vada īcēlšanas, Drūvicuā ierasdāmiels
 (Priedēli tolak bijūsi jau iztūnēti, gīmeul izklōduji citam)
 vīns vīpīrūms nācis tūgūni uz papīru. Šo momentu ai
 es jātis uēl drusku atēeros. Mēs dīpōfām tolak ^{vēns vācē} mājā
 dīben īstābīnā, kam boja viens mājs lōps uz cēla pūri, uz
 Molas pūsi. Pīcēlšīnā, kas boja lielāka, vīstīnāfās
 īruievī un gaus. Tā boja uēl vecā mājā, kuras vīstā
^{naus tērs} pagrtis uēlāk uz cēla jaumu, vīstīnī jārātū. Es patlābam

loju šai istabīkā, kad tu no lauka ienāca pagastā ar
 Pomsu tēvu. Pajūti ar visu alu apēdās vie galdona, kas
 atradās uz ceļa pusī. Atceros, ja šo ložu uz mūlas un cietu
 māju pusī (kam uzsaukuma salūti daktiņu jūmti) matīdams,
 Pomsu tēva: "Ja, kā tā Dūmīna var ticu drīdem gadu
 pārēstus, apmāt spīd vien sarkani jūmti." Cok. ģi
 mēs vie mums palūka un tālāk runāja, vai es nav prātā.
 Pajūti saka, ka drīz pēc tam jūmtis ar vecāko delu
 kārti un citu ģimeli locēdām ar jūmti no Dūmīna
 uz cietu pusī.

Kad vada iziešana Pomsam gājusi uz beigām, pagastā
 ienācis pērcassjums, vai sabiedrības nēlas visu nēmt
 atpakaļ. Ja nē, tad pēc vada iziešanas vīrtam draudot
 nometnāšana Sibīrijā. Par šo lietu bijis
 pagasta jānohaljo. Lielu lielais vairums nenēlējies balsit
 var to, lai Pomsu nēktu atpakaļ uz Dūmīnu. Tad atkal
 tūvai ar lielām grūtībām pagam, Depteram, Čārdam u.c.
 izdevies sarunāt tikdaudz balsu, ka pagasta sabiedrībai
 nav vēlas preti, ja Pomsu nēktu atpakaļ uz savu pagastu
 atpakaļ. Un tā nē varējis atprieķes dūmtē.

Vasarājos, 1917. 30

Ģ

41

Uzvar un šodien notikādaži stingri pie diena Vilannas
plaušās, un pie sava darba nemaz netiku. Ja būtu laiks,
tad pēc pāris dienām šī plauša būtu nokopta. Bet tad
manas valdības lauku zāluma arī būtu bezpusēs, būtu
jādotos atkal puteklainajā Rīžā.

Uzvarājos, 16.7.30.

C

Šodien pēcpusdienā pabeidzu apceri Toodora
Reiferta dzimtas vecās paardzes, kas jādodi repp-
zjēlit. Murrith. Mēnesrakstā.

Šodien uzoju dienu līst, tā kā jāņģitmas: Atabā
gribi vai negribi.

Uzvarājos, 17.7.30.

Cy

Sagata voju šovakar jau vīnu, lai rīt up
pļest. 9. izbrauktu uz Rīžu. Gribējam jau šodien
nobeigt sienu, pagas tiešu uz Vilannas, bet laiks būs
loti neizdevīgs. Tāpēc up pļest. 13. uzņāca pārkoša
debess. Līstus jau nebija stīpi, tomēr tik daudz uzrasināja,
ka diena šķīni līst unis uenarēja, būs jāsaliek
tīnai gubās. - daļās pārnācis, lasīju ardes un tur atradu
zīmi par Jemelnieka nāvi. Cik ātri un uelpaidot,
šķīnīs šīs dienas gaidotais dzegūnēls no tās saules!

Uzvarājos, 19.7.30.

Cz

Pajūrs jābūtu gan drūzām tādā nozīmē, ka man
 jābrauc prom, bet neko nevarot darīt. Vai tad mē-
 vstū mūžu elāt dedēsot, jādomājos manai par
 savu dzīvi. Labi, ka esot atbraucis un tik ilgi
 nodzīvojis. Vēlām tad izārs laiks: paguloties, paguloties
 un ienākot atkal pie manis parunāties. Tā kāda
 pusstunda atpūtiņai jāpajot. Par to domāšu esot
 tik brīdītiņai uļūtu to nojaukties, ja tikai cilvēks
 nelūtu, ka var puslīdz mierīgi vārgot. Pēdējā laukā
 stājes esot mazāk jātaunās. — Esot stāvēties vispār
 kā arvien, puslīdz spīdēt, skubnāji tikai prom,
 ka nenostāvētos nekur. Uz stacijas atpūda mājas.

Pajūrs jābraucis, atpūtu dzīvoju un arī bēdētā
 viņu kārtībā.

Pajūrs, 20.7.30.

Pajūrs jābraucis jāpajūrs. Jau dzīvoju
 got visam mēnesī teica: tu, relaimisāis Jānis
 jābraucis! Kā tev tai būtu pasaulē klājas. Kļūst kā
 kods tu mētajies apkārt, un mēns, laukam, jābraucis

43

līdz savai vēdeļai stundai. — Kas mēs par nelasniņo?
Viņš tad allaž atsaucās, bet smaidīja un jokuļās, bet
vai tad ieklāja, dzešdes traģiku var apskatīt. Tā tomēr
vienu laupās uz ām vīnau dzeļi, bet arī dzeļē. Aizraudoji
uz to, šķīstī uz viņa personu, kas man vīdās ir
pretījs. Viņš vēlīta, bet atzinās, ka no tā valā ~~bet~~
nevarot un nekādot. "Kāli, es neticu vīnam, man
vies ievaldījs. Agri vai vēl, tāpat viņam klafas ^{pāri} klafas
smiltis. Tur nav ne nelasnes, ne traģikas, bet viņam
cīvēta dzeļē jātama kāri amenti drēbuli. Apūcis me tātes
pa parauli." — Un tā tas tūspontās mūžīji, vienu, bet
jāsmāpam, cik vīn ar viņu jūtīkos. Tomēr 50 personu,
mūžīja tūksma traģiku viņš izjūta arī vāls un man
cīvēti aizradot uz to, arī vīn atzinās, bet arī jūklīda:
"Jūs jau nu vīji, krangi un vedraugi, jūtātīs vīnēt 50
sareģīto dzešdes dzeļi, bet tas tāl vījs veltījs. Nevīns
vējona un vīnā jūnāt jātīvēstā, kas man notīk.
Tā ir kāri tāda mīvēstā. Nevīn jūnāt tāl, ka
jātīvēstā jū vīla nava. Tur vīlā, man mūžījs tūksma."
Tā viņš mūžīja dandzēlēt jū manīs vāsdētes atrācis,
mūžīja bez nolūta, un gandrīz vienu. It kā vāls

ar savu drēzeles, trauku un sviņa vārdamāks.

Mūzikas un izpausmes tagad noslēdzas, dzeju raksturo
tīrai ~~šai mūzikai~~ dzeju spēlētājiem ^{šai mūzikai} un klavieru spēlētājiem.

Kim parādās lauku bērnu stāsts. Parādās tāju
tomas kofa jaunācis (otā) dandz: Joveneludka vārdem un
mūzikai tāla un jlabā atbalsts tautā.

Māzjūp braudams, vārdem pie sēvis "Tauri" un atvērta
jauno dzīvīgu laim: P. Kivits, J. Grotn, J. Klauks un
Fr. Gullis.

Q

21. 7. 30.

Sauls tagad jau riet, un nāc nāc
šodien Kiznos, kur valdīs, laimam, līdz 1. augustam.
Tā un jaunā mājas mūs is iepazīs velosipēdu, tad no
Sājienu lūs, laimam, kādu dienu jāatbrauc uz Saulieti.

Kiznos, 23. 7. 30.

Q

45

Izbraucu šorīt no Kūzēniem plūst. attomos (ar velosifēdu)
un Sauliēsos nonācu plūst. divpadsmitos. Diena bija stipri
karsta, saulaina, tālab braucēna bija diezgan parmaģa.
Nozīepis no kalna krodzoka, juscēlā starp Grāšiem un
Kārpdalu, jau pa galalu ieraudzīju gītu baltu ēku, Sauliēsu
jūmo dzīvofanuo māju. Kautpē turējos tai pūmoroģ (Sauliēsu
nēloju uelad loģis), tāču nodomāju, ka tā pati jau lūs
Sauliēsa mōtne. Pēbraucis, ieraudzīju pārecoģu tantīpē
(vēlāk izpādofis, tā Sauliēsu aptekone, Lāsa māte), kas bija
pateikusī Sauliēsu par jūesā kumpā pēbraucēnu. Sauliētis
tad izuāca preti un ueda tūloģi rēstā jālē. Pū pūcēšā
atradās jau vģizors Antmanis. Pūcēšā ar Sauliēsu trāģedofis
Jauls cūreņplam rotā. Izpādofis, vģis atbraucis jārnuāt
ar automu par uģjicēšānuģiem stūpoģimē Jaulā,
tāpat izpārsit autora pēkrišānu trāģedofis uprēšānuģi.
Jo Kāson. Kātris notēnis šofad rezonu atulāt ar šo
lūģu. Jaulā uģjicēšānuģi diezgan lieli stūpoģimē, lai
tā pūcērotu uģvedumam. Trāģedofis lielāko daļu uģpi
bija pāpēģisģi jau izpārtit camī, vģnoties par stūpoģimēnu
(Antmanis - Pūcēšā atbraucis Sauliēsu uelad), manā

klāstītie tad atlietos izpaust beigu daļu. Kā jāņemā, tā
 arī te Sauliēts ilgi apstājās pie katras ainas, pie katras
 sarunas, pārskaidro, ko kaut strūgt, ko nē. Dažas ainas
 (Joh. 24. un 25.) būtu viņas jūtīgo, tomēr Sauliēts vēlējas,
 ja vien būtu iespējams, atstāt tur kaut dažas vārdus
 netas. Padoši Anturans - triedotis teica: "Nu esam galā.
 Tā tad, es esmu, autora vārds piekritis tragedijas uzdevumam
 tādā veidā, kādu to esmu kopīgi ceturksatī daumi un
 strūpodāmi izveidojusi. Kā teātriem, tā autoram taču no
 svara, lai izrāde labi izdotos, un lai ienāktu arī latī...
 Un es domāju, ka to nēs parāksim."

Sauliēts atbildēja: "Protams, latī par oluētu veluētu ai
 man. Taču tas un lai veluētu galuēnais. Man tūlēt gūlētos
 aizrādēt: ja teātris domātu lugu uzest tikai kā pienākuma
 izpildīšanas labad, un uedarītu visu iespējamo, lai celtu garšmā
 lugas vērtības, tad labāk nemaz neizrādēt. Tādā gadījumā
 es labāk gūlēt palikt bez tēmu latīam, kas no dažām izrādēm
 varētu ņemt. Pērkim, parāksim, tā: ja teātris domātu,
 ka jāizrāda visu un tā luga ir, tas tāds kā pilnākurums,
 bet turpat atkal sūktu rīkoties, "laizītis", dekurācijā
 vai cīta jūnā, tad nav ulemāz vērts iesākt. Turpretim

47

klauvēt lētn nopietni, darot viņu, kas ierēpams, teātris, ja
to atgūst par uzaudzēju, kas stāties pie grādskaņas, un
man iebildumu pret lūgas uzturam nav.

Parunājumi vēl, kam lai uzticēta Jaula lom (Saulietis
domāja kā ievēro Teodoru Kāci, bet tā da tas ir novācis
alkohola del, lēdija, viluži neketofamā stāvokli, tad svērās
uz Ģermāņu pusi, lai gan tas viņai piemērots tālromai
nelieloties), tā viņi vienofās. Uz uēģinājumu iebraukot
ar pats Saulietis un tad gan redzēot, kā veicoties, un
varēot dot arī daļus aprādījumus.

Pa tam Saulieša ķermi - 2 g. vecais Jānis un 3 g. vecā
Elze - bija pamodusis, no dolendusas. Saulietis pats iestaidfās
gulāmintabā un iquāca ar tiem jūl mums, lūdams pāveicotis
ar esnopiem. Pēc būkpa ievāca arī vīka kundze, ar uun,
mani iepazīstināja.

Dūz mūs, aicnāja pusdoluā. Keturajam ualti ti
dēfau staidfosi, jo autmanim - Priedotim bija pirsteidfās
uz illicanu. Kad viņis bija apbraucis, Saulietis uzveda
mani augšā, vīsm istabikā, lai es tur uādas stundas
atpūtos.

—

C4

Kad stundas pusotras bijis atjūties, un noģājis lēnā, mūsus
 jau gaidīja nuprātās stundas sagatavotā kafija uz verandas,
 dārza pusē. Kafijā dzerot iesātas sarunas par dzīvi, bet
 it sevišķi par literatūru. Saulietis brīdā ļoti pīnē, ka pats
 teica, un varētot dupli parraģāt savu vīdi vienā otrā lētā,
 bez liela rūstuma un apspriedumiem, vienārsi izrunājoties.

*
 Cīņpētāim ar Pērl. Rūdīsti un P. Šmāni, bet par
 tiem Saulietis nevienu spriedumu neģēta.

Ēsartās pārrunas iktās bez pārtraukuma, ar jēc wallarītiem,
 līdz plūst. 2. nakti. Sarunā domies (Saulēts, otra dunde
 un es) par mūsē apstāigājām ar Caullus un māfās apstāitū.
 Runājam mēs par mām abm draugu nelaiūi pēfektu, par
 Baltjūnūtu, Plūdoni, Poku, Doku Ati, Kaudzītēm,
 Jandermi, Keirū, Malbi, Jannudrāhoru, Enebergi,
 Veseli, J. un A. Grūnu, Lautenbachu, Woltom Egli,
 Loptū, Klabu, Pērumāni, P. Blānu, Jeltuati, Apstū
 Jēdabu, Pālloju (kā kolēģo F., Saulēts rausturofa
 ļoti negatīvi), Austriņu, Dārgorū, Rozentālu, Purviti,
 Brūncem, Stūpni, Uge Gulmi, K. Jēnū, A. Lūti,
 Dr. M. Valteri, A. Niedm (kā dāfā dāfās pūņos otra
 vēstules), par Tāgori, Pjūteoru, Meteloru (īpaši par

49
unha Bisudzrol, jo Saulietis arī ir valdījis par luteriānu,
(un kļuvis luteriāns), Klīni, Huseinu, Geti u.c. Apmierinātā pašā
rautnieku pasaulē, un tās pārvērtības un iekšējās,
kur raksturotas tīrai daļai īpatnības, individuālitate,
pārējie tīrai vāji epifonē. No šīs pasaules, kas ir tīra
adjuvanti A. Čāds (Saulietis tam nesaprot), P. Kūmits,
Art. Baumanns (no kura vēlā nevarot saprast), Aida Niedra,
Gross Parters (kurš arī Saulietis atgājis par īpatnību) u.c.

* > Pār Jēfetu runājot, Saulietis ļoti sīnīgi atceras un tū
kā rautnieku, kritiku un cilvēku, ar kuru viņi lābi
saprātāties. Viņam esot uzglabājis diezgan daudz f.
vēstulu, starp tām viena sīnīgi dziļi izjūta, ja daļai
filozofiska, vērtīga. Tā rakstīta piecās daļās, kad Saulietis
dzīvojis vēl Rīgā, Pārdaugavā. Kā arī, jaunā dzimšanas
dienā, laukam ap Dūnas laukā, viņš lūdzis jē sevis arī
Jēfetu. Bet izgadāties tā, ka Jēfets tolaik nevarējis
tikt, un tad atrautājis garāku vēstuli, aizrādīdams, lai
Sai brīdī S. atceroties savu māti, un tās auktēšanas jūls
u.c.t. un tad jāriedams cilvēka dzīves un upderumu
dzīvā aģerē. Vēstules rakstus Saulietim dziļi iezīdīdīs
sirdi un prātā. Bet kādredz ižuākusi arī pārprātumi
ar f. Tā pašā jaunajā laukā Jēfeta ievada lieta

Saulieša Kr. rakstiem. Un prot: ērtības labad, Sauliešu
 vēstules, lai šo ieradu saliktu pietīk burtiem. J. to nēnīgānā,
 domādams, ka S. tādā kārtā grobītu māgnāt ugrautā
 nozīmi. Pā tomēr vēlojis. Sākusies sarauktīšanās, un tad
 J. ugrautījis, starp citu, doļģan am, nūstuma pūm
 vēstuli. Par laimi Saulietis tai laika braucis uz Rīgu,
~~un~~ vēstule pa tam laiku jau cēlā. Pēcā viņš atgājis ar
 1901. g. 1. septē, kur izpildījis pūmānā dabūjis gūat
 par J. nozūti to vēstuli. Pūmānā nozūti, viņi
 atkal pa vellei labi pūmānā. Neatī atbraucis Saulietis
 tiešām atrodīs vēstuli jau pūmānā; bet tā kā gūnājis tū
 nūstus vārdus, tad netaigījis nūmāz vārdā, un tā šī vēstule
 nēl lūz pat šim laikam atānot vārdū tā pū vīka. —
 Par Klidoni nūmājot, Saulietis atpū vīka atceri par Saulieša
 dzejū ("Presaulē"), kas atot īsto literāriju "pūmānā"
 darba pūmānā. Pā viņš atpūmānā ar Svalben. —
 Par Pūmānā nūmājot, starp citu, pūmānā vārdū epizodi no
 Pūmānā pūmānā vārdū Pūmānā vidusskola (1921. gadā).
 Vārdū viņš lūz domāts un nūmānā kā dzejūmi nūmānā
 dūmānā pūmānā. Tikai tūm lūz pūmānā, nēlān vārdū
 dūmānā. Atbraucis lūz ar tūmānā departāmenta

direktors L. Ausejs. Kad vakars bijis jau noslejšts, aizgājuši
 aizgājuši pie miera, vairākas molotājas un arī Ausejs aizgājuši
 zālē, sākusī nupcēt un deļot. Pār Saulieti loti sauktoji.
 Par tādu veģulājumu sevisi jau vairs ar jānēst un ar vārdos
 veģulājies, bet no vārdi izkūta viņi tūloti noprātusi, ka
 ir izdauzīti no nepareiza, un izpīcijas izbeigusi. Navti,
 mūžs un, Saulieti, un navti, no vārdi jādzīvotā Sauliets jādē
 tomēr tik satricēts, ka vārdāji dā bēns. Navarji nociatēs,
 un iepaidus atkalotji rakstītā, norūtījis jūnam un „Latvi,
 kur tie iepīedi. — Par šoku runājam, Sauliets jādārkā, ka
 viņam bijis nodoms izlasīt vārda vēstules un dažus citus
 nedrūmākus darbus īpaši grāmatā ar nosaukumu Sava
jāsā gaņņūca, kur vārdi doti arī jauns komentārus. Bet
 tā ir tā uzmanīsi kopā rakstu izdevēji un Jolca līdzis
 dot vārda nēca tos rakstus, kas jē Sauliēša, tad vārdi
 nēcaus no jauna darba pašā daim atteikties un dot
 šim rakstu sālojoju unam vārdi, kas viņam vārdi. Papstot
 tajād Jolcas nēcaus, viņam esot jau drūmā tā tā dūma,
 vai nebūtu bijis labāk, ja šim cilvēkam vārdi nebūtu nēcis
 preti. Šis to esības pilnvarības negatīvam parādībāmu
 literatūrai.

Negatīvam parādībāmu pilnvarības, Sauliets ar sevisi
 sāstunam unā pār Jolca, raksturodams vārdi un nepodžu,

listīgi, nelofu, netautisku, ārkārtīgi nesamprātīgu, „griši
 apmaunātu” (itkā idiotisku) cilvēku. Pared dandy premiera
 salūda un Doka rakstu izdošanai, kas Golu nostādā
 pa daļai tādā kā jumeļoga lomā. Un bromms, arī šie
 Saulieša metropolīni stīpi lidzi Gola, veselai Vandzīšu
 lietā, kādu man iri uācās apgāsmot atēlati' papaidzjuma
 prese. Doka lietā norācis arī pat Kretālu, ka ar lollām
 gūtībām Saulieša atdalījās rauns iedots rouravtus utgānā,
 un tā kā pamācībā Gola rakstot lik' dirodovoti (sak',
 steija arī un nopūtot gan, bet varot būt, ka tūs vidi rouravti,
 ko^{no} Saulieša gupēm, arī rekurēt), ka rouravot mās ufticētes
 kā literātam, tad Saulieša maunpūgtu gūtijsim ueneris
 no Lepnānes uz māji, bet veatvēstu atitāji pie māci tāja
 A. Utola, teikdams, ka vāly to veatdaritot, bet saicēt
 vizi tūs - Dr. Lepnēns, māc. A. Utols un Saulieša - Uogā,
 un tad fāpēt kalā, un pu rapadzijs, rourādosot par
 iztūmānuļu protokolu. Vēl vārot to pāpjuši izdarot, bet
 dūf jau lūst jākeras klāt. Gola arī no Dr. Lepnēna
 pāpjuis tos dandzot Doka Ilucenēnu u.c. vātu uftomūms,
 ko arī savā lāvā pāpādāpjuši, ianītoji Doka rakstos
 kā savus, Dr. Lepnēnam pat valdros uļpāteikdams. Vēl

vairāk: pēc vairākkārtīgas atgriešanās, prasīšanas tos
 vairs nē. Lepināšanai gan atgriezīs, bet - vilcīši nedrīkst,
saplēstus. Ka tādas ir šis darbus rauc, to nu gan lasīšanai
 katrs saprātīgiot. - Ar šīs rīstunni Sauliety atgrieš ai
 Gohas vēdejo ufbūšanu Valdemāram. Kad es uzbūdojis, ka
 tā raucita jau nevar uzbūvēti gēmt, ka tas ir uzbūvēts
 pamflets, kam pamata nav, kādus Gohas bēži nēdy rakstīt,
 tad Sauliety teica, labibūt, ja vāri to tā saprātīgu un uzbūvēti.

Man samnu lasīta gandrīz visiem, kaut kopā ai Sauliety
 kundze, sūpatīgu, saprātīgu pēniete. Runāta vāra
 maz, vārtāk tīvai vielbūšana vai pagoldonā dauma to, ko
 teica Sauliety. Tas tā līkas līcināta, ka ai vārti savā
 stāvā pārnuāpīti un pārnuā bterārtīgas loetas un saprātas.
 Izpārtījas (ka kundze vārt ai angloski, jo Sauliety kabone tā
 jētlabai atrādās kādai angļu gramata par bērnu
 audzinašānu, par kuru Sauliety (uz manu vaicājumu, vai
 vārt to lasa) izteicās, ka tā esot vāra pēvas, ko vārtai
 atgriezīs kāda vāras draudzene no Amerikas. Ai vāra
 mājas dēvē vārtānu kundzes vārtā vāra. Kad vaicāju
 vārtai, vai vārt Sauliety un vai vārt garlaicību, vāra
 atbildēja, ka garlaicības nepārtot, un Sauliety
 pārtoties ļoti labi.

Sauliešu pirmā māja lali iekārta, gaiša (liellogi), no
 ārpuses balta (drusku spalvaini balta) krāsota. Apatstāra
 vienas istabas (vienā Sauliešu dabūts), virtuve, pieciņņamiņi
 un divas mājās verandas. Otrā stāra, jumta iekārte, viena
 istaba, un nīriem uzturāties, no tās iet uz valģas verandas,
 un vēl divas istabas, kuras vēl ir bijis. Senītas grāmatas
 nav nekā. Ģēta vienāda istaba, un pirmām rēķinā
 pati Sauliešu darba istaba: palģas pieder koka rauntāmgāls,
 tad pat grāmatnīcis un flautnīcis un vāpļis, mazs dīvans,
 pie divām daļas gēgas un Anselma, Kronvalda u.c. gēģes.
 Tas ir. Kairātas gēģas nī pālē, kur nīrīts kairāts un
 pīrīts.

Lai jau nuvas nītefa ar vīlu uz pīrīšu, un nītrītu ar to
 pīrīnuat, kīrītu tomēr uģurīti, kālab gēģam pīrīnuera. Sauliešu
 pīrīti apģēda mani apģēdā vīrīu istabā, tur vēl būdi nīrīnuat.
 Pīrīti pīrīnuat, cik tālu nīrīnuat, vīrīu atnīrītu kīrīnuat.
 Pīrīnu atnīrītu ar tā no 2 gēģu kīrīnuat. Atģēģes: vīrīti
 ar kīrītu no nīrīnuat dēģīnuat pīrīnuat rāģēģos,
 ar kīrītu vīrīnuat nīrīnuat vīrītu, un kīrītu vīrīnuat
 no kīrītu uz kīrītu (tā arģēģēģe, kāda vīrītu rāģēģes, kas
 vīrītu vīrīnuat). Cīta arģēģe arģēģe vīrītu. Vīrīti

sēdēt mātēi klejā, un matoties jēnā, ištābas vidū,
izbērtās zivs (vēdželē), ko dāds atneis. Bet vīram esot bijuši
smagi sēdēt, to vīrs vēl tagad vīdā jūtēt. (Izrādījies, ka
tolask vīrs bijis domā un mātē vīru aullejusi). Pilnārkā sākot
atcerēties kārti tā ap jēlto gādu.

Noturums tonis jāstrauca arī 50 jēnu, un nēs deramies
pē mōra (Saulēts vāstāje lējā).

Ch

27.7.30

Pēcēlos iost plūst. derīgas. Jauka saulāna diena. Nojān
lējā, kur sātku kundzi ar mājāiem. Pē vītos celoties augstā
vānēs ap plūst. 6. Pē laba lējā cēlas un nāca arī
Saulēts. (Išvāstējos 50 būdi dāzā un uz verandas). Pē
brovārtim iesātkās atnāl vālar jāstrauktās jār mūas, kas
nebeidzās lēdž manai apbrūktā anai. Jūlēji jau doties prom
tū lēp pē brovārtim, bet nelaida. Noturēja lēdž plūst.

17. Kad beidzot es vairs vērēnos un sātku atvārdēties, lēdža,
lai neapmirstot kādēdž atnāl ierakties Saulēšos, un
katriā jēnā abi ar sieniņu.

Saulētišpavādoje vēl lēdž savi māju robežām. Tad
sēdos velospedā un laidei prom gar Grāsilu, Krānkliem
un Montēim uz Vāsarājiem. Saulēšu apmeklējumā atdāzāje
jātīvam ierāidei. Kurām uļaidēts nonāca Vāsarājos.

Ūm tād vīrus 500 augšējos ierāides arī uzrakstēji.

Vāsarājos, 28.7.30.

Ch

Šodien pēc pusdoļenas izbraucu no Vasarājien un
 ap plūst. 1/28 nonācu Kūzēnos.
 Kūzēnos, 29.7.30. Cl

Diennīcī lietainas neizdevīgas dienas. Priekšī, arī naktī
 upnāca pērļoņa neļaisi. -

Novam vaiss ilgāk vaļothes. Šovakar izbraucu uz
 Rīgu.
 Kūzēnos, 2.8.30. Cl

Nonācu šovakar Rīgā. Atgūtos. Aizgāju uz bibliotēku
 apskatīties. Citādi tas viss kārtībā, tikai mana
 palīdzība. Redlids sarīnuesi, uz kādu nedēļu jāgādā
 atkal darbinieku netā, un padomātie stādītie darbi
 jāatliek. Pēc drupku saņauc manus padomāto darbu
 aprakšus, kas padarānū augstā.
 Cl

Rīgā, 3.8.30.

Šodien pienāca vēlēšana un pilnīgi neapdomāta josta,
 ka 1. augustā traģiskā nāvē mūris mans mofais
 kumtdels Pucito, samu vecāku demofais dēls. Pēc atbilstā
 omāgu iepaidu. Gau gūti nākas iplūst, tomēr gūlu
 adbraucēt uz mīša vaļabāšānu.

R., 4.8.30. Cl

Šodien agra no rīta aizbraucu uz krustdēļa Ficiša

lēniem.

R., 5.8.30.

eh

Pardaudz mazs mīklais Ficiša zaudējums ir julsam un
 žūni. Viņi ne tikai mīlēja to kā savu un labu bērnu,
 bet ziedoja viņu viņam, jo viņa viņa dzīve bija koncentrēta
 viņa personā. Būv sagrauti un viņi abizūtas, to novēroju
 bērns, un to jau uatrs labi var iedomāties. Ficiša paragrā
 nāve dziļi ietekmēja arī man, jo viņš mani ļoti mīlēja,
 un mūsu radu saimē bija gandrīz vienīgais no jaunās
 paaudzes, kam es biju ciešāk pietēries. Viņš bija arī
 vienīgā atvase mūsu, Eyles, ģimenes vīriešu līnijā. Simpatiska
 bija man tā pati viņa altruistiskā daba. Pirma acūnirklī
 tālab neprīlējās nekad ticēt, ka viņa vairs nav dzīvo vidū.
 Bez tam, julsam viņš bija jau ļoti liels palofs īgos darbos
 un vietnēs, tā uakdaus plašos zallaros arī ar viņu
 aprārtu, ar lūdzolnētiku. Būv populars un iaudlots
 viņš ļaudis ticis ījā laudā, to rādīja viņa izvadstāna
 pēdējā gāstā. Kapsēta no maku malām bija jaunākusi
 un sabraukusi (daudzī pat 20 kilometru attāli dzīvotāni)

ap 500 cilvēku, jauni un veci, nepilni, pulci un pēdējos
 sulcēnus. Maz bija starp viņiem to, kas neraudāja. Pie
 paglabāšanas parasti nēdž raudāt tad, kad apstāvētājs,
 labi runātājs, notura apspārijosku runu. Tā notikās otrādi.
 Mācītājs runāja diezgan vienmērīgi, pat parāji, runas laulā
 parādītājiņš acis aparu nemanīja. Bet tie raudāja tad,
 kad jārku iluzi laida daļā, un kad pacēlās klāja kopība,
 apklusā pēdējie sūtišānas vārdi, un vārdiem bija pārsāk
 jūliet. Spirdziņi vien otru kautrum parunājams un īsākams,
 cik Picoti bijis īspalidzīgs, dzies un darba priecīgs, taigūgs,
 sapratīgs. Parādīt bija ieradusies arī viņi jūloja darba
 biedri, tāpat arka bērns jūlobūdus, vārdmācītājs, kas Picoti
 ļoti iecienojis; par arka nāvi saprauto, līdz apglabāšanai
 viņš katru dienu ieradās pie jūloja kaut im bērni viņus
 mērova.

Siltā laika dēļ ar paglabāšanu bijis jāsteidzas, tālab
 neceļojis, ka kāds no radem paspēs uz bērnu ierakts.
 Kad bērni dienas nakti bija tonis sagādājusi Alidas (jājeru)
 šimūni, bet it īpaši kad ap jūliet. 10. no rīta ieradāja
 mani un Elzu takšometu vielavānu, jūlojs ar būnu
 pārdzām itkā atspirdza un lūlās smals pārdzām

tik stīpi uņītam. No rada juses bērās tad vārātk ai
nevienu ulelifa. — Pāds itā atjirpēns un ar tāpjo
gadojnu samierņajās sūt atāojn jūojn un gūm,
jo ipok nevarējs vārs pālsūt. Plat. w. tad sēdēnes
ar elpu atūal māšīnā un braucām uz Rōjn.

R., 6.8.30.

Ch

Dūms man šis gads visjās. Tā lai tā esmu
zaudejis vairākus tuvus un omjātiskus cilvēkus:
man tik labvēlīgo un sirņīgo Teodom Jersfetu, Augustu
Baltjūrcetu un tagad Frici. Viss tas vārātk itā
vārāda uz mūžlū, prom no janes. Gaišo cilvēku vārādas
ap manī palikušās stīpi vārādas. Daudz vārādas vārādas
man nāv lējis. Vai šo atjājūšo vārādas vārādas vārādas,
kas vārādas atjājūšo vārādas vārādas vārādas?
Vārādas vārādas vārādas vārādas vārādas vārādas!
Vārādas vārādas vārādas vārādas vārādas vārādas.
Vārādas vārādas vārādas vārādas vārādas vārādas.

R., 8.8.30.

A

Boji bōdsleu lēja vārādas Blana atjājūšo vārādas.
Lids vārādas vārādas vārādas. Daudz vārādas vārādas,
vārādas vārādas. Vārādas vārādas vārādas ar prof. Blēji,
Kāli Eliagu, R. Sotātku u.c. No vārādas vārādas
atjājūšo vārādas vārādas, vārādas vārādas vārādas,
lids vārādas vārādas vārādas. Vārādas vārādas vārādas
no vārādas vārādas.

R., 9.8.30.

Ch

Šodien visu doļu baidījuši bēst. Ko gan tie lauku
laucis lai dzīv? Ne tikai na unvar dabūt zalluot, bet
raja dārk jau iet bofā uz lauka.

Uz doļu štādaju, bet šī nūmtoja lōbana tomēi
trauceja, jo nūman iēnaldzji novlausties nepāstraueta
ūdens slaukstebana, jnot, tādē jortu tā uz laukdu.
Jaide vōtu vai joritu iebraucam ēlmi, domaju, ka bitā dās
keta vās tur nēta uz laukdu unvar dast.

Qu

R., 10.8.30.

Bijsa ienāci bēlētēkā tāds āhētiku fildous un lūdja
manu autografa rautniemu albumā, kas nodomāt
Raska muzejam. Noraidoju, ka nēesmu tik ievērojama
persona, lai dotu savu autografa šādos albumos, un
tāpat, ka nesajōtu, kāda šādam albumam nojome
"Raska muzeja". Neatlasdās. Nākōot vēl vōtu. Katrāfrōkā
zapagot ai manu autografa, kas vōkam esot paredzēts uojs
ar cōtīm rautniēm, no vūriem dandzifim ierautnōjīm.
Pūnīstīgi colvēti! Kas vōpēm kuro vōji gan nēiesājas
prātā? Muzeji, īpatī rautniemu muzeji man patīk,
es tos loti angstu vērtōju un colēm, bet kāda nojome
var būt cōtu rautniemu autografa albumam vīca
atsarībā, jau mōrda rautniema muzeja, to vēl tajad

pie labātas gribas uzturam atjūst. Es saprotu, ja
sādu alburnu būtu Raskam pasniegusi dzīvum esot un
ka tad viņš nāktu mūžē, bet tā nākt antropofāgs
pēc viņa nāves, lai tos norīcētu viņa mūžē, tas
izlauktos pārdzīvot savādi, ja arī ne tērētu vairāk. Bet
visādi cilvēki jau ir pasaulē! Ja neatlaidīsies, ja nevērsīs
atpakaļ, būs viņu pārdzīvot arī man ļauns parasts.

Ry 11.8.30.

Cl

Bilbotella pie manis bija Aleksandrs Čuks un
Eriks Adamsons. Čuks bija atnācis radot par
Jemelnieku, kas nāks iekšā L. Gramatas 4. nrā. Adamsons
bija ienācis tāpat parasti. Oļus iepazīstināju, jo
personīgi viņi vēl līdž šim iepazīstināties. Dicu, ka
abi cābi dzīvē, bet profa absolūti stingri relatīva
valoda, ko abi arī atzinu un solfās laboties.

Adamsons šim apņēmē par pērafaelstu, kam
viņš atrot vīstunā. Impresionizmu ievārot
cēst, impresionisms esot atkam iekšīgi galoti
mēss. Tas ļaujība, jo viņa rakstos tas redzams.

Nomunājam kādu pusstundu. Solfās atkal vārdus
nākt.

15.8.30., Pēteris, Mēģa bilbotēda.

Cl

Sodan ap. 11. ja Aijon
K. Bourna elä, ja Rojas veikk,
Egynellu Eim Adamsome.

Uusi karriera teija, disceptio,
Kko ebraucis Raja no Dobeles
Dangarjels, kai delu 11. ~~11~~

Kajinellu jukka. Kc druam
vedetän nävot parjam
urajäs in tad thädäsot
vairan ai C. traizki.

Uau inka talant stuyatjels,
ai ka ciluoks inko C. llas
jauks jukka. Startas
ti kai sel valoda veltän

stjri netjkojta, nau
tiri latvija. Poajradju.
Ponrijas, teicas, ka vepuljot
ai valodai vepihur

Patericas. Pantot vel crecatur
japasono. Pantot vel crecatur
romani no pedija casta
par dyroji unen. Unuodijus
lai tui durbiji strada.
Boija loti vucis, jo citadi
unuodot kolji saulias, un
est veta talak strada.
~~Sed~~ jo Ritu solis
vel vucis vuc manis
Cestrotai. Vercu, la unuodot
ar sauloti, unis an atit
viti la dpatni dzevuku
Ar Adampum manis
pimores, icaportnaja
J. Gius vil Valtan
Ravas 1929. sada vasa.
R., 14. 8. 30. K.

Sodda: iepriekš "Jann. Jann" redakcijā. Pasa tū šalbe,
 Austrijā, kompoz. Jālotis, vēlāk runāca ar J. Plaudis.
 Šalbe nūdeffās, ka mēs nevarot atstāt tos no jaundem
 deģnieldem iesācējiem, kuri neot deffas veļundem
 un nārot pēc padomiem. Ar patlaban runāca divi
 maņi quidas, kurus šalbe darofa, ka tik jauni cōta
 uellā nemārot, kā tikai nemāri mīdet par nāri.
 Ko šie no nāres frust? Pēc tam vēl bija divi, kas
 tāpat dabuļa brāzēm par vedpēriņām loctām. Jālotis
 tikai vēdēfa un filozofu sūnēfa. Austrijā partātofa
 dafus jodus par jaun uftirēšanos Kuresarē, Jgannofā.
 Pū neļot bojis uellāde runāde labierēde, un bōpdi
 bōpnofo garlācōba. Jann vedot, māt lozā ar šallu
 tāigoties braukt vāde dēem uz Pēbalgu. Solofās
 man rakst L. Jannatāi par P. Blaun.

R., 16.8.30.

Ar

noņandamies vgn šo laiku ar bibliotēdas un estēmu
 šillāu darbolu, pasūtēs literārojos gabalus esmu
 maņ panirfjis uz pūaldu. Kēl arnāem saņirtu arī tāde
 dā garīgu flōgmu, kas it kā uelauj cīkāt spērtēs
 pie darba.

R., 30.8.30.

Cl

Saulietis todela bija ienācis bibliotēkā un nometlājs
 manis. Bija patlaban pilsetas valdē, un tā viņš uelīpa
 manis raticis. Atstājis bija jāris vundokas, izstādams
 vēlēšanos sareģētēs. Pētugrāmu iet uz vība Jaula
 pūmfrādi, jādoma, tur arī datēsimis. Ch
 R., 30.8.30.

Saulietis bija tomēr saucelējis un ienāca pie manis
 mājas. Pavis jūlpa ucešot gaudrūz nelo nojietum upšant,
 esot viņu lauku nomocījis ar domāmu par Jaula izrādi,
 un vēl sodila jūtētis tā, ka neju vai varetot uz teātri
 aijot, un ja arjēbot, varlūt nolidošot kautrum nomalē,
 kur uelīlus uledz. Esot gan uzaiemots arī uz generalit-
 gūnājumum, tomēr valla neticis deģājis. Izrāžu sagatavosānes
 dāruunā lūtu vēl nojūne, vīšis varētu mārdomēvīcu
 ožēidit savas domas, bet do tad lai vīšis teiktū
 generalitēģi nājumā? Autovīcu taču vasa jēdēfā
 lūdo ucešot iņņefams iestudēto lomu grozot, ja kur
 vīšis to kā autors to lūstu iedomājis citādi, uelā
 autieri. Kas jau lūdo, tas lūdo. Pūmā bājas vīšam
 ueritoties, un lida viēla no Jaula izrādes vīšis sagaidot.

Rūmījam daudz arī par lēterārdstam lietānu,
 par Būmū, par Jeofertu, par Esmanū / Saulietis būmūfā,

ka mēs sākam, tik labi jāzina, to mēs ievējam,
 kad š. rakstījis par mūsu spējam kop. rakstos, pēlmeņiem,
 kas šim nav apņemtas), par Kemiju, Beumari, Niedra,
 Svallu, Kaudzīliem, Valdeņiem (Saulēts noroda
 Jolias vārdus), par Lapsu Jāni (Saulēts aplūko mūsu
 pavisīli, tās dēļ mēs nevarot jauna Ausekla izdevuma
 turēt savu bibliotēku, - nojūcīs jau, bet uodevis
 aktiāl Ropem atpauš, kētal, yektis mēram kofija
 ievads u. c. pavisība šai izdevumā, jo Ausekli Saulēts
 loti mēlat un cēnot), par Doku u. c. Nevarot
 sarunas bife pagājīta, stundas piecas, nebija mēs
 tālu jauka izādes pātkums, tā šķirāms. Atrādabes
 teicu: "ly redzēsānos izāde". Saulēts: "Jūlietas jau
 but, bet redzēs kā ldy tam nosēnsos."

R., 31.8.30.

Ch

Jauka izāde bife pavisīliem jilun jāli mēti tāji.
 ly manā personi atrāda labu, spēcīu isyādu, kautīpa
 izāde nebija seivīti dylē sapāta, nojūcīta, vardand
 ari tragedīas teicis saiznāt, tā dā mētam psiholoģīkai
 gājīus bēas ldy motīvacīas. Spīdeji no mēti tājīem
 vāpīcājamies par jauko valodu, ko actīri dylēpa precīji

ieturēja, kādu to devis autors. Saulīto jatz ar kundzi
 sēdēja otrā balkonā, no kustības pa labi, trīsā ložā. Izrādes
 beigās uz matiņš janzolnieku neapibēja, kā parasts, uz
 matnes rādītis, beigās Tomēr pildījās un uzgāja uz im būdi.
 Matņip nāca ložā ar P. Jēter-Feomani, kas par jatz
 uzredumu izteicās diezgan neatpūti, uzrādādama daudz
 neapredzību, caur to nodarot jazi autoram. Izrāde varējusi
 būt labāka.

R., 31. 8. 30.

Elu

Aizbraucdams uz Kurjani jē sēvas radolu, Saulīto
 bija ienācis jē manis bibliotēkā atradoties. ~~Pa~~ Jaula
 uzredumā tā at autors vāš sapkatijis doļgan daudz
 vādu un uzpāredzību, kas būtu novērtas, ja teatra radība
 iestudēšanas sākumā būtu aizdomājusi vāru partitūru
 autieriem savas domas kā jē tragedijas būtu vāpās,
 tā jē atsevišķām lomām. Vāru vāpās izrādi atradis
 jē labāku, nekā cerējis. Ar Jēvāka Jaula teļojumu
 vā daļai varot apmierināties, tikai vairākas vātas
 redzamās vāpjas vāduas. Būstot Ropā vā trīsdoen
 un vābeiz uzpārtisoties, lai vātik iedzēlinātos.

Izteicu domas, ka Jaulu būtu vērts tulgot vāciski
 vai angļiski. Kā stāptentisks gabals tas varētu
 ieinteresēt arī cēstāntisus. Saulīto uzpāra tādu
 domu ar jūdu. Arī vāpam tas ienācis kādreiz vārtā,

Ēnai neapbēķies iemūstēties par to cetur, varambū kautības
dēļ, jo tas varētu izklausties pēc plātkāmas. Parāretu
darst gan, varbūt tā varētu cetas tautas varāiķū venterēt
arī par latioju literāturu. - Solās iemūst, ja būst sepojam,
vil manis vēl arī tēsdoln vai cetur dēļ.

Chu

R., 1.9.30.

No bibliotēkas māfās nēkdēy vefanbi sastāpes ar P.
Ēmuari, kas kulo kā dolpa no stācēpas uz dzīvuli, ar
dovām jaunām rotās. Jēlofās, ka šovasei absoluti
vēlēr vejet vadārijis, oot noklūlojis tā, lai vēl uelad
savu mūjā. Bazijās, kur un paurēt naudu.

Chu

R., 1.9.30.

Vararā ienācis Ēmuaris. Pūcāpas, kur darst nīs šodoln
Lietni dandz naudas: L 50. - no Rozes par Boum un L 30. -
no latioju grāmatas. Būst ko parā dū noklūpnāt, vēr
dalu. Rūmājam par studentu (ē. to nosauc par ušūngātū pū
tījn), Sadrahālinē (velārnīs), Jronu Jāni, par aronā fizi
tānsd un mūlķiji A. (lāruan itī pa) atšauņums par
Saulišā Janla. grādi (J. J. J. J.) u. c. Solās štādāt
un tūsnāt sam monografiju par A. Prīfaderi.

R., 2.9.30.

Chu

Satiku vecpilsētā S. Adamsona. Pārņācis no kara dienasta un gērbies privāti. Pie, kas redzējuši Karavīra tērpā, tagad viņi to gandrīz neaprotot. Ienāca Ldy bibliotēkā un palvca kādu justinudu. Gattarofoties tūspinaļ studijas. Rakstot jātlaik garāku stāstus, studējot cōstautu labākos rakstniekus.

Pārņācē bibliotēkā ienāca arī R. Rudzītis pēc padoma, kā lai dabūjot atpakaļ no izd. "Jānmatu Draugs" dzejas, ko iedevis antoloģijai jau agrāk. Sadarā ar izdevniecības konfliktu ar rakstniekiem, uelēloties sāi antoloģijā vairs piedaloties. Teicu, lai pieprasu personīgi vai ar vēstuli, ja tas vēlēdz, lai pasūko cam notaru izdevējam, ka noliedz ievietot antoloģijā savas dzejas, pirms konflikts ar rakstniekiem nav lēris dēts.

Vēlāk bija arī Čāks. Pālasfās daļus jaunākos žurnālos. Stāstīja, ka gattarofot dzeju krājumu Mila bez smūka, Jālas Vārmas izdevumā. Jotot, ka dabūdot no krotuvas vai šo darbu brāfien, bet cōtādi uelvarot. Strādājet vēc labākas atjikas un domājet, ka daut parēji. Rakstot arī monografiju Jānis Plase, ko lajāt izdot Jālā Vārma.

R., 3.9.30.

Ch.

Palaidu gēnu uz rokas veicām māstīm, kāde nedēļa
 vēl atsvaidzina ties lauku gaisā. Pasa iebraucusi visas
 māja Marisa ar savu veicāto delu Valdi, maizju paisti. Bisi
 vešā tad atbrauca. Uz staciju parādās netīks, jo nācēns
 aiziet mana darba laikā, plust. 2. dienā.
 18.9.30.

Iegriezis ap plust. 3^{daļa} daļa par manis bibliotēlā
 J. Veselis, tīn iegaidots. Pēdējā laikā man visam dotienu, man
 viss par manu ar interesējas. Paslaimoša man stāstus, ka
 upstotot manu par lielu Dāgore veģneju, un tad apvaicāšos,
 vai es nevarot pateikt, kad itā un kur Dāgore dzimis.
 Kad pateicu, ka 6.5.1861., Valvaķā, - noīca, ka tad
 labi jau un pierādīta. Valcāji, kur tas ir man vajadzīgs,
 bet cetera. Pēc tam vēl runāties ar studejāmes par
 joliktīnām lietām, jo Veselis iesaka, tēdēdams, visas jomas
 rādot, ka Hitleris nāvēst Cašķam Valcāji par drolstatom.
 Es išteicos, ka diktatūru vedādi nevaru atīt, ka vienīgi
 paredžu tūm no cilvēkušas viedoula parlamentam
 demokratisku iestāti, jo lai jau tai ar daudž tīn un
 cilvēka slouto īpatilum det, tomēr tas par tās novad
 nav iespējami bix. Gribuši cilvēka papmojumi, kādi

69

ieņņjami diktatoriskās un jautrālduļļoskās valstīs. Pār
Veselis atņņnās, ka viņš vedomājot kura katru diktatoru,
bet ģenālu gāižu cilvēku, kas vānrot acis viņu tautas,
vīn cilvēku kopulu un tad diktatoruņņi to labā veicot
nislāboto valsti un sadzīvē. Pārduš viņš domājot senov-
juļ. Cezaru, ai Napoleonu, tagad - Piļsudski un
Musolini. Es tonē palomu jēl savām domām, jo pat no
tāļiņes ai Piļsudma un Musolini rēvīta veģaredņņ
tā augsti cildomānā, no Veselis domā.
18.9.30.

Nevāticis drotika, iēņņepos jēl Ēmānā. Pār ģamunāņņ,
ka atņņēot jēl dāuņņas. Atņņģāņņ. Partidēņņānīs ai viņu
var veģarēģēlētun viņas ģamānā jānīs ģomus lālu lāstlu.
Dāņņas augņņas ulūdas viņa atņņnā, vābi to, kā rāuņņģēņņi
ģēt ģomus kunnģi u. c. Stidopu ģānģānca Veselā
ierāņņās. Dūņģ jēl tam atņņāca ai dāuņņas veģānā māģa
un tā plābāllas lēterā vīņņas ģānņnas iģģāņņ. ģōvīdi 50 to
vīņģāņņģē ģānņģēņņi, mes tūņ - Veselis, Ēmānā un lē -
ģōģānīs ģōģāņņ. Es dēģos māģā, bet Veselis ai Ēmānā
atņņģāņņ nēl lāuņņum lāuņņģāņņas.

18.9.30.

Latvian, bibliotēkā bija A. Čaus parāstīt savas bēdas
 savarā or modernās antoloģijas sastādītā un grāmatu
 draugs izdevniecībai, ko viņi uzturamies kopīgi ar Kikutu.
 No šīm pusēm viņiem tagad uzturēt un pārņemt it kā
 arda un tēvu nodarbu, bet tas esot pārņemts. Viņi
 noslēgusi ar J. Draugs izdevniecību līgumu, kas autorku
 honorāru no drošina pēc citiem ardoģedības tarifām.
 Nesaprotams, ko tad vēl no viņiem gribot? L. R. un
 Jūm. ardoģedības valde esot uzaisnājusi viņus
 abus ar Kikutu jūndien 22. sept. ar šīs izskaidrotes.
 Kad nāms, da viņi domā uzturēt valde pārāk
 demonstratīvi un brīvī, itēica bet mierīgu un
 nosvērtu, dot lietišķus rādus parskaidrojums un
 vairāk ueta. Apņemās 50 padomē ievērot. Mēndot
 viņi arī valodas, ja viņu parskaidrojumi izrādās
 nepietiekami, valde lūgt priekšā rajulcei, izlēst
 Kikutu un Čau no bēdības. Teica, lai viņi to
 nebajās, da bēdne vairums tam nepietis. Rajulce
 vairs labāk noskaidrot viņu un arī daudzu citu
 vecāku bēdne uktas.

R., 20.9.30.

Pusdienas Sūkubā, jo ēlva patlaban nav Rija. Jādās,
 tur sēd jau Veselis. Mani ieraudzīji, aicēna pie sava galda.
 Iekrājies Atgūtas jaunāko māt, un pēc mēnes Aspārfas jaunās
 tragedijas Jānis Jēlulis sākumu. Lasa, brojam garīgi
 papūiedamies. Smieklus izpūšot varātas metās arimūces
 ipteicēni, tajat Jienela potatipie jūtu izplūdu, spabi
 beiju monoloģā. Valodas mums pāriet uz Jēlulimilte.
 Veselis domā, ka mēs jāuti padzīvojies, lai jau agrī arfajū,
 ar savām celtājam. Saku, ka tā un Guji u bīje. Pats
 mēs nedāda pūlluma, lotās, reizjūta, un velospe ar tādē
 dži apmieronats. Bet cotādi iekārtoties ai uvarēje -
 savas dalias, sava raustura del. Tā mēs jats man
 varātas veses sūdzēfās un ipteicās.

Ustāc pūnāca ai jūlsj silis, kum iepazīt mājū
 ar ~~Ustāc~~ Veseli. Pūds uropārejas sarunas. Tad Sūkubā
 ienāca kāda jauna mestene, kas jau pa gabalu māja
 ar galur Veselim - ovecnādama. Veselis sapasas
 un tairfās iet prom, bet ipejot tam pūlencēfās bi
 mestene, un koridorā mēi uel ilji mūaja.

Mēs ar silī sarunājamies kādu pūstunde, tad
 cēlamds un gāfēu. Silis manī parādēja gandrū lody
 pat mājai. Mēs patlaban iertējoties. Irot uz kādu
 gadu pūnis atvālduajūm.

R., 21.9.30.

72
Pusdienā iedams, bijis pie Ēmāroša, apskatījis līdzi. Nenāca.
Grūtot patlabam patlikt startu. Prozem, kalendaram.
Rauktisāna unvas unedcotēs. Doms gromes bē
stāts uzaujis vīnam dandus gads atpūl, braucot
kopā ar savu karmītu uz Valūu pie mērtēgas Ēmāra
kūrtora uores gadzīma lētā. Tu, ja celam, pie
Gaujas, laoram Vīcuma dalā, kasnotis rādīs
vīnam kādas uofas, kur dēpofot domas jasmūklūertes.
Nemus to reprecēt, un tā uofa got postā. Te tad
vīnam celānes postā, da lētā sēdas nestajenotālo
stāta. Vai tas gēdofot, to redzēt, bet vāri juse
stāts patlabam esot.

R. 21. 9. 30.

„Praudmīnēli” saram ruotajam, Radka plūmāri
velstam, raumtīnēli vallaram lēpa atnēnēli man, goda
karti? Aizjāji un ar interesi seļojn savara jaturam.
Diozjam fajāra, tomēr izjūta un terosa lēpa J. Grotā
minūtes 20 garā ilvada ruma par Radri, vīna
vīlūmē un fauro bazādas dēfūnēli centvīdām. Pāsē
Praudmīnēli stāpā gīlgtādas dēfas smiedza Čaus
(Vilciens), Kīlūts (fragmento no volūno māšīna),
J. Paudis (Sifūldas satīrīkus apdēdājūms). Arī

83

J. Promdas spēja ijjūtama spēce spējuilka individualitate,
tikai viņi parak mīkumās, un var redzēt, vardaudz iedomājs
uz jāvām spējām, apertētā jētos un dāceņā, nīctām pat līdz
nāvētātei, kas nēlāuf spēju bāudst un spēant. Parjēie
šonāllar stījri valāti, epīfonijski.

Ķeļot vāllarā, līdz sākumā, sākēos un norunāju par
līsteraropnām līctām ar J. Gronu, J. Sindrābāllun, Čāllū,
J. Medū, P. Kīdūtu. Starpēdi labu lauku pārnuojos
ar K. Kauloju, kas atstātā jē universitātes un jātāro
patlabou disertācoju kultūrfilozofijā. Vēlāk vienāca
Julij Silis. — Apmēllātā jē vāllarā bēfē lētī māf. *lf*
R., 22-9-30.

Kopā 18-9. Nīevīthā jām lauku valēibā, un tā daudzojēlū
darbīlū jēvērenofas vēl sāmūcēdhas nījēs. Bōjū jūsdēlūnā
"Sūklubā". Jēnāca ar Jul. Silis, vēlāk Kārlis Krūja, un
jīesēdēs jē mānā galdā. Nēvētāca Nē vīens, nē otrs nō
vīthān, tāpat nē es, nēlāfē gājūsi uz "Zārstūllēnā dīllūn",
kas notīnā Nācoņālā kēātī. Parot jām iedomāties, kas
tū var ījūnēt, ja referenti (kātrā nojārē jē dīn, protejōs
apokātos) oāk mūnēt vīens otram pretī. Pā Silis. Krūja
vījār bōjū norīkojīs plāt. 3^o lūt klubā uz sādāfēli,
un Atālab nēgājīs. Atī patlabou vīthā jūstājīs tikāi

publētā un izpūst bijīem arfafa.

Sīlis mani parādīja liņ māfai, dnāca vebā un labu
brīdi rskautās. Tad sagudrofām un arfafa pje Ēruarfa,
kai jau jnāfām, ka vīpam patlabau uz dafām dienām no
Rusfem iebraukusi oīra, un nebūt pātrauce. Ēruars
bija pīecof. Tezākas lēterārōki stūdi un pārnuas.
Sīlis lot' arldrofā kā jēnīe Pārni, Ēruaris Pārni atul
tix augfū vērētē. Papat Sīlis bife vīnās domās ar
mani, ka Ē. Fros (r. Rozenbads) loti apdarvūnāts un
varētu daudz dāt lēterātūras teorijā, ja vebūtu
arīgualdojies jeb labāki pūlot, apīnīf novērtis no vīp
cepātā, grōl dāms nodobnāt pūrtām jaunū btrāfēm
(proletārōto), vai kā un tū Sīlis pīcīās. Sīlis aridomā,
ka vīpīs to slomālu vef rīgulefot un vefōtves vīpētū
tīnai vīpāi pje lēterātūras teorijas un tad kautīs
vērofāmū pūdfōt. Ēruaris tām vefē. Ja vīpīs, Fros,
mīlot tīnād jālejības (tīnālfā vefōjā un labā juse),
tad vīpam tūfōt vīpārīas domāfanas, un lēterātūrā
vīpīs līdā pūfōt vīlā vērētēt. Es arfādofis, ka
vedju tonīs vīpā vīecofas dāvnuas un pafāidū, varbūt,
kādref arī bolātus darbus. Sīlis pūloda arī vārtū vīpīs
šadofimū, no vīolas lārka, kad Fros vef bījis vīpū

25

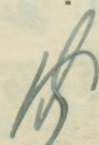
suolā, un arī ietekmēja, ka Prouss apdāvināts un varēs
dot, ja gribēs, kollektīvus teorētiskus darbus. Tā kā tas var
savām domām arī valstī. Man ļoti patīka viņa
dorezī sila garīgais mērums, asdofais, īpatnais un
plakais skats latviešu literatūrā un dedzība studēt
par literatūras lietais. Tādu skolotāju dzīšanai maz, jo
tie paliek nedzīvi, sausi, šauri savos uzskatos. Apzīņām
vēl arī tūs arī raksturotas Petersona edūcā (kuršas un
dzīvamam ideju stūrī) un viņa ilgi dorezī norunājam, jo
mafās pār uācu tūcā plūst - 9.

R., 28.9.30.



Ki nats bīpa atnejis savu (Kopā ar Čestu sastādīto)
Modernās dēfās autoloģiju un uzdevināja man kā
vīru labvēlīgu. Jēlofās, ka tagad vīru no viņam jūstam
ejot un ēdot, kas drupenā kerotās arī jēlofās, tāču vīrus
domājat par darbu un cerot viņam tam dot atbildi
ar jaunu darbu. Muzat esot īpatniski vīpa volma
Masina, un strādājat atkal jēlofās jaunas volmas.
Arī Masinam uzdevināja man.

R., 28.9.30.



Sovallan lōpa Jēspita veltas fonda valdes tēde.
Nolēmā sarost Jēspita veltas valla m vīta
nāies dienā 9. decembrē, kā arī uprot pēdējam
vālsam kāpa veltēklom.

R., 1.10.30.

9

Bōpa ienāis hōlvotēkā Julij Silis. Parādējam un
grāmatu krātnes kāpatēlas. Pēcēpās, kāp veltēklom
vīti veltēklom veltēklom, arstēklom un atpūtēklom.
Bet vīti veltēklom gōm nāies, jālasēklom veltēklom
un arstēklom. Jūlija sagardēklom Ēmanis, bet tas ienāca tōvāi
tad, kad Silis lōpa jau arstēklom. Ēmanis tomēr atrada vīti
manis veltēklom Kūntu, kam lōpa jau kārojis veltēklom dājus
vārdus. Pēti, kāi Kūntu un cēt vīti veltēklom tōvāi
veltēklom vīti ar vīti, Ēmanis, veltēklom un veltēklom. Veltēklom
vārdus jau pēt tō veltēklom veltēklom, bet vīti veltēklom
par vīti, jo vīti kā veltēklom vīti veltēklom veltēklom —
Ēmanis, veltēklom, ne veltēklom, ne veltēklom veltēklom —
no savas partijas vīti veltēklom veltēklom. Veltēklom
veltēklom, kā vīti veltēklom veltēklom. Kūntu veltēklom
tomēr vīti savas un veltēklom, kā vīti veltēklom un veltēklom
vīti tō, kā veltēklom, un tādā veltēklom veltēklom,
kā vīti vīti Ēmanis veltēklom.

R., 4.10.30.

9

Jau varam, vie Rozes saties, man Juntas stāstīja
 par visu par visu un vērojumu savā dzimtenē
 dzimstē, tāpat citur, ka arī par tiem darbiem, kas
 tur aprakstīti. Solījās par visu to kaut ko arī
 aprakstīt. To viņš arī ir izdarījis, jo pēdējā Atgriešanās
 mēģinājums ir izdarīts ar domas vai Putras Daudz
 tīņu un tā raksturo. Šodien manī Jau Juntas
 saties, nolasa raksta tālāko daļu, kur runa par
 Putras Daudz pretolu, ideālo Medulāji. Pasosot
 ar pašu domu izteicēj, pozitīvais tījs, kura
 upamums - emocijas ar Putras Daudz laimīgumu.
 Kūtiņa viņa Putras Daudz vārdotā, identifikācija
 tā elvto pasauli ar Juntas jaukāko Atgriešanos Juntas
 valdītā rakstīt. Pasosot vārdotā aplam. Un šī tīkai
 gūbētis parādīt milzīgo Putras Daudz vārdotā,
 un lauro, kas pēdējā gūdos vārdotā tautas
 organizācijām un gūbot to zēt. Ar to pācenošs
 tā ar visu slomā. Šo visu viņš vedot,
 atmagādotams Putras Daudz viņa viņa atbaidošā
 karluma. Izpildošātas esot jau manā ma,
 un šo izpildošātas tendenci vārdotā viņa Medulāji.

R., Y. 10. 30

Ch

Bija Darbs teatru, norūnāt ar Jeltināti per Joferta
dzejū deklamacoju Joferta Joluntias vadarū, šajāda
9. decembrū.

Arī nākdams savtaju trepēs šlomu Jāliiti ar Jullifa
lugas Pēc smits padomē ausenylam roso. Ši luga patkabau
teatru sapataurošana. Tyteicās, ka luga uzrakstīta
stipri uedromatiski, erot jāpārlieļot daudz vīļu, lai
kautko iztaizitū.

Tad stāstīja, ka viņa erot noderusi jau Rapam (anc.
sab. Valteris un Rapa) saim 8-9 loksmes lido dzejū krājim.
Pikari virsraksta uvarot sapadrot. Stūstis ieteicot, lai
lielot „Kair, jēdrtas”, bet tas viņai jaujam uesot jāpauams,
un arī forma uesibot. Smējas, lai lēk Milastības
jūnites, sak tad redzēs kā jēu. Pstams, to runoju
tūvai tā ja jōkam. Jāliete domānot lūt Purusa
lilopas vai, wālent, Jilie wēzi. Redzēs, kā nu
nosauks saim jōrmo krājim. Teicu, ka bez virsraksta
jau nu atdāt uenāres, un tāds jau nu lūs wen
jāliki.

R., 10.10.30.

Q

24

Jenācis bibliotēkā bija Čāls. Turpinot savas jomas
pētāmus un štēlmētus. Jzēica domas, ka vajadzētu
pa režīei salasties, samīstā pamāzīlun, kopā un pie gāzes
tejas pārņemāt lēterārpas loetas. Domu Čāls dzīvi
uftvēra kā romantisku. Gudrofān vadīdof sanākt
kopā dādā kafejnīcā.

Pēc darba man bija jāstēdofas uz lūstofān
pīcēstāsojūnu R. L. Bredībā par tēmatu "Vecas un
jūnas lēgas Alfr. Jolas apfāsojūnā." Sīantā
arofofā uz Brigāderes komēdofas Šūvefas rojūnis pīcēstādi.

R. 10. 10. 30.

Ch

Bibliotēkā: vīspīrums K. Eliass, tad arī A. Čāls, pārņemāt
par recenzofūnu latvīju grāmatāi. Čāls tikko kā idraucis
no jēlgāvas, kur spēšānā esot vīpā dzīju krājis un
Māla lēf omīstā, tāpat aprunāojies teātrī, kam
gābārojot lūgu spēšānāi no vīcraukta. -

Vēlāk ierāca A. Baumanis. Atņēpā recenzofūnu par
kalēpīpofa tulkojūnu. Ēmanis, kas varatīnāt ikdīlun, 50
dīlun vībīfā atnācis.

R. 17. 10. 30.

Ch

Aizpaukar laifa bibliotēka Austrīs, apņemties un parācēt
 šo to par Kaudztes Lozi. Par om vajadzēt, omi sava,
 uzrakstīt veselu monogrāfiju. Tik ievērojama ir tā taur
 skrietot. Būvār, Vecpilsēlas tālākā dzīve būtu plabāk
 jāpārskatī. Pārskatām par lozi omi pateiktot tūlai
 lafūs omi dus savas atzinības, Gaudztes jatazofamam
 darbam par Vecpilsēlas veco draudzis veslu.

R., 18.10.30.

Ch

Bibliotēka: P. Kivuts un J. Plaudis. Atnesnī recenzijas
 L. Gramatāi. Pirmajā minoties 10 par literāroziem loctām,
 ņabī par to, ka laim. literāri Kivutsā loti vāji reformētī
 par literāroziem apstākļim un parādībam par kuno, un
 ar mēs esam būvāt vāji Kivutsā literāroziem
 parādību pārskatītāji. Unnāf mārta abuzēfa
 informācija būtu labāk jānotāda. - Monam pirmajā monam,
 salasties pa vejai kovā un partīdētās par literāroziem
 lietām par glāzes tēfas (dāda kofejnīcā), ar lielu problu
 abī vienēfās. Kad būs vajadzēt, tas būspārādara.

R., 18.10.30.

Ch

Bibliotēnā: rakstura A. Čašs, kas lielo rebrancis no kādām
 kāfām Kurzemē (jāz jēlānāzē), parāsta pavis interesantas vērojums
 un bērības atmiņas. Tad arī A. Štrūtiņš, atnejis rakstīgu
 par P. Blaunu. Sarunas veinjās par literāru darbu veidu
 un parēmiem. Čašs parāsta, ka ilgi vēlmoties unam kāda
 darba īpašā veidā sagatavotā, bet tad tas noticis, tad
 aprakstīšanas procesis notis. Uprautiņi, tad notis
 labu laiku jūtoties vāji uopis. Pēmas Štrūtiņi to daļu,
 kas myat ierādēta Daugavā, notis aprakstījis trijās daļās.

Netāu lopa arī Art. Baumanis, beidzot P. Iruanis, kas
 notis taigās atbrauc uz Rūsiem, jo Smiltēnē ap 1. novembri
 jāizjērot kāds vēsels. Solās būt atpauzē, ap novembra
 vidu.

R., 21. 10. 30.

Ch

Pēja jānāts dz. Čuhis, kas krunts. Arīnu mācis
 klavier spēlē. Maigs, bezgala kautrijs un jūtijs cilvēks.
 Stundu kārtību jārunājis, iepazīt sarunas par mākslu
 un literātūru. Izādās, mums klavdz kopīja rompatīji:
 Metelons, Tagore; tad Pēms, Rudzītis Richards,
 Uprās, latviešu literātūru notis jau tik labi pazost,

ka jābūnas. Lasījis daudz, un lasījis ar sajūtu. Uzmanī-
 mološs Būka, ko uzņēma par lielu dzegu, kas dāvta
 godu katrai tautai. Daudzas Būka dzēšanas maista no
 galvas. Sajūsmainātais ir ļoti un, par bēdīgu. Viena
 noveles esot tāigi būnītas, koncentrētas, nobiedzā-
 tās mākslas darbi. Izlasījis arī Jansēvica Džonāni.
 Saturs joprojā tā daudz un am udeļoni, bet kolorīta,
 tautas ierakstus joprojā ir no tās daudz mantojīs.

Jansēvica esot tomēr glāba vērdena romānists.
 Ar aprakstītu lasījis arī Niedru (kāduma dienas,
 kad nēdējs doļt, bet it ir jābū jābū Jansēvica dēls).

Pārmi prieks, ar kādu mēģinātais ir, pūstauties, unā
 par mūžu rādītājiem, esu labi iedzīdās tapā. Un
 to ir mēģinājis jānācis triju gadu laikā, jo tālāi arī lasīt
 iemācījis latīņi. Pajad mūā jau pārdū. - Pēdēji
 stāstīja doļgan daudz par savu dienu, draugu
 V. Jankam, kas mūā doļoni 23 gadu vecumā. Tas bijis
 apdārnāts dzegu. Noņāitāja man no galvas kādas
 piecas vā dzēšanas. Patieši tas ir bijis dzegu. Pūho
 rōkā esot kādas 140 jakara dzēšanas (neicīstas),
 solotā tās man atūest parādīt.

R., 26. 10. 30.

Ch

Bibliotēkā: jūnuss Ārons, lai izlasītu P. Bērenta
 krītiku par viņa grāmatu Latv. liter. biedrības 100 gadi,
 kas nāks R. G., tad J. Kelpē, vēlēdamies rakstīt kādu
 krītiku (teicu, lai raksta par Senajiem rakstiem). —
 Kellak Plaudis un J. Pūveda, tāpat apņemties, ko varētu
 vai par to varētu uzrakstīt Latvju Grāmatai.

No Bibliotēkas bija jāsteidzās uz diviem priekšlasījumiem
 R. L. Lieldarbā, kas sākas plkst 7 un ietilpa līdz plkst 9.
 vakarā. Mūsupis pamatīgi iztirzāja Gobas nepareizas
 gātnes vēl par Kaudzītēm, tad galvenā dārtā par
 Baldernānu.

Tikko priekšlasījums beidzās, tā kopā ar G. Pūvijānu-Lyti
 un M. Āronu steidzamies uz Ben kluba sēdi (Svarca
 restorānā), kas veltīta V. Jerspita, J. Jemelnieka un
 P. Plana piemiņai. Ieraudzījis šai vakarā: priekšnieks A.
 A. Pūlmanis, prof. A. Kirdeņsteins, Antons Antuņis,
 P. Kikutis, Luīze Jamaič, Antu Klout, V. Grēviss ar kundzi,
 Arnis ar kundzi, Julojs Lācis, O. Grosbergs, krievu raksti.
 Mondons un vēl daži citi no memoriāla tē. Sēdēju pie
 viena galda ar prof. Kirdeņsteinu, Antu Klout, Luīzi
 Jamaič, P. Kikutu, A. Antuņi un Juloju Lāci.

Sis šoruden pirmais Rēnkluba valsts, kuru sarakstā
 Dr. A. Bēlmanis ar vārdiem. Betāk manis vārdi pēdējā
 tēstā lajus vārdus par Jēferta. Irum vārdi runā tājs,
 paravējas irumā pie Jēferta kluzem brīdīm sētkamam
 un sētkam dēlās kāpānē. Tad Blaun pēdējā
 Kordentēns, attēlodams vādu Kozju valnā kāpānās
 epizods šovīcē. Pēc tam P. Kivuts iros vārdos rakstus oja
 J. Jolmelnēnu, sākumā ar vādu vārdi pēdējo sētkamam
 dēlās dēlās pirmis Jolmelnēna vārdes. Sarunās vārdamies
 vēl lētā plāt 1/2 12.

R., 27.10.30.

Ch

Jau sen strazdā lēta pēdējā L. Gramatai iepriekš
 dažas rakstus un vārdus jaunības vēstules. Arzājā sēst
 pie vārdus, un lēta tomēr sēstējis, t.i. sēstējis, jo
 vēstules vārdi un dēlās vārdos, un tās gātulos. Dodot
 vārdus vārdi, ar tū vārdi. Tad iņēra un iedāra dažas sēst
 Rakstam rakstas vēstules. Rakstis tās sēstē lēstā
 domājis sēstējis dēlās ar vārdamē Norietējis
 Jūnējis. Sēstējis dot Blaunāra, Jēferta un c.
 vārdamē vēstules iepriekš. Radzējis vai izpēdējis. -
 sēstējis, un māz vārdi vārdamē, bet oja vārdi un dēlās
 ko dant.

R., 28.10.30.

Ch

Bibliotēnā: J. A. Jansons, ar kuru bija sarīkats jās runas
par literatūrvēstures jautājumiem. Lūgšu, lai ir īpaša
iespēja pieņemt, krājimam: Jepsots un rakstnieks un
literatūrvēsturnieks. Apsolojās.

Visaizjāki tas, ka pie universitātes galīgi šī
konkrēto literatūras pamēģināšanas jautājums, atstājot
tīnai valdniecību. Patiešām vajadzēja būt otrādi:
vajadzēja literatūras katedri notīrīt un pārlabot,
ipturēt daudz dzīvāku kontaktu ar rakstniecību. Jau
sen es par to būtu esmu runājis, dusmojis, domājis
pat rakstot arī. Tas ir ļoti svarīgs jautājums. Šī
Sodra Jansona par to aktual plāstāt īsteros. Vair
atgūna, ka tiešām literatūra no universitātes būst
izspiesta un tālab uz to ir jāpēļina rāstīt
kuros a pieņemumus uzņemties, jo fakultāte (juridiskā),
nolauts atstāt tīnai 4 stundas nedēļā (8 nedēļas) un
tās pašas ne literatūrai, bet cienāsi latviešu
valodai. Prātī, nāc mājās! Ko šī domā izturēš
mācības spēki domā, tā nūlo domies? Jānā tū visiem
veniesna, bet ja jānā tūnēli atteikies no tā dzīvā
dzīvības spēka, nāds skēst literatūrai, tad arī ir
irān jānā tūnēli nūnāks spēks. Un kas lai tad notiek
ar tānā, ar latviešu kultūru?

R. 28. 10. 30.

Ch

Kādu stundu, gata nodams cēlā uz Saulietiem, pie manis
 ienācis kopā ar nolobtajā Atv Jālti, uzpauņis Saulietis.
 Roja iebraucis, revarējis pamest arī manā neapmeklējis. Pūjis
 gan pēc mēģinā, gūlējis satūst, bet negrādīs māfās. —
 Stāstīja, ka atvedis ~~sest~~ un nodēvis ^{J. Kopen} tam jaunā stārtu
 krājumu Vakarā cēloens, kas nu būšot drupen tāds savāds.

Proti: sākumā viņš liciis pēdējo lauka dzejas, un pēc tam
 stārtus. Paspēnu nu gan iznākot drupen tāda standera
 laukos, bet tas nekas. Vai tad arī stārti negot jomānā
 vērtā dzejas darbi? Vai tad nu Roze darot ar manuskriptu
 tālāk to, kas viņam pādara. Samūns par literatūru
 iznāca atpūst arī padziņums, kad raustīsimam jāsam
 itā alpības vērtības pēc tāda jomāna darba
 uprautisānas, bet ja no uardas puses kāds uork un
 prasa kautko, tad valstnieks sperts uprautit arī tādā
 darbu. Saulietis pēlud uirtākus padziņums no sevis,
 stāp cītu atpūnēdams, ka tāda uirtā uprautitā pēlud.
 Ma Dīvānis.

Kamēr nēs tā mūņām, ienāca pārnāts Df. Čuhro,
 kum tad iepazīstinājis ar Saulietis un Jālti. Pā to
 Čuhro dandz lauzjis un labā uapst arī ~~Saulietis~~ Saulietis,
 tad cīti lūpa loti' loti' pūcefs. Pūcefs arī

Saulietis. Pāri Čeho va parastam stipri kautrīgās.
 Kad Saulietis bija arģājis, mēs atjinas, ka mēs jūtijs
 tik lielu ciešanu pret Saulieti, kuru pazīstot kā Teicamu
 tautas dyves tēlotāju, ka vairāk uzspratis, ka klai
 ar cilvēku nolūkoties jomafā rakstnieka. Un patiesi, daudz
 mēs arī ceruofā. —

Kad bija beidzis Čeho savas klauvēstundas, mēs
 turpretim ar viņu norunofām kādas stundas trīs, jācerādami
 domas par Rūh. Rudzītī (mūsdabū mūdā), Atjiesdēlu,
 A. Čaku un cetera. Smiltij daudz arģērām rādītīs
 un mūfhas pūrdājis mus.

R., 31. 11. 30.

Ch

Ģājis ir šito laiku mūsu dēļfā Čurpūarī.
 Švētdien 2. nov. Mūsdabū lasīfā Rāt. bibliotēkām
 bēldubā vai Ģobas neparedzēfām un sajopjūndem
 (īstēndā — melieku un fārtu un datu iūttojūndem)
 rakstos var brāfiam Kaudzēfiam, K. Valdemāru,
 J. Jāzunu-Bramu u.c. Tā tā pūrdājis mūā
 norādānsijās arī redant J. Ģūns, kas debātes centās
 drupā arģāvēf A. Ģobu, patē jollārdāms dāfās

neapareģības, tad viņu spriedis distoģa argumentus
 paglādnāt vēl ar daļiem notiektā datu un partu
 norādījumiem, kas glaudīti norāda, ka Golca nav
 nojietri pamams rausti tājs literāros jautājumos,
 un ka viņš pat allaž rīkojas nepodzi, tālab jau savā
 laikā viņu spriedis pat arā rēolu Kandzbe lietā protestēt
 Centr. un žurnālos (sk. 1924. Latvju Grāmata, Izlēt.
 Mēn. Mānesrauts 4. c.). Tālab man ~~ar~~ būnams, ka vadas
 vēl celnēti, kas Golca uzskata itā jau literāru vēsturisku
 u. t. t. ^{Arī tālākie runātāji} — Ed. Sillers, Apsešdols,
 A. Pāvārs, ^{Arī tālākie runātāji} u. c. — atjina to joku, norādaami Golcas
 rēolu. Beidzot ar žūns atjina, ka Golcam nav jāam
 uzskatu, ka viņš tāi atjina ko teikt, medlet.

Tēl bargāku spriedumu par Golcas rēolu vadeva
 Mīksts savā jureklaspjuna turpinājumā Jūnbru
 Komandā, 5. g. 7. novembrī, bet it vērtīgi debātes nol.
 A. Viēš, doc. J. Bēzjns, Āronu Matiss u. c. Kā par
 būnams, šoreiz Golca bija atvācis ar patu un beigās
 absurdaļi nereillā kārtā, lietodams quiculogus argumentus,
 mēģināja tainoties (savu raupnīdāmu velu un
 neapareģību viņš neapilēja atjīt), un pilnīgi pērdāzja,

ka irkam nau ne literārojam uzskatu, ne labas grūdas,
 ne arī noteikta mērķa, kas vada viņa darbību.
 Vārdu izmantošana ar lietišķu iznāca, ka viņš pats, ko šai
 darbībai var sagādāt gaudīgā uzdevumā ir dzīvības
 pēc latīņu un lētas populāri tātē. Klausītāji brīnījās,
 ka tam vajagot būt ļoti blīvai ādai, kas neapbūt paredzēt
 savus literāros nedarbus, ko priekšlasītājs un debatētājs
 parādīja kā uzdevus, ar skaidrošanu noteiktām
 pierādījumiem. Jan Jons arī šoreiz drūpa vēl ir
 apstāvēja, taču ļoti rezervēti. Es debates nepiedalījos,
 lai neliecinātu spriedumu jāatkarītos, ko jau agrāk par
 John esmu teicis. —

Latv. skolot. savienības pārliecinātājs mūžs bija
 darītojis Bowalla beidz Kaudzīšu pilsnīkas valdārn,
 savā ar Kaudzītes Mārtiņa 4 gadu uzturēšanos pilsnīkā.
 Referēt kopā ar J. Morsu un Alk. J. Jansoni biju
 aicināts arī es. Jansons ar Valteri ievadīja J. Morsu
 ar īsu uzrunu. Jansons kā pilsnīkas omīdys doļyan
 plānu un ļoti interesantu un īpatnēju stāsta „Mēsīllm
 lasti” saturā un rofoms apzāsmojumai. Pādas

domas par šo darbu mēs izsaka pirmās un pilnīgi
 jaredzi. "Mēnu laski" izvairīti tīrā kultūrvēstures
 garsā. Arī brālī Kaudzē literatūrvēsturē tā iekārt
 daudz spējotāki un redzamāki ir. Diezgan interesantas
 arnas deva arī Mēnu par Kaudzē Matsoni un dzejas
 kritiku, apzīmējums viņa konfliktu ar Ausekļu.
 Pa vidēju autieri ^{Podnieks un Čerņickis} nospēlēja parī monologus no "Mēnu
 lasku" un autieris J. Simpsons dellanofa dzejas. Pa
 kā ar to mēdus pardaudz isilga, tad manas atmiņas
 par Matsoni bija patīkami uz ceturdi.

R., 8. 11. 30.

El

+ Šodien Latīņos pastūrēšanas 12. gada sūti. Uz parādēm
 un reprezentācijām nepūlas iet, jo reunitija došanās ar
 sarīkojumiem, navotuls solījumi, kas tādas vietās parādās,
 apmīt. Izturas mēfās un brīžam paplatos par ložu lauku,
 kur pret pirmo miegu atnirroj vēsā jēmas raub. Vienu
 baidē miegā tik atīri, ka mēs acīm redzot pārklājas ar
 ledņu miega stātn. Ziema man arīem patīk. Šonakt
 bija apmītis pirmās miegs. To noprātū vēl ārā nepasūtījis,
 gultā gulādams, jo dzirdēju jau sētūcā miega lopotu

91
Setā nu uz klas grabam.

Pēcpusdienā Jēferta pieņemas bēdības valdes sēde savā
on 9. dec. Vēljamus pieņemas vakaru. Bīzn. Pārņemam
1/2 stundas ierīkotos programmas jautājumus.

Pirms apņemšanas uz ēdi ievāca Ludo. Pārņemamies par
dažiem literārajiem jautājumiem, bet st. spāši par meteoroloģi-
kolo un maudro filozofiju, par Tagores bēdīgo spējas
kurībām, par indrišu pasaulē uzskatu, par viņu ticību
dvēseles atdzimšanai, inkarnācijai u. t. t. Audio lūgta, lai
dodu viņam savu grāmatu. Apņemties to darīt nākamredz.

R., 18. 11. 30.

Ch

+

Jēferta piedēvē aiconāfa mani izmatit un norāstot
vīta arhivā. Šodien pirmo dienu kādas 8 stundas kopā
ar dēlu Valdi un meitu Ruduīdu notrādājam, bet paguvām
izmatit tikai nazu daļu grāmatu, no kurām ap
kādi 200 gabalu atbilstām (ar autonu ierautām - dārdnātas,
paša Jēferta veģnām izraibotes vīta darba grāmatas n.c.
swaržas), kas nodomātas Jēferta mīņeja stūrīā
ierīkšanai Ropas pils. Mamma boblotēā. Nāvēsā
dēnās lūgta atkal iet darbu turpināt.

R., 19. 11. 30.

Ch

Mājis pār nācis, atradu Ēmuaini pīcīšā. Tebraucis Ēlko no
 Rūmju. Neapst nedā liela par šo lauku pārtātajis. Pārtā-
 tīkai vien apdredojim. Arturs [Kaulis] un Valt [Vītrūns].
 Tikai reģin, kas me to pūcēt preti drūmāt. Esot gan vēl
 arī bērības atūpīn gabalot, bet tas līk vājs, ka
 reģiboties vādot. Vēlūt Pīcaulki dōdot, ja vēl tūpūm
 pūcēt.

Apūatīpām Ar. Orientācī kalendari, ko vāts Ģiērnī
 šodien man atnēsa. Tajā par vīlabāto gabalu Ēmuainis
 atjina pāsa Ģiērnī Pēters [Blāns] delezis. Pāsa man
 kalendaram blāms ar Čāla pūmān par Ēmuaini, ko
 Čāns pāts man šodien atnēsa, bet par to Ģ. mācīt
 interēsejas. Šo Ģērnīkās tīkai, reģin vai Čāls vīpām
 ar šo Ģiērnī pūcēt.

R., 20. 11. 20.

Ch

Mājs Ēmuainis. Ģiērnī, lai eju līdī ar "Dānjaros" līdīpī-
 nielu vālam pī Brigāderiem, vāntām vīlam tū ar cōnāti.
 Vānt, lūtu ar cīzjūšī, bet tā dā man mācīs remontī,
 tad vītielu, un tā palīka ar Ēmuaini. Reģ manīs vīpām
 vīpīboties iot. Norūmājām kādū stundū. Ēmuainis, stāp
 estu, par lotī vājn atjina vī līpīcā Ģiērnī Jānsōns-Brauns.

Izglasijs jau sen, air es nevarējs tas a'ldsmāt. Faktiski
biogrāfija materiāla neļofo h'kdandf, tā bi'jn gaidi'js; pat
aprādājums itipi subjektīvs, vietām feletonisks.

29. 11. 30.

Oh

+

Arodiešības saulce. Aizgāju, jo bija jau zināms, ka
tas galvenām kārtām notiks dzimnie P. Kizanta un A.
Čalla tiešāmā par Modernās ^{biogrāfijas} antoloģijas sastādīšanu
un nolobām "Gāmātū Draugam". Tā arī bija. P. Rozīts
turēja gan apsādzības numu, diemžel, dozejau pilnu r'pā
un citu tiri personīgas daļas motīru. Valde nolēmusi
celt saulcei p'vērtā šo lietu abu jauno dzimnie
sodīšanai. Kad m' atī sāka izteikt tādas pat domas,
bi'jn spirts uztātis un kizanta un Čallu aizstāvēt.
Valdes r'edžu aprādījn par neparedžu īvāsi tālab, ka
m'ji liecības liecī uaw mēroti ar i'vēnādu mēraukli,
bet apmēro šīl t'vai Čallam un kizantam. Manam
apziņojumam viarita dandzi saulces detabūlti, bet
tā kā Rozīts m' citi vēl varētārt uztāpās un
veiklā i'p'ozīfā jautājumu tā, ka abi jauncūli uaw
padevīšis valdes r'edhai, tad pil nobalsvāsanas nozodīšanas
p'riekšlikums atrada bālm vairātkam. Tomēr šī konkrētā
gadījumā taspi'ba m' jau bija kizanta un Čalla pusē.
P'edēji, ka m' radīti'klus valda tādē pat "speculativas

miethjilzontas" gars, ka iras estas Laužu Svīrās, un
 lieki ņem etijā naidība tiam tādu tūle. Daudz
 tuvāk nienārsi savalums. Tas vats izpaužas sazulcē
 ai estos pavārijumos, ko beijas uz āturvoku atpēra.
 R., 30. 11. 30. Ch

Boja Boja maunika un nodzroja vadrak kat
 nedēļu. Aizvadzina ar Elmi sovalla via brāla, no
 kurienes atbrauca mājsp.
 R., 30. 11. 30. Ch.

+ Pīlētēllas durvis, arā nārdams, sastajos ar Čellu, kas
 patlaban nāca pē nauris. Gāji uz Jullifa ojekturi novārtot
 sava raucita Jersfeta dzintāis ocais paaudzes atsevitko
 norilumun, un tā tā Čellam nloifa jāstēdžas vērū, tad
 vīstis atnāca lody. Pa ceļam turp un atpakaļ runājam
 daudz par vīta darbiem, kuros dzējam daudz man dīmi
 veļpēmamun vītu. Bet tā tā Čellam ista un dīla dzējas
 ijtā, māchloviella ojs, apjarojums, tad veatjst vīta
 dzējn vīvar, ko ai pēteicu. Čells bija par to pīecsp, un
 izteicās, ka vīstis vīmaf vedomāpot ar satura valībām
 plāhties, bet izteicot dzēfā tūtai dīvī - tazadū -
 sasmatītāi parādības. Drobī vīem, vīta pāmāis dzējn

Krajinus Mda bez mīksta man nebūst pieņemams,
bet ja tas es pamatīstot dzijas vērtības, tad lai esot pret
vīru sandzops, jo vīra vīlūgais nolūks bijis - tur apspēdētās
parādības īstēstā, tā, kā vīri to redzēji un vēroji, uztvēri.
Pārlabau vīri leņam turjnot poēmu Stīlūdi, ko ulagā
laidīstot tūlai tad, kad būstot galīgi īstādājis. Vīri noņemis
tagad turjnot arī gausas studijas, un vīri nedzēmas, bet
falslogijas pamulātē. Studēstot baltu filozofiju, jarefati-
literatūru, nolūkā, īstut akadēmiskā gradu, lai dzēmas,
kad nāktos raustos uztātālis, vīram uenāretu jārēst
sintematiskas īflostības tūlūmu.

No dnuatēmas pārnāis, arfjāji jē dzēstā, kas tūko
no Berlones iebraucis, jo tur dzēstā. Atrādu vīru galta.
īstēica atūal estādus iesmatus jare bībrotēdas ierāstobāmu.
Kad arfjādōjū, ka tagadējē vīnoti un lasamās jāles
jārdāstōšana bēl īvēstā jēc vīra vēlē arāis, atjūnās jau,
kā tā esot, bet m vīri jār lomājis estādi. Baltu
resagratā, ko lai nu dara: vīri plāvi īstādātī un
īstīpūnātī, darbi resaktī, to uzturēt vāis uenar, bet
dīstīstī uenierā? Neapēdīnāms, untumāis colvērs.
Pīmus jados bī vīnotēstīlā un vīstīlā manī tūjvī
romvefā; tad uz laicēmu dī. itūā arjūnās. Vai nu dzēstēs

aktiā no jama? Nopaidīšu, jo teicu, lai nāc un
 apskatās un tad nuā vai nolofas, tā ir šis to nēlas.
 R., 10.12.30. Ch,

Vakarā, mofās; Lasmons, Karstera dēls, atnācis šajpat
 apskatītājs un jamaatājs. Agrāk bija karstis krauju ideju
 piekritējs, tagad no politiskas crot stāvē norēzies un zūcis
 mēģināties mīžības fantāzijas. Studējis patlabam
 kolēli. — Pēc laicīga runāca ar Ernānu, kas jautāja ar
 tad, kad Lasmons atgāja. Bija arī teju vel ar tad,
 kad runāca Jēspita mēsta kundze par tārti, ka
 valla iras teira kaju apmeklējusi ar korporācija
 "Opntarjane" un nolūzi tur parstā vārta.

Tā tā ar Ernānu izratīja daļas savas pēdejo
 dolim vārdsketas, tad šis valla ir runāca ~~te~~ man šīri
 tāds tā lēris valla ir.

R., 10.12.30.

Pabbotēri: Autons Bāda. Nelasnājs, ka vērsot
 izrēķinājis savam šīju kraujam Opntarjane vārd.
 Šīri perangi: dēltens un pēlēns, ar Vidberga joma joma.
 Aipādoji, ka labātais ir pēlētais, jē tā tad ar

97

solofās jāsūlt. Ar pīdams, nozūcafās, ka es tā noteikti
jāsūcīs. Būti nu jāsi ne noteikti, sad' var šito un
ar šito, bet es pateicis vāidi. Gramata liela, 17 1/2 dr. kopas.
Izdodet jāsū no rāsa rēķina.
R., 11.12.30. Olur

Sadrom 18.12. rādā ar influencei (grīpa). Siunika pirmā
un otrā dēna jau vēl turējās, bet tad sagura ar vīpa, un
tā mums abiem bija jānosāpās pa gultu dēnas pecas.
Arto jau apgalvoja, ka abiem influence esot dēļjam
vieglā formā, taču karstums būjam gājis jau 39°. Tā
kā jē bezdarbības režimā pīradūsi, tad grīti uācās vīpas
tās dēnas arvadot, jo ar lasit bija uvarēti - pagura
un sūrtēja acis. Sluības lāstā jāra rēķes apmēlējā
Audo un Rod. Rudzītis. Bija vīpa ar brālis
Rudis un bērjās, 2. sūrtis, arl Fisers. Dīvas dēnas,
iebraucis pēc sūrtim pīntumelē, no dzīvoja šūiras tērs.
Iz Pīchalga, kā bīpām nodomājās si, uērtām.

Vakar sātām pa istabu jau stāijāt, pēvāllarē
dēļmāfāms jāt māja egloti. Tācū dāit vāta vīpa

veģības: tā vien kā opāda nav. Jācer, ka drīz tas
 jāies, jo pūcētā stāv bēdandz darbu.
 R., 26. 12. 30. Chu

Pie valsts šodien bija ienācis mani agrādyt ar
 Borznieks-Lystris. Pastārtija par bibliotēkas darbu vietām
 šai dienā, kamēr nemu pats tikt, un par to, ka mēs
 mums daļus būvums neatliekam dienā, pūcētumu
 jūta izpildītis. Apstāties un nopiecajās par manu
 gatavatu draņģumu. Manā ^{māja} mēs bija mājās pūcēt.

R., 26. 12. 30.

Chu

Arpājn šodien jūmo daļu bibliotēkā. Novārtojn
 steidzamāris darīšanas, kas pa draņģas draņģam
 caurtojisās. Jūsā amatnieks bija pūcētis, kas
 bez manem norādījumiem nelofa var jūsi darbu
 gaudrā vadis unof turpmāt. Ar vārdem draņģu
 iet darbā vfulāriki, lai jau publicai bibliotēka
 of kāde vārdē būi vofte vūvontu dēf. Mums,
 darbmācēm, ienāje darbi jūmē jātūpna.

R., 29. 12. 30.

Chu

Sieviete grib uz vādu nedēļu iebraukt un sarīkāt.
 Uzskatīt, lai katru brīvu brīvdienas palocītos. Aiztā
 laika dēļ, uzpildītos gan laist, bet tā kā izņemot šīs
 patēsi nāktu viņas veselībai var labu, tad būs
 vien jābūt. Kaut tikai viņa daudzvar varēt par
 viņi rīkotos!

Chm

R., 29.12.30.

1931

Telefona bofisānās dēļ, nevarēji saņemties ar
 Uepsehalgu, un tā šķērta netika atbraucusi valla,
 kā bofis no domājusi. Nozīmofān valla gader uallam
 un pagaidofān jāmu gadu klusi droši vā. Man tas
 vislabāk arī šādos gadofānā patīk. Pādas betas, kā
 gadu mātpa, kas varēt pāzīpēm ielūsi, un āreji,
 man allaž liell padomāt par Māfīlān, no kurienes
 nēs, cilvēki, uz pānāmu laika spīdi iņirvān apptas
 un apptas lodā un kurp atkal blidzot noņirvān.
 No pāsa pānā nūju apptas pānānānā bofis šī
 laika strāme — gadi, mēneši, doļnas, stundas,
 stundas — šūpo mūs preti Mūfīlān, un gadu
 mātpā, man liell, nūmus it vāstīti to

ražoja ražant un nofunt, gara acim garkatit.
 Pabal man gadu maipā ai veldā nāv patveis māļaus,
 ālōtaus, ārišķības, bet klusums un miers, kas
 itkā labāk un maidsān, ļauj saulaust lāska
 vrtum. Es neateeros, ka es kādreš būtu kārojis vai
 gribēti pēdalojis jaunpada saņaidotānā gualā
 sabiedrībā. Kadēt, kādreš ommnepausi iepadojies tādu
 saņaidotāji lēlētā mī maipātā juldā, taču tas uz
 mani nav atstājis nekāda ievaida, jo tāds gadojums,
 ja tas ai būtu nācis tādos juldā manā dzīvē,
 man pilnīgi iđjōjis no atmiņas. Turpeām klusās
 gadu maipās man paudrē lēlētā dala izpēdubās
 prātā, un labi padomājot, es vērtu pat bezgān stūi
 atēlot, kā kuro vōji sās maipās omm saņēmīs.
 Šōgad man jo vēidēji patīva tas, ka Pōjā ēi gadu maipās
 vōmāz mōdri mītnes rajonā vēloja māļa: nedzirdēja
 tikpat tā vōmāz ne vūzē taurētān, ne saucēn,
 ne parasto sāvēm un cōtu tōrētān. Kā tas vōzē,
 kā cōvēti labāk tā cōtēm gādēm būtu ieklausjās
 mīdības nedzirdamajā, bet dēļi iekšēji apfandamajā

gaitā? Un jau arī būtu, ka tā iraukārtā nepūstā, ¹⁰¹
sagadosanās. Bet man personīgi tā ļaudz mīstāku ja
pūstam, tā nepūstā ālēsanās - trolis kosāna.

R., 1931. g. 1. jūnijam.

Oluj

+ Bibliotēkā: A. Čašs. Norunājām minētos dārdzēmt.
Viņš patlaban strādājat pie apcerējuma, kurā gribot
apradst to, ka mūžu proza atrodas uz dārdzēmt
ulpaēpa ceļa, it īpaši, ka tāfā nāus ījūtāma dārdzēmt
dārdzēmt. Pa lielākai daļai tēli liokas uz dārdzēmt,
ījdomāti, konstruēti. Piem. Veselis savos darbos
vēlter vērāda cilvēkus tādus, kādi tie ir, bet tādus,
kā dārdzēmt tos ījdomājis. Dārdzēmt tādu nāus, un tālab
tēli arī ījdomā kālārdzēmt, kas cilvēka & vējēvēlēt,
vēsārtā. Šī vēlter vērāda vējēvēlētā pil vējēvēlēt mūžu
pūstārdzēmt, kālārdzēmt dārdzēmt atpūstārt, piem. ījdomā.
Aycēi vēlter vērāda dot man kālārdzēmt grāmatāi. -

Vēlter vērāda Rudzēmtis ar jauna gada vējēvēlēt vēlter.

Ījdomā, ka vēlter vērāda gribot atpūstārt brāvēmt uz
Itālijā, jo pārdārdzēmt ījdomārt vējēvēlēt uz vēlter vērāda un
vējēvēlēt vēlter vērāda. Tās vējēvēlēt labi. Vēlter vērāda, lai
vēlter vērāda vēlter vērāda vēlter vērāda vēlter vērāda, var
vēlter vērāda vēlter vērāda vēlter vērāda vēlter vērāda.

+

Parasti Jaunpada sarveimnāsāms iedoms ar A. Gullis
(arīta izdevniecība), Andri. Lyto (turpat). Iztēcos jēdžam,
ka un vītam lūn jāiet pie Krievās Frontes, ja redz vīdē
no "Domas" arjiet. Atteica, ka var pēprietaros Krievai
Frontei nerarot būt no mūna. Iztēcosot pagadām Bej
Furnāla. Domsas lāstam lodi nestrādādot.

No Gullifa iznādeaus sartaļjos ar Vīgnu, kas ar
apserica ar Jauno padu. - Bālok, ja Barona. elu
ejot, pīo Konservatorijas, preti vāca un mani sūturoja.
K. Teris, novēledaus vīdās labas vīnes saspūļņūnos
gārjā lāstā. Pūlofāt, ka Kouv. vārdvīca nēesot
pēc pāredžem pīncēpīem sūtādota, vārtās spēcāla,
fīnātrīpa. Bet vajadzētu būt patieslā rojīctmī
populāri sūpīnējāsai plabāklām apvīdām, jo Tad
būtu vīpai ita vīgnē. -

Bibliotēkā: jaunie dēfīvēllī A. Čaus, J. Brūda,
J. Kadils. Literāvītas vāsmūas. Vīzī vīlas
lītdarloties Latvīju grāmatā un vīgnēmas arī

nākošam mummam jau ko griez. Promda dos
 isvadu un apvatu par frančuvalles dziesu, Čaks van
 Anševica grāmata, Kadrlis par Gullifa un Breikša
 dziesām. Čaks Čakfāns, ka nācien - jaunajiem - jau lasā un
 nedzīvoties savā laukā piedzīvot tādu ideālu izdevēji,
 kāds Gullis savā laukā lasis Rādnam un atpazīst.
 Protams, ka izdotot izdevēji mums maz. Vārdiņi radījis
 nākotnē. - Betān līfe vēl Rād. Rudzītis, varunāties
 par dažu jaunām Pajores grāmatām. Pārtājs. -

Pa telefonu grāmatu un dažas savas ordsbetas
 iznācēja A. Bērziņš. Jaunā gadā gribot nolodzināt
 dažus ordsapņemas pārmetumus, kas radušies rīkai
 paj. gadā pret Jāmani, kur nolautinājusi. Vai
 esot Rōzā? Vērs, ka Rullis. Solifās rakstīt. -

Uzskatā māfās Čudro. Rād. Rudzītān Jānība:
 vairs daļa jēkā dziesu atkārtotas un lēnas vienmēr.
 Bet es man, ka vairs savi, apstēti, izjūt tomēr
 kautkādu dziesu traģiku, dūselis sāpes, un tomēr nav
 pret pasauli laims; un tas man patīk. Gribas
 arhām dziesu lādēt un izturēt pret vīru labi.

R., 3. 1. 31.

Am

104
7

Bibliotēkā: J. Triinda, vēlas, lai atgriežas, kur atrodamus
 būtu V. Sēliņa darbus rakstus par Veinbergu, Grosswaldu etc.
 Pateicu, ka Jeltmāta Raustu. Almanahā. Pasaules preses.
 vēstulē P. Kivits. Atņēmis J. Jēmelis ar arhīvu. Pats
 jūtības pēdējā laikā gandrīz stipri saņūris, tālab maz
 varot strādāt. Arī āreji ir izjauktas, ļoti saņūcis.
 Teicu, ka tas būs pēdējā laikā kņadas netas, ko viņš un
 citi "traumēti" sacēla pret sevi ar pašu
 upātāšanos, ar raustiem. Pādas lētas lafā nervus. Atņēmis,
 ka tā, lai laim, būšot gan, jo esot stipri nervozs.
 Papad ārtējoties. - Pēdēji ienāca vēl Čārs. Atņēmis
 man kumulāciju divas dzēņu grāmatas: L. Bērtņa
 Svarošce ādēji un kņada Raustera Men.
 Strādājis joprojām vispārīgā strādāšanā.

R., 10. 1. 31.

Ch.

Sierota atbrauca šodien uz Pēchalgu pie pabeigiem.
 Grib vairsādāties un laudos atņemt. Pēdējā laikā abi
 esam stipri pil darba piespiedušies un saņūris. Kņada
 vēl tā parimotāna, kas prasīta rana tīm. Bet tā kā
 es nevaru tikt, tad izbrauca ar visu atņemt.

R., 13. 1. 31.

Ch.

Latvija redaktors šrots un liopredactors J. Urans
 aicināja šodien, lai dodot Latvian kādus rakstus. Aizplūdmājs,
 ka man patlabā nav nekā ko dot, un nav arī laika
 (valas) ko uzrakstīt, jo esmu stipri aizņemts bibliotēkas
 darbos. Paldies jāt pēc, ka ātrumā piemirsās apņēmt ar
 to, ka patlaban tuvojās vēlēšanu burvma, un tāda
 politisku kaislību laikā labprāt arī neprasētu partijas
 anjēs ko rakstīt, kaut arī tikai par literatūru. Bet
 tas nu ir nenalpa, jo ja jau nav ko dot drukai, tad pārēji
 izņemamā būs lieta.

Ch

R., 13. 1. 31.

Darvā Jēferta peniņas fonda valdes rēde, kas
 ievēlās līdz 1/2 11 nausti. Peniņas valdara vērtum
 noslēgšana un pieņemtas rakstu krājuma izdošana
 bija galvenā pārņem jautājumu. Krājums pārtādā
 man.

Ch

R., 13. 1. 36.

Tikos biju pārnācis no bibliotēkas, kad ievāca Ernānis.
 Nupat vērlā, kopā ar sievu un Andreju, ievēlās Roja
 un šūlpi tad spēries uz mani. Samiešnodomājis omējos
 un teicu, ka būtu vēl garšājak omējies, ja mana
 sievoka būtu te, jo viņa bija iedomājis, ka

8. Pūkos būstot atkal venāts elu vārd, uzskojies. Un
 paties, vārdi izplatās atpakaļ, kaut gan ne nu uzskojies,
 jo arī vārdi ~~ap~~ pa Pūkiem ap jaunu gadu izstāvojušies.
 Izpausmju esot, ļoti maz: tikai pāris skūtiņas un
 šķalben (Pezauli) kādu atnīķu gabaliņu par kociem.

R., 15. 1. 31.

9

Pārveca no bibliotēkas stīpiņā noņēms. Sāpes pie
 nīriem un kaulos, un arī temperatūra pāri 37. Atgūlos.
 Senāca Ernānis. Normālu stundas 2. Pūka lābi,
 ka vārdi uzplauvējis tā ilgā, jo cēti di būtu tā vaigu tāl.
 Gultā krūtīs par agri, vie darba ķerties paguruma dēļ,
 nebija ieteicams, un tā raudzēšana būtu manī jo
 mī rād nosjiedusi arī garši.

R., 17. 1. 31.

10.

Nosuleju sūrt līdz pūst. 11. Pūpēm tēju, kādu
 stundu galassijos, kļūs atkal un nosuleju līdz
 pūst. 1/25. Temperatūra gan normāla, bet organisma
 tonis kaut kās nāvs un nāvs vārtība. Arī saņemums
 māc un būjam jūtu sāpes, sevišķi ap krūtīm, ap nīriem.
 Strādāt krūtīm vēlā uerām. Pūst laist uzpūkas. *EM*

R., 18. 1. 31.

107

+ Tikko biju saģērbies un saģafarōjis kot uz Pēn kluba
vaikaru. Sadejā vēl tikai, lai noklausītos Čadro atskatījuma
Griega mūziku, īpaši Auitas deju (Pēn ģintā), kas man
nismīlāka un virdoj turāka, laidam, starp vīriem mūzikas
galatēm, kādas esmu dzirdējis. Ē ierāca jaunais rakstnieks
J. Kadilis, kas atnesis atsaukmi par Fr. Jullija un L.
Brekša opju grammatikām. Tiri būmus, spriedumos par
šiem abiem dzērnīkilem mums abiem domas un upskati stipri
saskauēja. Kadilis man patīk. Ja viņš nopietni pastādīs,
no viņa ir laiku īgnāks, varbūt, labs vlasāka vēriena
kritiķis un literatūras apcerētājs. —

Pēn kluba vakarā šoreiz bija ļoti maģ vāgn: J. Acluraters,
J. Veselis, E. Birziņš-lyiņš, J. Laciņš, L. Jarnaica un
L. Ausejā. Veselis drusku vartārtija par Nobela
komitejas godalgoto amerikāņu rakstnieku Sinkleru
Ljūisu, kas interībā nav nekad liels mākslinieks un
is jābrūnas, kā lab viņam piešķirta godalga. Ar to
ierākās mūmī vāspāvējas darunas par amerikāņu

literatūru, no kuras pārņemam uz Eiropas un, pēdēji, vāciskā
 uz latviešu literatūru. Par pēdējo norunājām ar lielu
 interesi, tā mē tūri veģaidot lapa vienācis jēlēt. 12 un
 lapa jādodas mājā. Es plāstāk apskatām jautājis un par
 to, ka mūsu universitātē literatūras joma ir uz neapareģa
 ceļa, jo literatūru mēra no jauniem rīkšiem pārdroš
 jēlūņi izpauzē. Tas ir, lēt' aplau. Studētne nāk laukā
 ar loti sauru redzes aplūku, garoži stījū vīcuņusīji etc.
 Vēri estī un arī Ausejā pīkūnta, ka tā ir, tūmā Ausejā
 domā, ka tas labosīks ar lauku. Pēstas zāla, ja angļu skolā
 uzolats par literatūru mēpār neprozīsīks, tad uelkas
 uelabos, un jēlūnāks lauks, ka mēpār jaunatne nēstā vīks
 no literatūras uelpnās. Un tas lūs bēdīji. Jū Tūzad
 to stījū mēna. —

Jauns mācārs. Mēpār uelkot māfēst vārdloka oīedpētis,
 nīcēpēdams slēdēja elektības jāspmā. ~~At~~ Nācām kopēt
 ar Ausejū un Veseli. Pāteicu Veselam, ka mēra jūnis
 dīzēpār bāls darbs, un it dīvīstī vepīkēmama mēra
 dīzēpā (vai dīstā valodā) vācītētā dala, jo dīzēpār tūn nēst
 (arī drāmātīkās uē), tā nēpārva pīzja vācītētās vīndās.

109

Vasēlis gan tam uzjūsmot, tomēr atjūst, ka tur ~~teikums~~
tiešām diezgan daudz par to elūdu un citu rezarēzjoni,
bet la vati izteikšme tomēr koncentrēta un dziļi ma.

R., 20. 1. 31.

Chu

+ Bibliotēka: K. Elīss, J. Prūda, Art. Baumanis,
vēlāk arī Staudis. Man maz vaļas, tā nu at vedalūjis,
kaut gan viki arī grib saras ardis izkratīt.

Pēc beidzam reuot Čalks. Atheris recenzijā par E. Anšicēna
grāmatu. Navlas dēļ, nevam arī ar to daudz vallaureties,
taču atnūmā arī partanta vairākus kuriozus par Ed.
Virzu. Akā ar J. Grīnu, arī lasijūsi par jaunāto
vauntrīcētā nolotāji varlotā lēterā roņā vallaure,
scolas idā 1. Uz šo vallaure adfajis arī Čalks ar citām
jaunajām, betāna partija, Virza to nav cerājis, jo
taipā arī domis nojēlta jaunās. It spāks Grote, Kūntu n. c.
Bet pirms pūcēslasjuma deraudzjis Čalks, parilcis rāpūs
un teicis, ka būtu plāstak optāies arī par vīru, ja Čalks
būtu apraudzjis lōnku. Bet tā Čalkam esot jēdēfā lōnku
tīdāi. Poema par Omāni, tad un veduot, jo tā
iekļūtot vairāku epistā. Pēc pūcēslasjuma lōnku
dprās debātes, kurās jaunā maz vedalūjis.

R., 23. 1. 31.

Chu

111

Ēmanis. Ludo gan tam veģērot, vēlētos, vai tad uzsāktu
bet kadredz arī tāda izspānles valodas, ko katrs saprot,
kāpat tā mūsdienu. Tad vēlētu tādādu valodas, ko vēlētā
jāmācās. Domēs arī par to saulās. Drūzi izmācērot šit
mācēties, bet mē laulām vēiesot. Patlāk Rīzā mēturās kāds
Pāpors mēlētāis iudietis Sv. Sīnha, kas esperanto valoda
lāsa un tadzjū. Smejos, ka uz visu veģērot vēnuvāsi tālab,
ka mēs lāsa esperanto valoda, kāntjan itentā vēarjū
vēnuvāsi deļ. Bezjās Ludo spēlēja man Grijū,
it ištāsi mē mām vēnuvāsi Anitras deju (no Per Gūtā).
Tā kā bijo ar dēnu vēnuvāsi bēlrotētā vēnuvāsi un
stipri garoji saidzjis, dandz unāt vēnuvāsi, tad šī mējā
atvēldeja jo vēnuvāsi.

R., 27. 1. 31.

Ch

Mana vēnuvāsi dēnu, mēroja, klusa. Tāzjū tāda, kā
mām vēnuvāsi. Domāzjū gan, ka vēnuvāsi bēlrotētā vēnuvāsi,
bet vēnuvāsi lielā vēnuvāsi deļ vēnuvāsi, un tā mē
vēnuvāsi šī dēnu mē mām vēnuvāsi vēnuvāsi.

R., 28. 1. 31.

Ch

Atnācis Rīd. Rudzītis. Aizgājām abi uz Pāpores
 skolu mācītāja Sīnha lekciju par reliģijām — pareizā
 ticībām — Indijā. Tās vārds ir šo reliģiju Hinduismu
 Zoroastrismu, Budismu, Džainismu, Kristietību, Muhamē-
 danismu un Sīkhismu, mācīdus un grāmatas vācēdus
 norādīdus tā ticību mācību būdību un vēsturi,
 kā arī pārlūcīdus to reliģiju dzei. Tāču man un Rudzītam,
 kas tik labi pazīst Indijas lietas, vēsturi, kultūrvēsturi,
 filozofiju un literatūru, Sīnha jautāja vēlā uzturēca.
 Pat otrādi, klausīties es vajātu, ka man vēl jābūtu un
 dzei jābūtu šo reliģiju pasaulē un viņu savstarpējās
 attiecībās, un tā būtu ar viņu. Protams, nav jādomā,
 ka arī Sīnha būtu tas redzējies, bet savā populārā
 lekcijā (apm. 1/2 stunda) viņš dzei un jābūtu
 uzturēca un uzturēca iet. Viņam bija jābūtu tā
 iras jautas par atbilstošo jautājumu.

Pēc tam man vajadzēja uzturēca
 uz savām grāmatām uzturēca (bengāliski un angļu),
 tajā Rudzītam uz kādas jautas jābūtu.

R., l. 2. 31.

Chur

Bibliotēkā Paula Jēgere-Freimane. Atrosmi R. Gramatai
atsaukumi par purnākam lūgām. Kaut gan nebiju vēl pabejis tekst,
arha tomēr uzrakstījuši arī par Vesela Jūni. Spriedumos par
šo apdāvinātā epika pirmo dramatisko darbu ~~ar~~ arha esot
diezgan neatbilstīga, tā arha bijusi man aizgrādīta. Bet kad
es izteicu arī savus uzskatus par šo darbu vajām jusem
un trūkumiem (īpaši par idejisko nesakarību, dramatisma
trūkumu, bāliem tēliem un bēdīgi nedzīvo dzeju), kas
saprastā ar arhas domām, arha vaļņecības un romāniskās.
Pālab mēģina, ka domājot gan varbūt atmiņas par
Jesperu, kā arha lūgmu (J. polniskās krājuma),
taču grūtības rodas, domājot par to, vai var arha tā
izteikties, kā arha gribētu. Arha vēlētos un varētu
Jesperu parādīt īpatnīgi un spēcīgi no intīmas esnēces
pusēs, bet grūti atrast vajadzīgo izteiksmi, īpaši tagad,
kad viens otrs to varētu vēl pārpaust un pat apvainoties.
Mēģināsit. -

Bevara, māte, Īrmavis. Būjis šodien pie Brigades,
jo pamazām tuvojot monogrāfiju par arha. Būjis arī
abi arī, kaut varētu un vēl ~~je~~ jēl vēlējt Būma
20. sējumu.
R., 4.2.31.

Ch

Bibliotekā: A. Čuks, ienācis tāpat parunāties un
 aptaujāties par L. Gramatu. Klājoties diezgan parunāji.
 Jādovājot par nopietnu mācīes darbu un par studiju
 beigšanu. — Uelāk: Jēkabs Pommis. Atņūsi dažas
 bibliotēkas grāmatas. Romājn, lai rādītu par Pigores
 mūziku Rādītu h. rējūman. Labvērt darīot, ja J.
 Jālots to vedara. Pūnāot vēl arī vīpū. Tenāca
 arī Rudpētis, un tā narefūm novārtot materiālu
 Jāpādāšām valsts bibliotēkā.

Uollāto, mājās: Df. Čuks, tad arī P. Gornaus.
 Pēdējis atnācis apsoloties, jo viņa dzīvoklis esot auzots.
 Abi ar Čuko noflāpāja kādu stundu par literatūru
 un citām lietām. Es sarunās veldālojos māf. Ējūm
 darbā noņūis.

R., 6. 2. 31.

Ču

Jūtos garīgi noņūirts. Laidīnā stūpas vājūlēt auzs
 zēllas. Domājn ist atņūthā uz vārākīam nēvēl. Ču,
 jūms tam ikrānātojt kopā ar vīlūpū āzjūms.

R., 8. 2. 31.

Ču

Vakara bibliotēkā bija ienācis Viktors Eglots. Atceries rakstu
 (referātu) Gods Jēferts kā literatūras vēstnieks un vēsturnieks,
 Vai es to iespēstu Latvijā Gramatu. Izlasīju to un pabīnēju,
 cik daudz mūļdību, aylanību un neapareizību gados vecais
 š. varēji samēlēt tik īgā gabalīnā. Var jau būt, ka
 nāds irham tās vādas nodrukās, bet man m jau tās būs
 stādīgi un padod irham pašam atpakaļ, ko mī tūlēt
 daīšu. Daudzas vietas referātā rāda, ka irpi mūrā par lietām,
 par kurām irham (runājot par Jēfertu) nav nekādas jēgas.
 Un pie tam, uz neapareizību atbalstīdāmies, irpi drošu pieri
 tāiga vēl stādījamus. Tā irpi irfraktās, ka Austrumu J. radījis
 pāris gadus (intēmībā jau tikai 1903.g. vienm pūgadu),
 drun trīs gadus (intēmībā divus - 1913. un 1914.), reizā ar to
 estu grēkus pēravētīdams Jēfertam. Tāpat, ka Blaumaha
 dajas noveles jaunā Ražā smaldījisās tikai neapubi,
 kautgan varēja tāt jeb izpatitīes kaut St. Brūkerta
 Blaumaha bofr. (kop. rakstī XII.), kur naidi redzams, ka
 jaunās Ražas sākumi eīsi saīstās ar Blaumani, un
 mī vālat Bl. Ražai un Jēfertam tuvs. Un tā citas
 lietas. Viss tas par V. Egloti nēko blm nelicēma, un
 raksts mierīgi varēja valdēt nerakstīt.

R., 10.2.21.

Ch

+

Solifāš Sodien bibliotēkā pienākt J. Sudrabkalsis pēc bibliogrāfiskiem materiāliem par Dostojevski. Parojums redakcijai parot, lai ir šīs uzrakstā par Dostojevski latviešu literatūrā, tāpat kā jaunā laikā par Dostojevski. Bet ir šīs vēlā uzņemt, tā Sudrabkalsis sestdien teica un lūgja, lai es sagādāju materiālus. Gysoloģos un izpildzīn, galvenos etapus atpazīdams. Raksts ir tā istam jānododot, tālāk šo vien materiālus pakļūst un vārā uzrakstīst. Pacē uzpauca. Varbūt uzrakstīs bez datiem. Redzējam. -

Prof. Oumbers, jo nerast radņāt savā manuskripta kā radās un vārdos romāns Jāhtudelis celis, ko savā laikā nodēris D. Jostertam. Tā kā es J. archīva vēl iros dīkumus veļgum pēmis cauri, kārtējam vārmatījis apm atstātos papīrus dēļgum jāmatīji, tad vārējis irām teikt, vai irā vārdāts vārētu lūst tur, kur vārējis, vai arī vārēts kāpā estiem redakcijas vārējam Jēf. M. Mēnēr. redakcijai (prof. E. Alexem).

Pasā vārā ienāca vēl Cāts un lūgja jēdot Pēses balles loterijai L. Gramatas 1924. gada abonementa vārējam. Jēdojū dīms lūmājam.

R., 10. 2. 31.

Ch

+

Bijai Lakshminarasa Saha, Tagore inditutu audzēkai,
 oha beka. Saha apstājis soroš tairni pie Tagores un
 Gaudi personības, kā triso vīriem līdz pilnveidams ar
 Ghosa. Kā par brīnumu, viņi mazāk parkaušās tairni pie
 Tagores, bet daudz labāk un aizrautīgāk tēloja Gaudi tēri un
 darbu. Kautgan atturīgi, vareja tomēr stigi maist, ka runā
 ir indisku nacionalist, angļu vīriem tās pretinieks,
 cīņtājs par Indijas neatkarību. Kas jaunājs uz jstāim un
 viņārejiem satiem par Tagori un Gaudi, tad man viņi
 jama nēli nēvareja sūiegt, jo pērtot un pārjūst par
 šiem vīriem tēk plašu literatūru, kā tas man palasūējis,
 es varēju pat korijēt vairākas nēvarežības un vādās,
 ko Saha jēlāda. Beŗās vādēja daudzas Indijas
 matu un arnam nēfās lēdes. Vissūterezantēkas no
 tām bēfa man: Tagores nēlas matē Santiniketana.
 Man blakus tēdēja Richarda Rudfēsa kundze, kas
 atrakusi uollaus tēs, lai beŗēfē sāturu atbāstītu R.R.,
 jo viņis jats nēvarejis tēt, tālab, tā bējis jū tēk uz
 reliģiāru sanākumi pie Dr. Lukona. Rudfēsa kundze
 loti interesējās ar, kā vāļoties manai sātīrai. Gūlietas
 tēk loti ar viņu sātīties, bet baidoties, tā nētraucē.

R., 12. 2. 31.

Ch

tā veumēs, ar šīs dienas bibliotēkā iegriezīšes parunāties
 par Estēriņģu lietām recālas un jaunākas raundozes raustīckis:
 A. Čaus, Fr. Gullis, J. Prūda, A. Baumanis, A. Melnalskiņš,
 A. Usts, E. Adamsons u.c. Pedejais lopa iznācis parācēt,
 vai es nevarētu viņam dot sādus materiālus par Latviesu
 Bibliomanijem. Viņam jādarot radošona lēcija par
 bibliomanijem viņam, un viņš gūletu kādu kādu tēst
 arī par Latviesu Bibliomanijem. Tā nā Latviesu tādū
 sēl lūpat kā nasa, idmaj, est jau mē es jom, tad materiāli
 viņam arī dot nevarēji. Poneš interesanti par šo jautājuma
 parunājumiem.

R., 17. 2. 31.

Oru

Šodien ap plkst. 11. iznāca bibliotēkā Bryndus-Usts
 un paterica, tā mē redz tā lieta est nodarīta. Viņš lopa
 raustīckis jārtāvis Kult. Fonda literatūras lēģratorji
 komandjā. Jodalgas šofad est piegrieđuši: Ant.
 Bārdam par spējam Džezum Dīlo, stud. Ustam
 par trāģedjū Janna D'Ork un — tiri jāpabidnas —
 id. Viņam par publicistiku Latviesu dokumenti.
 Piet pēdejo Bryndus-Usts izteicēs gan plūsi

preti, taču balsu vairākums pārņēma. Godalga būs
grāmatai jau, man personīgi vēlas, lai un šeit tā
skaidrums, is pilns pārskatums.

Čm

R., 18. 2. 31.

Neliktās nīcra skolotāju ~~muzefa~~ Saidu. Pedagoģiskā
muzefa darbinīki, kamēr piedalīja, lai ierotos un
saku kādus vārdus par Borutu vaktarā, kas šodien
sainots skolotāju mācī vairāku moku 5. un 6. klase
skolnīkām. Skolotāju jaunajiem klausītājiem par
vietām un personām, kas kļūtas no Dzirienas un notēlotas
arī darbos. Par Priedeli agrātni, Pēdēnu, Dzirienas
skolu, Krievijas gram, Pēdētunim nolobē gudrotājis,
Dzirienas Sila spēm u. c. Mācē, mācīja mācīt,
klausījis ar lielu interesi. Nežēn, esu labi man
īdēvās vadīt un teikto arīem jāpārtāms, bet
kad beidzu, skolotājs P. Kūla pievāca un īstē cās, ka
esot unajis loti labi, ~~tāms~~ jāpārtāms, tā
mācēs iepriecinā dāms. - Bija ierādēsi J. Priinda un
teica, ka unjam Aistitais patēcis, lai es to
mācēt.

Čm

R., 19. 2. 31.

Kopā ar Bick. Rudzītis norunājām šodien satikties ar Vāgores institūta (Šantnikētana) audzēni Lakšmisharu Sirkha, kas patlaban uzturas Latvijā, noturēdams pīcēslasījumus par Indiju. Jo sevišķi mums bija vēl jāciēšams nokaidrot daudzas jautājumus saistībā ar mūsu Vāgores biogrāfiju un Rudzīša rakstu par Vāgores filozofiju (Vāgores Raksti 1. sējuma). Aizjājām norunātā stundā Latv. jaun. savienā kusta telpās, Skolas ielā * 1, kur Sirkha lasīja patlaban gulo jaunatnēli par Indijas jautājumiem. Kautgan pīcēslasījumus bija domāts no plkst 4-1/2.6, un mēs plkst. 1/2.6 bijām paredzējusi sastāšanās ar Sirkhu, tas tomēr ievēlās lody 1/2.7, un tā mums nācās uzskatīties.

Kad pīcēslasījumus bija nobeidzies, mēs četri - es, Rudzītis, L. Sirkha un tūlis Libers (tālab ka Sirkha izslabān sarunājas esperanto valodā) - aizjājām Svareca restorānā, kur tad sarunās valkavēpūdes līdz plkst. 1/2.12 nakti. Pārrunas par Indijas un Eiropas lietām ierīznāfās tik dīsvas, savstarpēji interesantās, ka šis laiks pagāja pilnīgi uemanot. Ja nebūtu viņi uoguruši, tas varētu vēl turpināt stundām ilgi.

Tā kā viņu uddabujām vēl jāredāt, tad norunājām
kādreiz turpmākās doļūās viņi sanākt vie manis māfās.
Tā šaiški vēlējas Sinha, kad dabuļa žnāt, ka man
kapātīgs grāmatu krājums par Indiju, par Tagori, ka
ai kaži Tagores darbi bengalu valodā. Svalkuma viņam
esot lidas, lgas atkal kaut acunim vli iepatītis
kāta bengalu grāmatā, un to viņi jānāksot vie manis.

Sarunās Sinha deva pašai drojums uz mūru upstādītēm
jautājumiem, tāpat parstārtija vairākus raksturotus faktus
un žnās par Tagori, kas viņa biogrāfijas biogrāfijas valodās
nav sastopams.

R., 20. 2. 21.

Chm

Bibliotēkai: ienācis jaunais dzegnieks Pānls Holops parmatās
par J. Trindas rakstu, kas nuyat iespiests katru grāmatā.
Šai rakstā Trinda analizē un kritizē ai kādu viņa dziju.
Kareja rēfēt, ka Holops, kautgan raksta vēl uhoja lasijis,
stijri nemiera, ka esmu upēnis to katru grāmatā. Isteicās
pat marli, ka viņš esot loti pārsteigts, ka tāds yūku
raksts marot iedabūt nopietnā žurnalā. Būtu viņam
interesanti žnāt, vai es tur izteiktām domām kā redaktors
vācintot? Aoprodoju, ka rakstu rakstu iespiests, ja es

nelūstī vārdnīcā atradis to par neizpildīšanu, kaut gan atsevišķās
 vietās autora domām uzjūskritu. Katru gadu, kā
 zināms, varam norobežoties tikai vienas domas, vai vārd
 izpildīšanā, bet ļauj bēdīgi izteiktos pilnīgam, gan
 lietišķi ieturētām, pretējām, un tā arī par Prindas raksta
 parādīšanos nav varam ko būvēties. Vēl īpaši par
 domas tā un izjūtas kā dzīvības, un kā objektīvo
 vērtētājs. Kālab es vārdi lai norādētu? Protams, Prinda
 ir un būs tikai dzīvības un vārdi vārdi, ko esmu vārdi
 vārdi aprādējis; kritiska analīze un vērtējumi nav
 vārdi dabai un spējam. Bet kālab nelaut izteiktos
 vārdi izjūtam, kaut arī vārdi negatīvi nostājas, piemēram,
 pret kāda dzīv? Bez pārņemam vārdi un pat tā
 kā norimās, vārdi raksta izlasīt un tad vārdi
 vēl kādreiz apmāties.

Vēlāk vārdi vēl atst, Bāda, kurā dzīv vārdi vārdi
 nupat Kultūras Fonda Lietuvateju Komisija vārdi vārdi
 godalgu. Interesējās par dažiem vārdi vārdi vārdi
 vārdi ar to. Patē par tālu ko vārdi vārdi vārdi
 vārdi vārdi, tālab norādēju tieši uz Fondu.

R. 21. 2. 31.

Sataisnjos un vācārā adfōjū uz Preses balli. Šai
 rakstnieku un žurnālistu gadskārtējā sanikšņnā rebojū
 lojū gadus atropas. Bet kad aymatijos, tad nekādas starpības
 starp pīnāfūn un šo (desmitpādu pēnīpas) balli nevarejū
 sapkatīt, ja nekāitā to, ka aymulestājū barā tagad
 nezalstojnāmi lielāka greznība un īfāidība kā agrākās
 Preses ballēs. Tī tūri jāfabūnas, un dajs loks (vienalga: vīnētū
 vai pieniete) ārefā jōhā trauces greznības velnam jattal,
 lielās gar, vāri sariem spēkiem, savai varēšanai. Un kā
 vārdā? Varbūt vādas godvārdības dpt? Dabīguma un itas
 ganji nosmarotas vienmārsības gandrū netur vāro nemana,
 no vājū pusēm preti vōfās jau sarylota mājosānās. Tā
 i bēdys līcība jau latrisēnā jannūmū dētīm un mērtām.
 Nerestyn tur ne veselības īpūces, ne izklaidēšānās pūlita,
 bet dēpjan multūjūn apreibnāšānos aristūhās un pūlōn.
 Protams, nedomājū to uzodēt fīcāi tālab, ka man tāda
 mājosānās nepatīk. Rai jau pūlēcās tāda vēidā tē, un
 tas patīk. Man tonēs tāda pasaulē jārūcēsi.

Māfās jāsnācu jau pirms jūst. 12.

R., dē. 2. 31.

Ch

Šodien atklāja 2. grāmatu nedēļu. Apzinātājam
 nesaldināmi vairāk, kā 1. nedēļai protēt gadam dotā.
 Pā tad šis pasākums laudis patvēstam ierteresojis. Arī
 ofciālo augsto personu daudz vārta. Tātadi atklāja,
 parastās frāpēs uzrunu teikdams, valsts prezidents
 Krievis. Runāja vēl grāmatu nedēļas, vedas komitejas
 priekšsēdētājs J. Raza, universitātes prorektors - prof.
 L. Adamovičs, L. 2. un žurn. ardbredn priekšsēdētājs
 K. Škalbe un valsts locl. dr. Štumbergs. Uzrunojoties,
 patvēstos, izjūtātos un oparofatos vārds teica
 Škalbe, norā dotdams, ka jārunājas uoprunis par radošo
 kulturu, šim gadījumā par valstīnīdru un mārkonīdru
 radošās ierņējas atbalstu vā plābumā. Apdrulstai vajrta
 lapai vīrus par šai naur nēvādas uoprunis, ja tūs naur
 ielovēts radošais spēlis, garšās kultūras vērtība. Un lai
 tas vārta, lai vplānetu laba grāmata, kurai vegrastāji
 vāsi vīrus palkol, nopeltni pādornā un dplu
 kultūrpobolē, it vāsi vīl mums, latvīesīdru -

R., 22. 2. 31.

Ch

Bibliotēkā: Al. Čaus un tit. Baumans. Pirmais epizods,
 bi parunātos par valdniežu un valdniešu R. Gramatā. Tādu
 parlaik nav paredzams. Sākam runāt par literatūru. Nācām
 pil atpūtas, ka jaunais dzejnieks vīdā dziesmu dardz
 epizodu, kas atspoguļo mūsu talantus un mūsu neitālu
 darbību. Isteicās Čaus, ka runātos, jātiek pieņem Abots.
 Kad aprādījis, ka tādi temati citi ir joprojā ļoti slideni,
 un man, piemēram, ja lida rokas pret bērniem, tie man
 pretīgi, Čaus īsteicās, ka mēs iram cūkoties vietē un
 dzejnieks mākslinieks, kā citi. Vai šī jēma ir
 izdosoties, gūti vēl jāteret, bet mēs to strādājam ar šādu
 pat mākslinieku aprādību, kā datu tematu. Isteicās,
 ka es nemaz neraudatu, ja šāda jēma arī neradītos un
 arījūtu vajadzību. Čaus fonē tālrunis, vai tik arī man
 nebūtu jā, ja ar to dziesmas. Redzēs, kad būs aprādība.

Vakarā Rautu un žurnālistu arodliedzītes krāj'atdaru
 kases kiedu sapulce. Sanākusi kādi 8 kiedri, kā par
 vakumu, dziesmu kiedža un nabadzija. Jūlijās ir tā
 lieta. Redzēs kā turpmāk.

Pēc tam Jēferta pilnības fonda valdes sēde. Pēc runojām
 Jēferta pilnības runātu draudzības jautājumu.
 Re, 26. 2. 34

Alu

2. nosta aizgāju sau vēl darbā un notsādāju līdz
 plkst. 4 dienā, bet jutu jau stipru nogurumu, karstumu, tā
 kā lieta vien. pirmslaikā jānāk mājā atpūst. Agulās.
 Temperatura drīz vien lieta rakājusi jau līdz 39, 2. Otrā diena
 ārsts Vestphals, pie kura abas šos gadus ārstējos vajadzības
 gadījumos, mājās atnācis, konstatēja, ka atnātojosnes atkal
 influence (gripa?), un man jāpalielot vairākas dienas
 gultā. Nūšāna slimības gultā man dēvēs līdz krūti,
 jo laiks jāpārveda līdzāko tieši bezdarbībā. Bet usto
 darīt. Karstumi spēcīgi, tāpat nogurums, tā itā jāpārdoļas vien.
 Tā novāļājos līdz šai dienai. Šimt no nosta temperatūra
 noslīdējusi jau uz 36, 5, tālab notēnu celties un izstāz
 va intālu jau staizāt. Rostu gaidu ārstu, varbūt pēc kādas
 dienas ļaus jau iet arī laukā.

Slimības laistā apmeklēja mani Rost. Rudzītis, un
 vairāk reizes Ernānis. Bet tā sargeņģlis partāsijs klāt
 Turējis mana jaša elms.

R., 3. 3. 31.

Ch.

Jenācis brālis. Atūlji man atpauš, laudjos un daļēdos
 sīkumus Pēteris biogrāfisko faktu lietā. Esot mū reif
 robeidjis un nodēvis viņu, tā kā šīs dēnas varēsot izpaust
 P. kop - rautu do. sejmus. Patīkami man bija to izpaust,
 jo brāļa garlaicīgā P. biogrāfijas rakstīšana, kas
 Pēteris rautu noslēgšanu norīcināja vairāk kā
 gadu pēc paredzētā laika un citu sejmum robežšanas,
 man bija sagādājusi daudz nepatīkamu. Mani par
 nelaimi atstājoties tik stipra priekšuma apstipri, ka
 es, ļoti smagi sajūtu to, ja venam izpildot, to esmu
 solojis. Un šoreif iznāca tā Pēteris priekšā, jo P.
 rakstus kopā nolīgusies ar Ērmāni noslēgt gada
 laikā. —

Valdārā kuāca P. Ērmānis ar jul. Sili. Pēteris
 tāds pats kara laikā upuris, nesēlības jūtā ir
 invalīds, tā es. Viņu mōta nūģijs mājas un
 jarmu kataris vai kas tūmlodis, un tas, tā ir
 dala, viņu arī novedot kājā. Jardi ir pētī

loti mōs, optimists. Mēs ar Ēmāni nobronamies daudz, ka un nolā vīrs eksistē, jo ārtējas jau tepat gadsu Rīžā, neliā veģelidams, tālab da neliā uvar strādāt, bet vīrs tik vāgri normā. „Jau jau vīrs jūta jau rāvējam. Kā uz pīcēšu būst, to vīrs jūts veģēt un arī uedomājat. Nedrošot domāt, lai ugalvātu vēl domāt. Es jau esmu vēl saguris, sloniba vēl uvar iķesuris, taču tūss, un nēs vīrs uromājam strundas dāras: par literāturā, var tapadejēlu laukēlu un it vīrs dandz jau uclāvi žefertu, par kuru šilis apņemās ugrāvti pīcēšas kājūnuam dašas raksturīgas atmiņas.

R., 9. 3. 31.

Čm

Beži sādēu pīcēšis uz vādu pīcēšēnu ērā. Arpēji lotz Gullpam un Rozem. Tie jatlāban vāpas ar grāmāto (tāds, ko vīrs uveģē) sapattarvāam lītājam tīgum.

Pīcēšis jūti lauki. Vīrs tādi saigūsi, noblūkuši. — jūta vēl noņemam, uveģē. Temperatura nēlīdz un nēlīdz zem 37. Tīri dūpas vāpēlu, ka tū jūti kulo, Neliā līda strādāt un uvar.

Vallāra Ēmānis. Atņeis Pīcēšis rakstā

20. reģuma pēdējās lozmes beidzamai caurkati sūnai.
Ar to tad mē redz sū doļžu smagais darbs, jiz kura
daudz spētu pēdēsi arī mana ģimīte, nobeigts. Ģības
tā kā uzelpot, kamēr sādies atkal kāds cits. Jo es jau
caurām savā mūžā no sādies kurmija darbu valā
netiks. Patikt man arī jau patik, tikai bieži vien
jasa bezgala daudz apgrūbas un spētu, jo ja voku
galam palaut darbu uesgum paradiš.

R., 10.3.31.

Olun

Pie ārtiem noraidīdofas, ka influence (griipa) tagad
sozium jārīai jū ija laika jau otru reģi, atļojisi
jūtānos pēdas uz krūtkim, tā kā rodas bijis, ka
nesāk atstāties dilonis. Kai tam izmāntis, ieteic
uzmanīties, un uesgumāne kārtām. Steigus meklēt
kādu ārti, kur smājaks, krūtkim pēdēsi jais.
Dr. Vestphals, mans parstānījais ārtis, ieteic Meram.
Uz ārtiem tāi parastā laika uz uesgumāne sēdāns
kajā ar ģimīti tad arī lūo jādžbrauc. Kāpam
tad vārs atkal paradiš voku mūžā.

R., 14.3.31.

Olun

Bezja strācis Ērmanis. Norunafam stundas puotes.
 Vēlī brūns par seni: esu agriāk iēglis un daudz
 varējis uzrakstīt, bet esu gūtiņi tapad sūstās
 rakstīšana. Polare, gadus 8 atpauņ, dēvēn varējis
 sadzefot pa 9 dzefas, tapad lalis ja dēvēnās
 stundas viam vabālu dzefu. Apereptums "Bētas
 ceļas" pat uzrakstījis dēvēn redēlās, bet tapad,
 Prufades monografiju rakstot, nomokotēs ego
 dafu nodalu mēnesim.

Re, 14.3.31.

Am

Ārti itēde vāgriest nojētmu vērtu veselības
 uzlabošanaī, tvaši, kas fonefas uz dēlova pašmājs
 apkarošēem. Šai nodātā stēdīji jābraucot uz
 diannidēlu. Neņem jau nu veltis parānes
 klejotājs un arī veltādu brieņmū veselības pā
 vēl uējūtu, tācu atpūsties vafaga, un tad lūis
 riku jābrauc. Uzastēs dēlnas tad arī jāiet
 gatavojties celam, jo svētdēim māi pēmdēn
 gūleam asbraucot uz diannidēlu mēnesim.

Re, 14.3.31.

Am

8

Jau nos ceļam sagatavots. Pilnsten 10. doņņies
uz Auceju, kad sētos Berlmes rīcienu. Užu,
kas šai braucēnā laskā lūs sakāms un atpēņjams,
raktiņu iņāsā, lēji jukantā kartiņcā.

R. 22. 3. 31.

Ch

Mūm āzēnu braucēna
laska vježnes strodemas ~~no~~
atpēņjās ~~no~~ piņjies, uz lypām.

Ch

Sīst laimīgi pārbaucām mājas aprūpi un
 veselību. Draugi un paziņas jau ļoti saīdinājuši, taču
 apstāšanās laikā, kad mēs ieradāmies, jo nebijām
 par to nevienu ziņojusi. — Pirmais atnāca
 mans brālis. Pārējie bija arī A. Fisers, Df. Čuhovs,
 J. Mijskis.

R., 25.6.31.

Lu

Bija Bērziņu-Mytis. Atņēma laistāju vārdiņus.
 un jum. ar obolčubas manu iespriertos 200 latu
 valūta. Nepilnā tos piemēti, jo šeit var
 tik trūcīgu vēl nepilnā. Taču Bērziņu-Mytis
 piemēta. Teicu, ka mēģināsim tos pēc receptas drof
 biedrošanai atdot atpakaļ, lai būtu iespēja gadojumā
 iespriest atkal kādam trūcīgākam.

Šel apmeklēja mūs: Rih. Rudzītis, V. Černe.
 Pārējie bija vie plūvēnā rentgenologa prof. Velera,
 kas ~~izsta~~ pamatīgā plūvēnā rentgenā

un arī uzskatīti. Atuda viņi diezgan labi. Atroli.
Dr. Kaudzēts kundze beidz ierādās, tad brauca kopā un
uz māju, lai palīdz norunātu par braucieniem uz
Birkernieku domnīca (sanatorija) svētdien. Vieta šis
man jau aprakstīta.

Chu

R., 26.6.21.

Man par lielu prieku, bija atnācis J.-A. Jansons.

Jūlijā jau viņam rakstīt, jo Jūlieta vēstures 3. daļa, kurā
viņam jāraksta par J., gribu tomēr līdz redzēšanai
dabūt gatavu. Par to tad arī parrunājām. Apņēmās
apcerējumus raksturot līdz augusta beigām.

Jenācis bija vēl arī V. Penģerots, par rakstīšanu
L. Gramatai apmaiņā. Noraidīju viņu brāļa, jo
patlaban ar h. Gramatas listām nodarbošies neesmu. —
Vēlāk bija Fisers un dr. Cudro. Būtu jāman
pārlūka manas iemīļotās grieķu, šuberta, Bethovena
u.c. gabalus.

Chu

R., 27.6.21.

Up plūst 2 atrāca E. Kaudzter-Heuko kundze.
 Sataisņamies arbrauktānai. Pūstien 1/2Y nonācēam
 Ropas, pūstas slūmīcā, Pūstē mīcēos. Pūstā janna, ota un
 CāH praktiski ienā tota ota pūstē mējā, ko šogad pat
 tūcāi atāloja. Atāloj patācēam ienāide. Mans mējās
 šlus jau ir uolēdojies vīpāt par manū slūmību, tācu
 par slūmīcā vīsmāf nāv ko pūst.

Ch

Pūstē mīcēos slūmī.,
 28.6.21.

Šodien pirmā vāmatijā Jūllētāna. Dr. Kalnīca
 jāmūkundze, kas pati jāciētuzi Tuberkulozi, vāmatijā
 iedzījas slūmības vēsturē, vīpāt Jūllētē un jābānda.
 Kautjā manū tuberkuloze vēl jānā nāv ierakpūstēs,
 tomēr ota pūstē nārtē ar nārtēloko vīpātuzlū.
 Pūstē mīcēos man vāmatijā ar vīpātuzlū Dr. Kaudzter-Heuko kundze.

Ch

Pūstē mīcēos slūmī.,
 29.6.21.

Šodien uopēma arnis, tārt ar vīpāt analīzi.
 Dīje atrākusī nērtā. Mārtēt uopērtārtārtis,
 redzēdama, ka man tē lobi. Mārtis nērtārtē erot gūrtā,
 Cēis jābrānc up Pūstē mīcēos pūstē.
 Lām, lām lārtārtis vēl vērtēdārtis.

Pūstē mīcēos, 30.6.21.

Ch

Jūliedams, matos jau vairāk kā stundu pa strāto
 ložu (kas ar naktis retiek aiztaigots) uz tuvejas priedēs,
 īpaši viņu galotnēs, kur nozopulējas ļoti iestādama
 saule un saulrieta blāzma. Jau bija jauka viņa
 diena un novakare, bet valdars atvīrdz brīniskās
 saulrieta krāsu nianšes. Nāk prātā saulrieti Mēraņē,
 kur tā ātri nozīmā arf kalnu gredānu, zeltidama
 to galotnēs. Paču dzimtenes aina man daudz tuvāka
 un mīļāka un modna daudz dzīvāku garīgu rosmi
 dabas parādību nfturē, kā Halijas krāštie mati.
 Kautkā priedes vienmērīgi un mali uīdo ar dzegzes
 ko šopad dzirdu pīkurosf. Kūlošāna atfādēna daudzas
 bērnišas arnas, īpaši, kad es dzīvoju vie mātes vecākiem
 Jeltakalnā.

Bikeruicis, 2.7.31.

C

Pārņam nepaidsti atnācis bija R. Pučītis.
 Kautkān rehoja viņu diena, slomnīcas admoņi strācoja
 tonēs lafu atļauņi vīpam pīl manij ienāst. Atnācis
 bija krīstnu kuroti zemeņi no tam vecāku dāzja.
 Pārņāpām par literātkum, par Latvijas dalu, par
 manu ierēcēnāšenos... Vīnī dzīvošot jūemalā. Varbūt
 atūal nādāņiņ nēfēnī pēluānīst.

Bikeru., 3.7.31.

C

Kā jau vātru doļiem, šort arī plāt. 10. bij a
 Hentka. Mējam jūtas drūmu nomierinājāsies, un tā
 kā jākūnā. Retz, ka man šē šēti nelūpas un ka
 in cerības un yveslēšanos. Atvadās, jo viņa šovakar
 aņfrancie jē jāvejiem un Pēhalge atgriešies. Solās
 jēc un dēlas tomēr iebraukt, kautgan es tam nepiekrītu.

Briņķniekos, 4.7.31.

Ch

Atnācusi šort no pasta rita Dr. Kaudzotes.
 Uzauko vundze. Briņķi: un dēraun vārdjūsi tēx
 iefli spranties, bet lai manē apmelle tu te oļmūscā,
 kas un tēpāt kā duru pīcūta, neraot atrant
 Briwa laika. Šort tad atvārdjūsi pārvārdētā sam
 darba lūdri un atpērdjūsi šurp. Šis labais eluots,
 darba mējam sirdīta šēviete, tēloti norūpējus
 jau manē un manē dēvju! Nejtos tā du
 upmāntūku jēdūji, un man drūpa tā tā karus.
 Bet šo lai dara, to viņa viņa dara no vāds.
 Arprakti jūdi arī vārdjūsi un Pēhalge. Pārjās vēl
 telefonēt, tad es no tā atnārdjūsi.

Briņķu., 8.7.31.

Ch

137

Apvienotāju stunda: mans brālis un viņa draugs
Kundze. Pēdējā, vajadzīgi pārmaiņus, pēc īpa
brīža atgriežas. Nepaguru un brāli netālu senāka
parunāt, kad ienāca b. Prizmales - Uztis un
V. Cane. Nākušā un lētān bāzēm, let pīcēfās,
kad atrada mani stipri atgriežot. Es vēl
atsevišķā itālā veļojā pārņēmu, tālab Prizmales
bāzēs, māi lūstot te pat ar citiem kopā pāpāliem.
Vēlī tāču no arodhēdības puses arī esot lūgusi,
lai mēģina ievārtot man atsevišķā itālu.
Kad paterču, ka šovakar jāiesu atsevišķā itālu
(lai jau man labān patīkto kopēja, kur tīcāi
vāsis gultu, kā tājā, kurā patlaban mēstinos),
tad nomierināfās. Nomierināfām gaudrof
stundas pusotras. Ģērtīju, ka wāllar jābā
wākarā bāfā atnācis arī bīstlīs, kur nāw
vēl adbrāucis uz savām krācēm. Pārņofās, jo
esot roļģies jau jāpāpāstā udeļē bāt pīwē.

Priekumiļus, 8.7.31.

Ch

Tikai nedotē uz lauku palojni, šeit tūlīt jau
 iebraucis šāds manis aplūkot mana mīļā Elvira
 un mēdzu dēlu aplūko mani domā. Nelūtu
 liela veiksmē, bet man ļoti sāt mēdza kažas tas,
 ka viņa nepavisam nerūpējas pati par sevi, viņa un
 vienmēr domā daudza tīkai par mani, viņa tam
 ietēdamaš turpmāšas dēlas dēmas, pārāk drīmas
 krāšās. Tas sabēdē viņu pati beš kāda iemesla
 un pamata. Jo, stēmbā, viņa gan uz dēlām vienmēr
 jaraugās nopietni, man šēl vēdādas bēgmas
 postāit vēdāud. Domāju, ka dēlānā dēlopa
 process ir apstājies, tā tad Cēvi par to uztrauktis.
 Un ja viņi vēdāit šēl apstājies, tad tomēr tik traģiski
 šēl nav, ka būtu jau lēdž nāvēi jāpūmēt. Kaut tēkai
 to mans mīļais šēl drāugs un palēdž šēl darbos,
 mans neapmirstāmanis šēl saparāto un vēmēto šēl
 šēl, tad šēl būtu labi. To šēl viņi viņi vēdāit.

Pēteris millos, 16.7.31.

An

Jā arņiet savatorijā (olnūicā) dolna pēc dzevas, kas
 attura mani no šūpra uopjotna darba. Po manu tūvai
 lasit un būjam, nepieņieņoties, tūvai va drupai ko
 tehnikla strādāt. Gūlotos atrāvi klūt lauka un lūt
 atvāl sava paratā iedienu darba jūgā, bet vai joms
 sūteiem tas uotēpēs, to patlaban grūti noteikt.
 Po radis nerotul. Man tūvai jacoetēsi pāgaida un
 jāraundēnuas ar vīru.

Chu

Obīnen. sanat. 20.7.31.

Pīri uelansi iebrauca Fīsero. Šo goda vīrs, kas nuņus
 Meranā tūc rūpēsi un vūti cōsi ayyādafa ar maudu,
 tūds pato kā vīruvēr: sūtijs, uēlojs, pūlejs. Norunaja
 kādu stundu. Kad teicu, ka šo mani ištanceja, jo
 sūtijs patlaban vīruvēr vēstuli, tad uopriecājas,
 jo me es varot nopētēt vīrai sūcicilums ar no
 vīra. Kad atpē vīrtot labi lauda sūvāji pūgā.

Chu

Obīnen. sanat.

23.7.31.

Sabraucēti manis rēķinot: Brālis, J. Gulbis, prof.
 Bļese un Svābe. Bija laba lauku jaspaida, jo 43
 gulejis uz līdzenām un ātri uauļāusi gant, kamēr
 slujā (gulēšanas) stunda beidzas. Bija bija pūceši un
 pārsteigti, kad draudzīgu manī, tik spīgtu un
 veselīgu spūttā. Pūcām ar Gulbi par Jēsesta
 Raksti. vēstures 3. daļas iespēšanu, tāpat par
 Jēsesta plūmpas vārpma izdošanu. Vēsturā
 Gulbis domā nolot dūmtā oktobrī, bet Jēsesta
 vārpma novembrī, lai abi decembra rakuma būtu
 gatavi. Par Jēsesta vārpma soli jāš vēl
 apņemiat un tad man rakstīt. Prof. Bļese
 palūpās, lai uz manī un idūdumu neel, jo jona,
 ka lūš labi, ka jdarītu. Gulbis šar domā, ka
 Kult. Fonda vajadzēot palabtu palīdzēt. To prastu
 vēlat. - Tad pūcām arī par Meram, par šo
 sanatoriju, kurā patlaban esmu un par doloni
 vārpas. Svābe interesēšs, ka man vārpas slāpju
 plerita laistā, jo arī vārpas kundze 1. jūlijā
 saslonuši. Pagad jau ejot jau uz bejstām un

sākoties atlabošanās. Temperatūra jūstīgi normāla.
 Kad bērnam šā kādu stundu sunājusies, tad ir
 apbrūnca. - Vēl ir apbrūnājis laukā ievēģa Ēriņģa
 vēstulē; ir arī rakstījis bērna man vāca divas pirms
 manas kartikas sapņusanas, bet nepareizi nosūtīt
 un tā jebkāds vēl papildu vēstuli jēc manas kartikas
 sapņusanas.

Brīvērīgu jaunatnīfā,
 24.7.31.

Er

+

Liņas bapūcas fantāzjuma notās tosanas lēmumu
 Sašima noraidījusi. Vācīsi stājs paceltn galva
 un zinas par latviešu politikajiem maldībām,
 vērta dūvētēm, kas pārdod par lēdu visu jaunas
 tautas dzīvības intereses. Nevērt par svarā te tā
 bapūca, bet šai gadījumā atkal, tāpat kā daudzas
 citas, latviešu politikājam vajadzēja pierādīt savu
 jūsupadību. Bet tie irādās par vieglām planšiem,
 ko katrs vējs var aizjūst. Kalms nopatīstis mūdi
 vadosā politikā, kur valda tik biepmija politikas
 patstāības un nacionālas notietības valdība!

Brīvērīgu jaunatnīfā, 24.7.31.

Er

J

Karsta saulaina dolua. Pīkai pre waltara, tauli
 jēnāk uolodot, tūlīcē maņas. Totālu waltars stūrdz
 vīdā rārā jūlīfā saulīcētā krācīnā. Brīdīti kluss,
 maņjārus un maņjā vakars. Karstus ar priedēn,
 jalymsētī, mān rapu nūzīlta. Slīmīdītī pacīdātī,
 bet arī jūmūjā jūnāki, sēdītī jūmūdītī, jo slīmīcē tās
 nūzīlītījī no sās dīrī jūlītītās dīves strāmes. Dāja
 cejā, wālbūtās, acā spūlīcā, mān līcās, es mārdī jolapū
 dīlā ierīcējī trājīnā. Dīstotējīlīa tū cōnās ar
 uolpīcāmas naves uoljūtū nautlūn jēwāpīcās
 dīlūmos. Pēdīcām acm, gārā acm jūtāms, bāds
 vakars tādā apstātīnē nā te atlāj'loti dandz fēlā,
 krāšhā, dīlī arīrābītā, bet jārāda arī dandz arīlētū
 rājīn, mān jārīdījōjōmūm un stījūm nūzīlās
 nēfātū.

Ch

Brīvēn. smat.

26.7.31.

Papāji šis lasus ir tīri leģendot. Kādunēdēļ notyrpē
 Roga nīnā, iudicēš manī apredēdama un vajadzīgos
 materialus pārdādama. Tā radās ierēpa kēļ būros
 būros krietri uatādāt pē Jopita Rautu. vētnes
 3. daļā, kpataršāns jaunam ykšumam. Uz lēseņu
 gūlētāms daudā ai lapa, tālā katā dūndē jā dēme
 arķheuta, jō dēmas sadalījums - ērtīcēšlāns režīns -
 diepān pils un arķheuta un pē lielo cauru. - Nūpat
 vežu jūmalā, dzelzēl, datārtrofā, gāpā bōpē mārkšvīcē
 un rautīcē švīnta šūfēnīcē. Uz lēstīju par arķhe
 iras atūnīkas, ko ierēdētū katīju grāmātā. Norstīju
 jau tās ai jaun. Jūnām, bet vežu vai nodūntas tur.

Pā 30 lādka pē manīs ir bōjā tīnāi A. Čaks, kas
 no jaunajiem bōjāt pē manīs atūnāt. Norunājān
 stundas dōmas par lēstīju pē bōjānīcē.

Jūnām. raut.

14. 8. 31.

Čak.

Vairākas dozas atpauzē kopā Čaks. Runājām stundas
 divas par literatūru un jēdzinā laika politiskā uzturēšanos.
 Atļūst, ka Latvija valstī un jūrā. ar odoledu lai
 jātop literatūri aukstākai, dzīvākai, jāpārdo raustīti
 unai provinces pilsetai un uz laukiem, - tā rakst, jāpādā,
 lai raustīti cetur vairāk tautā, lai no tās neatgriešanos. -
 Nupat "traumpuoridēm" bijuši saņēlce sakarā ar P. Viduta
 uztāraus "Pamatlirā". Uspri Viduta rīdhai uvesot
 jālūit. Tā tā chti ugtāties uleņajūies, tad Čaks tā
 rēcākais jāteicis to, kā ugti uz K. ugtāraus uatoties.
 Kīlūts par to rauidnožies, no "traumpuoridēm" vonda
 ištājis, un tajad Čaka vārs netaf uvesot, kaufpa
 vsm lauku alis bijūti draugi. Čaks tāda rīdhai, nūstā
 mūāpēt, apbrūo. Bet būnūni jau tos lauku uvesot uvas
 jāuns: tādi jāpēdēpēfot kā literatūrai, kā politiskā
 un jāpēdē. "Moderni laiki".

Tēdēn nanda, lai man atūes par monogr. par
 Plasi, Traupus un jālās Vānas jānūlās mūnūis.
 Kodz Sm uēl nraū bijis. Nepon, un unātrūal arjēlētis.

15.8.31.

Ču

Tāko biju valādīs Heroku, kas šovt ~~to~~ bija strādēji,
 jo vārā abaudūsi, bet lietus dēļ, uelbja manis sartaņusi, kad
 ievāca Deplama kundze, laijma, vēloja. Atņēņsi puses,
 un manas nīkākās ojas - kirsnojas eicma kullalam.
 Biju mīkai lūdzis dojas pīnas par Deplam, kas nān Jēferta
 Rauntn. vētkures 3. datā papildonājuma, tāpat grobji
 jnāt, vai mīka lūtnu ai mīerū Deplama arhivū nodot
 Pīnas pīls. Mīmīka bērlotēkai. Vētkā to labjūt atdotu,
 bet mīn tas mīkai lūknīs, ka patlaban gūti no tā
 sīkītkes. Katrā pīnā stūrēti lai rezervējat, jo arhivū mīka
 atdosot, bēkai pīskūt, vēlāk. Sallera ar to im es tām
 lēstām norunājam kādas stundas pusotras. Māer
 kīpa pīlks vērot, esu loti mīka dīroņjisi lēdz dāva
 vīnā lētrānīkām lēstām, un esu nīdija mīka vīcūnīs
 ik par sīkuma sīkī pīnā!

Pīkēru. ranaatorfū,
 18. 8. 31.

Am

Vienu dienu. Kā jau vadar norunājām, vispirms atnāca
 Hērdka, ar kuru dabūjām parunāties šīai uzturēšanai.
 Tad Valdis Jersbts. Runājām par vīna tēva ģēnēt. vēl
 3. daļas jūmo ūdensmašu, tāpat par rakstu krājumu
 vīna jūmo, kuram arī Valdis dos savas atbilstošas
 Runājām arī par vīna tēva arhīvu, ko jau sen gribu.
 iegūt Ropas pils. domma bibliotēkai. Valdis pērsot,
 kādā veidā un veidā šķirties par to, lai to jau
 tagad šķirtu no rokas.

Nebūjām vēl ar Jersbta vīnu līdz pašam pārveidojām, kad
 nāca Richards Rudzītis. Nācis vienlaicīgi tāpat
 apokāstīks kā man vājš. Kad arvadzīnu Jersbta un
 karstīkus vēl sanatorijas priekš (bija vīnu lauku ulot
 ar manu Hērdka), vienāca Jūlijs Līlis. Brīnījos, kā
 vīni tēvāroja gadoties. Nācis tāpat apbrūnēt mani.
 Sak, šis tācu vājš ir vēl lielāks slomdētis, jo sloms jau
 kāda jada pusotru, lai un jau šķirtā pēc tāda
 verātas. Ja, tā jau esot, tācu šķirtā varot, un
 kālab tad neatbraukt mani apbrūnēt. Būsim

147

esot vēl arī uotrādājis, parautījis literatūras vēsturi
vidusskolām, kas šīs darbas iznāksot. Tas man bija labs
pārsteigums, jo laips gadus atpakaļ biju vīrs uz tādām
domām uzvediprājis, teikdams, ka daudzi to neproti.
Man prieks, ka vairs šo terozinājumu nav atzīstis un
darbu pavelcis. Jau nedēļ atnāksot kādreiz un
atnēsot arī šo grāmatu man dāvanai. Tikai
plūst - 1/2 5. laidu vīrs mājoja prom.

Sauatoniņa, 19. 8. 31.

Or

7
Nīcu diena. Sieru pītodaus, jau ap plūst. 1/2 2 cju
uz vār tīnu. Gaudof vešā ar sieru tur pret man nāca
Jankovskis. Neprīkējis pīms laika nēkt ievā, tālab ja
priedēns sēkojis un tad mani ieraudzījis, pajouis un tūlīt
nācis. Būvējis un būvējās vēlāk arī sieru, ka pat
Jankovskis atnācis mani apraudzīt. Bet kāudz ko būvētīs
par to nava: vīri vērnes bijis pret mani ļoti uzmanīgs,
vēlējis man vīps sava grāmatas, gīmetni, kāpī ilgūzīs
arī bibliotēkā. Nejutos nevaz to plūjis, un tālab ļoti
pīlcajos. Šī šoreiz vīri esot jau sen ļaizījis mani
apcilnot, bet tāpat vīru tās darbas atzīstas. Šout

un ienākāsi ēdēs Armanija un atbraucis, lai jau
uzsnājis apmēlētāmas dienu un stundu.

Normāfām vairāk kā stundu. Esot ~~vis~~ patlaban
nobeidzis Lipavas 2. daļu un tad jūtīs stipri atnīglots
ēļu atnīglis, varēsot sāt atkal domāt par turpmākiem
darbiem, kam materiāli savākti un vācami, kas ja
drūmai spākti un arī vēl finai padoma. Ja noslēdz
roplūm romāns Baudava, kura turpmākā daļa,
un roplūm ar to arī beigās sauskoties Bauda piels.

Tad jābūt jāpam pēdējā jaunais vēsturiskais romāns
Kraus un īkiltāmas, no kurienes būsoga Polrona

Castilēn. Ja Mejūdas Jaudis u.c. ~~ir~~ unifilēns
tēlojis tadus nermolefotus, tālab ka kam un mēru
laikā trē vēl vairāk īfilduēē īpretināti kā femūidij,
tad Kraus un īkiltāmas roplūm domājot vādēt

unifilēnības ziedu laikā, kad roplūm jūtīs
savas varas augstums. Piem pret ādēt
patstāvīgu, stipru nesalauzamu latvīša rautumu,
varoni, kas bez tribones ved jau tautu,

samcilti uz augšu. Betn jānirza uz priekšu arī
 no tagadnes mēltais romāns Burbuli, kur ir šis daži
 labu augstu vīru (kā tas tagad konserojušs) nopredētiot, jo
 ne idefes vai raustura esloeti tie liela mēra esot, bet
 vieldarīti padzjuma gaudis, kas kasumeta un notikumu
 maika uzestis uz augšu, parādijuties un atkal nojūdi
 kā „īdens burbuli”, uella palickosa neatstādami. - Un
 jau irjam lietām, voham, pāncoskam, jāzaturot prāta,
 kā jānpranta lielais autobiografiskais gabals Maus
 mija romāns, kurā ir notelotot visu tos, kas
 ar viņu radusī sakara un liela mēra vēlat akurisi
 arī tāntā pazjstami.

Prunāpot jau pagatui, mās pērtārtija vēl (pobedzdaus,
 kā man kā literatūvērtusnodkam tas būtot labi jomat),
 ka ir Djovntees iris jau pirms kara strādājis
 vairākiem lajiem. It īvasi dandy iris jānizjisi to
 uz priekšu 1903., 1908., 1913. ^{gada} ~~1915~~ vasarās, Kaspdaugēs
 mija djovodams, tāpat 1915. gadā. Kad revolucjri
 laika, lody bismafē Latijā varēji to nobeist. Pēplana
 būtu vēl jādod romānam beijas, noslejumis, to

na dref ar idarot, izlaidot 6. sējumu.

Kad Joferta vēsture, 3. daļa, abā valodā nodala
 par Jautājumi, jo gribu parlabot, vai nav kāda
 kļūda, ko jaunajā izdevumā varētu izlabot, vārdi atkal
 80 un to pasalla, ne jau lai vēsture mirstu, bet tāpat
 man jānāstānais. Tā pati literārija darbos raksturo
 vārdam Jautājumi ar vārdiem ar raksturo Elberfeld ta
 detu. Kad raksta Kropas vārdi un Jē (Kropas Jēst)
 rīti Jēstos, ka latīņu iem raksturo tautas Jēstus
 nepot, ka apt tādā dāji patarīnā Jēstus no vārdi,
 tā tad raksturo nepot u. t. t. Vārdi tad atbilde Jē
 Latīņu dref ar ar raksturo, ka tas nepot,
 ka Elberfeld Jē. raksturo Jautājumi nepot, jo
 latīņu tautas Jēstus raksturo, apot Jēstus
 un raksturo Jēstus tādā raksturo Jēstus Jēstus,
 ka Herdes, Dr. A. Borksteins u. t. t.

Par Jēstus Jēstus Jēstus Jēstus un
 tagadnes Jēstus vārdi Jēstus, ka tas Jēstus

157

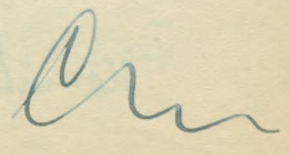
romānā uēra pret vīra gribu, t. i. tādā kā tas rakstots.
Gandrīz lido daļu ceļojis būs dzēfās nostiprījis, ydewejs
ceļēta esenylara vīram jāskudei nāv pērtījis, bet
vērāsī nodrukājis. Betu vīri torež to labūjis
priet, vīri dāfā tā nebūtu laidis. Kad valāpam,
ka jēferts eļdona vīra Tauriellu, Jaušvossis saka,
ka jau torež dzēfai bojis līds ievāids, kallfem vīri jāt
to par sev vīri vērāot jāvūt. Bortfemūllis to
bojis tā dēvējis, ka norādījis uz to dzēvillam
Fridenbergam-Mēmham, kuns, kā jzūams, tad ai jēlējis
bealāde Taurētājs par so jāsū temātu. Vīri,
Jaušvossis, vārot seitt, ka vīram jāsū vīdūlātās
esot sīs tīs vīra dzēfās, ko vīri velt jafad ar
pīdū vārot jāslasīt: Nemūntīha (Vai tas var
būt ka citāis jās),

Romānā Lopava tēlotā Ormu mījā esot
domāta Lielepere, un tas īpatnīllis barons

Atļūties, kas plāstāk veidots un latviskumam vācā
 dabrotāis pomeļānas molas dēļ, un veidoti arī
 daudzi latvieši. Savā kidepēs muižā vācā veidot
 gan no Peterpils un veidoti atbrancis, bet vācā kā vācā
 tomēr lēnā tēvīnām bād un tad uzturēt. Si
 muižā veidoti arī labi pomeļā, izbrūgēta un plāsa,
 gaudrā kā mērtīti.

Kad atvadāms, jāveic arī cōna nraui pē
 sevis cōmā, tēklidz es būtot atveļojies un
 nātsot no sanatorijas laukā. Papad vācā esot
 nojircis un otru nraui, pomeļā, dāpā, esot to
 pomeļojis un vācā tēkl, ka otra latviešu
 kaudrā gan veidot, kas ar savā dārkā būtu
 sevis tādā veidā un pomeļā pomeļā veidoti, kā
 vācā. Apveidot apveid. Būtu tā arī pomeļā. —
 Pomeļā, ka tas patiesi vācā dēļ, kā Janovskis,
 kas iepildis nraui J. Jomā Arta. Kad vācā,
 tēkl apveidā nraui apveid.

Pomeļā sanatorijā,
 23.8.31.



Vēl pēlējām. Par visu pēlēm Ugais mūsdienās, jūkstis
 aizrādīja, ka tas 1. daļu vārs parasti jās leisos dāda
 nabadzība būdama uzturēdamies jau agrā jaunībā. Vēlāk,
 kad pēlāji, dzepjams septiņos, vārs parasti jās vēl
 2. daļu, jādais vēl iesauku un izsauku un tad laidi
 kļūst. Tāpat vārs pirmās lietoji vādas "kapa"
 un "pēlāji", ko vēl iemilojis un bieži sācis lietot
 Raimis.

Sauat., 23. 8. 31.

Ch

Pēc veselīgam lietus dāvam dažas būdīši pēlās
 sablāinas dienas. Tāsi unlaros pēdēs nolaižas tāds
 kļūpums un miers, atblāzmojas tik sapnāigi saules vīti,
 ka vīdēt to vārs vēroft. - Veselība uflabojūnās. Vārs
 jau stingrāk spertās pie darba.

Suat., 28. 8. 31.

Ch

Atūcis Rudo. Atūcis Rudo vārs jūda. Pēcēpas
 ko kēns, da man labi dājoties. Pūds vārs iebraucis
 no kūrpes un tālās stidpes manī agraudzēt. Dais
 to esmu pēlāji?

Suat., 29. 8. 31.

Ch

J

Lapu Peru Gintu (2. gdes.). Si jau treša reize, un
 brīns, arīdu un arīdu vīri dēli parāta gara intereji
 un dāvēles šā šūdkimī. Pkai Akuratesa tūkoju us
 jau vaļš. Es brīns par šo pārdro rāktu: ja nu
 pūnā gdeimā vēl varēja būt vajālas vīetas, tad
 otram gdeimam un katrā pūnā vajāpēti vajā tūkoju
 pārstrādāt. Bet Akuratesa jau ir šā pārdroņs, ka
 neviena darba pēlājiņi neistrādā. Pers Gintu,
 tāpat kā Brants un Kad nēs, mūruis, pamostāvil,
 sam ita tūkotāji un pūda. Bet daudz pūholisma,
 mīstības, reģionālu tēlu un parādību, gara matiecu
 mūjība un šis šūna lūgās! Tas ir liels
 noslēpums, šādu un nīcētā atjūnā Kraujni.

Sauat, 30. 8. 31.

Ch

Gatavojos šo mēneši iet no sanatorijas
 laukā, ja veselība tā ies uz labo pusi, ka es dzīvošu
 grības un strādāt, pūtu, ka pēri stipi ir
 pūkrājis es.

Sauat., 1. sept. 1931.

Ch

Sodole katrē dienā man bija jāpabeidz sevīstī
 dandz apmeklētāji. No paša rīta bija atnākuši mana
 mātes brāļa Jāņa Fibora, viņa sam meitne Anas un
 Augmas suolas un dzīvokļa lietā uzturamā Jilma. - Delā,
 vien lauda, itā, no plkst. 2-4, sanāca vesels pulks. Drošums
 no bibliotēkas jaunākajam, ar kuru bija man jāpārņūnā
 daļas bibliotēkas lietas. Be Ant. Austriņš, Dr. phil. J. A.
 Jansons, cand. jur. J. O. Kalniņš un mana brāļa draive.
 Uzilgāk samuāties Jūāca ar Ant. Austriņu, kas bija
 nācis vienkāšī tīvai manī apraudzot un pārmaāties, un
 ar Dr. Jansonu, kas grūbija pārņūnāt vīka raksta pūtiņūnū
 par Jēfertu, jo vīt man, manas slūnības dēļ, jāpasati
 apstāties grāvkīt par J - uvisu apceri pēlūnūnū
 krājūnūnū, bet arī apceri J. vēstures 3. daļai.
 Izpildīji to par vēl nūnū, tācū solas to izdarīt
 īmū mēnējī. Ēm, ka to izdarīs.

Sanatorijā, 2.9.31.

[Handwritten signature]

Lai jau tautas uzbaltosāna, ļoti dzīva, daļa joprojā pat
 marķa (jo baltosānas virskāpas daudzī baltotāji ar nīkmu
 līca konvertos par mēģēra kopa pret), tomēr lielā mērā
 vēl redzams arī latviešu kūtāms tautas dzīvības
 interešu aptaušanas brīdīs, nīkmalpa, nīkmu tas notiek
 nodrošināt radotie depaīda vai estu rēmeslu del, Baltosāna
 parādīti arī, estu lpti esthantīma vēl arī Pīļa, Latvijas
 galvas pīseta, kur Latvīešu interešu aptauojū sanācīs
 tikai ap 100 000. Vēl pavis .Lps lāstis, estu kānās
 sī pīseta klīs kx latīnīma kā Valūnīe, Estis un Vāldīe.

Bērķerū. Jauat,
 8. 9. 21.

Am

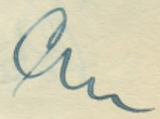
Bija Dr. J. A. Jansons. Pārmaņfānplānu, kādu
 vīrūš lai estu estū rāstīt aperejūnu par Jēpferū nīka
 jēnīrpa, krājūnām un arī Estis. vērtūes 3. daļai.
 Man J. domū pījīlūs un apmātī vērtīva. Redzēs,
 vai kādus vīrūš vērtūes arī rāstīā.

Bērķerū. Jauat,
 8. 9. 21.

Am

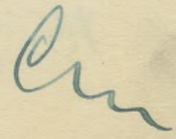
Pirmākais cilvēks tādā jūlijā Līlī. Viņš bija pirms
 atnācis, solījās nākt ar otred un atnēst savu
 Raustīteskas vēsturi. Nesagaidāja. Pēvēšņi uztur
 saņem viņa vēstulīti un arī vēsturi. Bet aktual: viņi
 nav pat atzinuši savas adreses. Varētu es viņam uzņemt
 par dāvanu pateikties. Vēsturi būs pusei esmu
 jau flāģi. Man viņa ļoti patīk: maistra, noteikta,
 lietišķa un droši sīki izstrādāta, analizējat tautas
 tradīcijas. Cik es pagāju mūsu un molo tūpa dāru,
 tad jāzina, ka vidusskolās tā iemantos dzimst pēvēšņiem.

Dzīvēn. jaunat.,
 10.9.31.



Sienu par kādu vedēlu uzturas aktual Pēvēšņi un
 katru dienu aktual pēvēšņiem. Viss būtu labi, tikai
 viņa par daudzu jūtība: pēvēšņiem mēģināt viņai vēras
 jūtības un sajūtas. It īpaši, kāmeš es pat uztur
 arā, iedrošos par tās viņai biežāk pieduras iedrošas
 buržuāzijas mājās kaitēkli un viņu sajūta. Tas uzturājis,
 kolīdz es jūšu un varēšu aktual viņu tautā
 adrešētā.

Dzīvēn. jaunat.
 10.9.31.



Dabūjs šodien mazliet satrūcējis: kaut jau bija nosolījis,
 manis apņaudzot nācīta šodien neatnāca. Pā da' jūnija
 kundze bija atrākusī lūklotenas lietas, un vācāi ar šo
 tēdusi, ka šodien būs te, tad lūklotēns dzīvotli un
 apņaudzītis, kas tur ir. Dzīvotli vācā vācāji
 būs ietā (kā vēlāk nosmaidījis, nācīta tam būdo
 bija apņaudzītis), tālab jūnija man. Aizbraucu.
 Izādījis, ka šodien atnāc kā nācīta apņaudzītis
 un jūnija domas, ~~kā vēlāk nosmaidījis, nācīta tam būdo~~, un
 tā vācā nācīta jūnija un jūnija atnāc.
 Būdīnātas, bet man ļoti gribētos šīs jūnija
 domas un jūnija vācāi jūnija, lai vācā vācāto
 šādos būdos jūnija, kā šodien, bet to var daļai
 būnā tad, kad jūnija kopā ar vācā. Lai un, vācā,
 vācāi jūnija jūnija jūnija, tācā tad tās jūnija
 dūvēli un jūnija vācā kā vācāto. Vācā,
 vācāi jūnija jūnija jūnija, tad šādi būnā
 būnā vācā.

Pzīnē vācā jūnija,
 13. 9. 31.

O

Būvī Rijas kara apvērta jāvaldē, kara mācīšanas
 komandās visā valstī jābūvē, ja tālākā ar
 mūsu šobrīdē — vērē karotim doloni — var
 kara padarītājam vajadzēs vairs ņemāt domāt.
 Nepūkas jau to domāt arī vēl tālab, ka pēdējā
 laikā apdrošināti, ka kara ieredzē jāpārveidē jau
 administratīvā tīklā vispārējam, valstī tad vajadzēs, arī
 atvērēties, kaut arī kara mola tam irīstos
 kurš. Ja neiet, tad, vajadzēs, jāpārveidē ar to,
 ka iestāta itā jābūvē tālāk. Un to mēs, kas
 esam Latvijas atvērēties vajadzēs, varam atzīt jau
 pārdē: ja jau te vēlējies vairs ņemāt jābūvē
 starp tiem, kas jau jābūvē vajadzēs atvērēties, un
 tiem, kas vēlējies vairs ņemāt jābūvē tālāk, tad
 tad labāk atvērēties vairs ņemāt. Komandās vajadzēs
 dēt, arī atvērēties jau vajadzēs kara deķēties.
 Vai jau kaut, ka kara padarītājam es tālāk jābūvēties,
 atvērēties jābūvēties labāk, vajadzēs esam pret
 vērēties tālāk un vajadzēs, bet tad es ņemam
 savāties un vērēties jābūvēties tālāk. —

No komandās abi ar glūni jābūvēties jau

pa pilsētu. Kallara mājas atrāca vārotais Čuhro,
 kumtūlita Aina, Kaluškā pūmūndže un svaņois
 Čertis, tā kā ižuāca māja vāreļa. Mani sastapja Čuhro
 ļoti priecājās un tam par godu gaudīj' stundu
 spēleja vācino. Jau metās vēdā, kad Ēluis mani
 atvadīja uz slomvācu.

Atkērtolem dūnatorīfā,
 15.9.31.

Ch

Kā jau parasti, arī šodien vārotais atrāca mani
 mēlāis Ēluis, mazliet nopūmūsi un svaņoisi, jō
 reģijisi nautā' vānūtoju pūpi. — Tad pēnāca mūpi
 mēlā' vānūdela Fricota māte. Kārtīfā, ka Julijs esot
 joproj' ļoti ļoti svaņoats, doļģau vāpēcōs; arī vāpai
 vādsōpēs vānūtoļēs Fricota doļģ. Kūcētāsi mūpat vāpam
 māpi vānūnelli. Jēdēva mūms vāpōmūmū: doļģau
 slōts. Mūmām vāpi un vāllām an' jūlojisi vānūnāt.

Vāpa vāldē vāpi ^{vāpi} vāllām un vāpēt vāpē ar Ēluis.

Pūmōs vāpēt vānūcis vāst. Vānūmāis. Vāpi
 vāpam esot vānūdijis uz vānūlēm, vānūcē tūmūnā.
 Esot tūm vāpēcējēs. Vānūsis mān vānūbōmēs

no jomas Helmas māsas dāzja. Dieggau dzons un
 pūceps, garīgi moss. Aytomas raunāt atkal L. Gramatikā
 raikolas vecežjas un estus rakstus. Mēģināt at bešt
 ai studijas. Pūmofām kādu jūstundu. Aozjofa un
 solofas atkal kādreiz uānt.

Ch

Arī. anatomijā,

20.9.31.

Maus mēāis Elus tā iaudzīs manū, t. i. s. vīpu
 tik patiesi un vīpūsi mīlu vīpus šos lēos gadus cauri,
 ka vība ir klūvusi par dāle no manīs jāsā. Tālab arī
 vīps tas, kas vīpai saps, vai arī kas vīpu griezona, manī
 vīpu vīvēdā mēā sēu lody. Un kad vīpa, - sēvībi
 jēdējos gadus ~~un vīpu vīvēdā mēā sēu lody~~
~~vīpu vīvēdā mēā sēu lody~~, - arīdēu bēzjāk oluomas
 par to, ka lūtu labāk nomirt, vai arī, kad to mōta
 smagi sapfij ^{as patiektu pānīpām skūmīs} (kā vīvēdām adjuvātas stārtitais - vīpa
 vīvēdājūdi stāps estu Pāsuī un Aspazjū, Aspazjū
 veduzi vīpu vīvēdā, un Pāsuīs gūlējis jāsā, tērdēns,
 ka vīpām esot foti. ^{labij} vīpa neprobējūdi iet, p vīvēdām
 vīvēdā mēā vīpās, tācu Aspazjū vīvēdā mēā sēu lody.

Un tad Rasmus jamaņojis, un tāt mājis laņņi un tēlis:
 "Nācēt vīlu, nācēt vīlu. Pāpat jau 10. oktobrī jūms
 būš jūms. (Tad un tā vītrūķis.) Ēlensra bēņņi
 man arī vīnu laņņi labo palofs un atbalsts darbā.
 Un tad un es sādē vīnas partārtiņi un deļ, redomāfos,
 tā būtu, ja vīnas pretiņķtu, tad es mārdi vīnu,
 ka es bēņņi ar vīnu būtu vīpauņņojis lēlu dala no
 deņņi jūns, un tā tad tūņņā, beņņ vīnas, nebūtu
 vītenbē vīnēķ vīlas tā dēņņ mīronis. Pā būtu jūns.
 Pateicu tāt arī vīnai. Redomāfos par tādām lēstām.
 Nies abo vīnam būtenim: Nā būns nolbūts, tā
 notikēds. Nevēlus no tā nāv dēņņojis un nedēņņi tēņņ.

Būņņ. sūnātoņņā,
 22. 9. 31.

Un

Būņņojis jūns, sūnātoņņā vīdeus dēņņā,
 Kad laņņi vīnos vīpauņņat atvīrdēķ vīdēņņis
 vīdeus pēķts. No vīta bēņņi ēlens, tāi jūņņā
 Va pīdēņā un vīcēņņojis par dabas jūnāņņā,
 bēņņā vīnu, par dēņņi un par vīnu vīpauņņi, no dēņņ
 laņņ, vīcēņņā mā tāt un būdēt tāi jūns vīnēķ

Būņņ. sūnātoņņā.
 24. 9. 31.

Un

Brīnos, cik maz dažu cilvēku jaunus. Tā tie ir
 kāds students, korporels, kas ir daudz daudz prastāks,
 bez romāziskas malajūtības, un tā būs vēl vairāk
 kautrīgi, par kuriem mēs redzamās šķa parāts. Un
 arī nacionālā pantažijumā, par ko mēs bieži nedz unat,
 unam nav ne jūtības daļas tāo raturības, kas daudzi,
 kuri par ~~to~~ nacionālām lietām nevar neplētās.

Brīnu-jaunat.
 25.9.31.

Olu

Brīnuš mans mōlai Olu, kā jau datu doļu lody
 sōm. Nevarot un nevarot vena mōfās nodznot. -
 Tad Pauls un J. Kadolis. Pauls atnejis Jalo vārum (1. un).
 Kadolis nācis apmūnāties par raustilim katrīgāmāstai.
 Kā saziātis un noteiktis spriedēj man omi loti patik,
 un man gabetos, lai mēs atņemam strādātū un dze
 tukšāji krotikas un literatūrvēstis laukā. Vēl ir
 spējjs, un varēs do nopretim arī dot. - Remojām
 arī par pūnolām literatūrkām parādīām, par
 literatūras studēm etc. Kad teicu, ka Dr. Valtera
 es mēs lapa nevaru saņemot, jo mēs savos rakstos

tajad un vārds dzīvā domas, bet ievērojot muld
 bez jēgas un saturs. Arī jaunie, īpaši Kadri, to domājoši
 sapņi un būvniecības, kālab viņi vēl raksta un īpaši kālab
 viņi drukājoši nepietikus grāmatas. — Interesantas pētniecības
 Caus isterica par medni. Vēl šeitki nerodas par
 vaistniecības tīrai tad, kad viņi pārstāva. Tāpat
 kāds otram pateris, ma esot dzirdējis, ka J. Plaudis
 nonācēnājis medni par maģistrāta sentimentālu dzērienu.
 Medni neapācēnājis, ma tas bija, bet kāros tūlā
 par spēlētā un sācis rakstīt „Borvai Jenei” teorētisku
 rakstu „Pantam Pīras mānslā”, kas tur vērā arī
 iespēts. To sapadēts tālāk turpināt, bet pa tam
 vārds saucidojis ar Ed. Vozu, un tā raksta nav
 vārds ne turpinājis, ne arī uolējis. Vēl tāl nedēst
 tadam vīram vārds dot rakstu, pret kuru neesot
 esības. Bez tam viņam esot arī dūmas par
 Plaudis pārjūtas, un pat admiņēts, ko viņi rakstā
 grībejis tālāk rosmāt. — Pēdēji Kadri atstāja
 „Literatūras Atiņes” 1. un, kas mupat. Jūacis. Dajas
 vērā palasja — un, ita gara nabadība. Tā jau
 Rozīta kultūras atandze tur producojotās.

P. Me. Janat., 26.9.31.

C.

Loti vesa, vējaina rudenis rēķinā, kāda tik agrī
vēnēdž burt. No rita kuta ģimj pat vetaš pūļa
pārslas. Staigāji pa aru tonēs: raduros pēl auztuma,
lai maģiēt norūdotos.

Boņa mans nolūcis ģim. un Rok-Rudjsts. Rudjsts
pūlēp, ka robeidjis pūm kandidāta darbu Dailjums
metafizikas aspektā, kas no rita prasījis daudž
radotā darba. Jūtoties pats tonēs apmērā b.
Karbūt pārstrādāšot, lūšot vērkatāku vīrskaustu
(vīru. Dailjums atpērtis pasaulē) un tad laidēšot tārtas.
Pēdēfā lasuā vīru arnēu cēsādi ierastoties, ai
reloģimās apmērības (doktora Lūkina) pasaulē. Ar
to erot ai radurēs pēdēfā lasuā vārāti darbi, tā kā
vēnareji pat atnāut manis apmēlēt. Domājot ai
vārātk dzejot, bet jau reloģimā jārā. Kādas domas kēfās
iedomis J. Ģimain Daugurā, bet Ģimā atrodīs tās
jau tik īpatnām, ka īpatnējās uzpūnt Daugurā. Vēnā
pūvēram, vīri, slaidnot un itā pūlēdžot pasaulē vīri.
Kas to saprātis? - Ģimā pūm nē, es pūlēšot, jo Ģimā
i pūpūm estā jārā - filozofiskā un ideji mā jārā jārā
tārā colvētis. - Būpadere nodumātot Daug. Jada
gradmātā. - Labi. Man vīlētis. Vīri tūis norunāpūm tūndas
Cim

Boņa. ģim. 27.9.31.

No rīta dzirdams Jānis Brūda. Atbraucis tāpat manis
aplūkot. Dzīvojam tajā un laukīnu pļānu mājas, pie
kļūst, un laukāni ar turpmāk turpat palūst. Pūai
ja vērē reāncot Pūai. Kākur bijis reāncot mācātā,
Dātes tātā, kur ar uztājis. Tātāi vālcotā, bijis
pūai. Sāstāi labi vāpāu pātāis lūpā pūai pūai pūai
drām. — Sūrofās, ka krodē pātāi vāpāu pūai pūai,
pūai. Domās un tā pūai "pūai" pūai pūai, par
kūktā vāpāu vāpāu. Tātā, ka tāu vāpāu vāpāu
vāpāu, jo vāpāu, Brūda, ir vāpāu pūai, un tāu pūai,
tātāu vāpāu vāpāu vāpāu vāpāu vāpāu pūai. Tātā
pūai pūai, vāpāu vāpāu vāpāu pūai pūai, vāpāu
pūai vāpāu, bet vāpāu vāpāu vāpāu. Tātā pūai
ar Rāpā un Gūm. Tātā ar vāpāu pūai pūai vāpāu
(ar 10 vāpāu) vāpāu pūai pūai, jo vāpāu vāpāu vāpāu
pūai pūai vāpāu vāpāu vāpāu vāpāu vāpāu vāpāu
vāpāu vāpāu. Pūai vāpāu, vāpāu vāpāu vāpāu vāpāu
ar vāpāu. Solotāis vāpāu vāpāu. Pūai vāpāu. —

Juānā Jānā pūai. Atūpāis par pūai pūai
vāpāu vāpāu. Kādu vāpāu vāpāu vāpāu vāpāu
un tāu vāpāu vāpāu.

Būmā. vāpāu.
29. 9. 31.

Ar

Viopirms mana mīla. - Tad no bibliotēkas Redlīde par
 amata darīšanu. Vēlāk V. Carnie un Ģermainis,
 tajā apgaidzot, ko daru. Pēdēji, patas vāgā lauku
 ceļos, kad biju par nolūkos uz klus stundu, ienāca vēl
 sekošais K. Mišnieks. Atnevis atmiņas par ģeifertu.
 Minotes 10 parunāšanu. Atzāja. - Sauleina diena
Eli

Pēteru. Amat.
 30.9.31.

Jau agrī no rīta pēzēta - vēlētāim un jara dzīvokļa
 remonts del. Mans mīlais šlums tik, loti viss, ka maris
 aktual palūt ar manu kopā. Vēlāi rīcāi gūt, par visu
 jābēdā, vīro jūstas uz šķēķem. Jom, ka tas vīro maģi
 nosprez, vīra jau allaž tik mālujūtija, tik beffala
 vārija. Man allaž bažas, kā labāk pasargāt, lai dzīves
 mājības un vērtība jēc. lyyējas mōzok vīro sāpina tu. -
 Brijān abi jēc dispīa, tajā apgaidzot. Pūceļos. Lai es
 vēl neļāi Heižoties ar āra nātīsim un darīsim. - Pā celam
 segrījos ai jēc Rozes un Jūbja. Tajā jēc Rapas.
 Uzī nojēcājas. Esot izmātā lotī atpīrdzis.

Būvēvēvēvē. Bez darīvēvēvēvēvē, novak no pavām
 intabām ai Būvēvēvēvēvē. Uzītis u.c. vīra lotī darīvēvēvēvēvē
 Būvēvēvēvēvē. Jēvēvēvēvēvē, Dr. Jēvēvēvēvēvē.

M. Ozols, doc. ed. Balodis (kooperators). Kaut
 tūcā ja vārdam ar katru, iznāk kopā tūcā pūdz
 strūda, ko pūdzējos un nomūdzis.

Vakarā, mājā, pūcā pūcā braucējas ērmanis.
 Dē. Lēdīm lāstīm atkal 30 un to pūcējas, lai
 ai dandz kas, kā mēti pūcā, pūcē tas pūcēkam.
 Lēdīm ērt dandz kas ar mairi jūmū. Kaut
 uz samatoris. Labi. Lēdīm. — Ja, kā tas reģem
 safas. Lēdīm atkal bēja itā pūcēkam
 pūcēkam pūcēkam pūcēkam. Māra Rānis, Jēpots, Jūcēkam,
 P. Pūcēkam. Safas atkal bēja itā pūcēkam. Kaut
 pūcēkam pūcēkam pūcēkam pūcēkam, māra Pūcēkam
 pūcēkam pūcēkam pūcēkam... Safas tas pūcēkam.
 Vai lūcēkam pūcēkam? Lēdīm pūcēkam? Kas
 to lai pūcēkam.

Ozols. Samatoris,
 3.10.31.

Ch

+ Cilvēkiem vācā interese itācā dēlam tūcā pūcēkam
 vēlējam pūcēkam. Tas ai pūcēkam. Lēdīm pūcēkam
 3. Saefas rēdēkam pūcēkam un dandz pūcēkam
 pūcēkam pūcēkam, ar mairi pūcēkam tūcā

drosības intereses, kopa taizni neesamā, apskaidrota.
 Vēlot sagādēto jūmo 4. Saesim vēle taji tadai i gūrdusi
 barga kļu par partijām un deputātiem (atsēdētājiem).
 Ir rakstas, piem. Nacionālā apvienība, kas galīgi
 izraidītas no nākosās Saesmas. Ir tāpat arī atsevišķas
 personas, vērēnāsti uostūpotas. Pat gaudētāji Joneis
 atzīst, ka 4. Saesmas sarkāo iquācis labāks, ka līdzīnējas
 3. Man personīgi patīkto, ja valdīta godīgāka,
 ar nacionālī maīdīta, uostīnāka jolīstīka, ka līdz
 īm, ja jūm vof mēs kā valdīti un tānta jūvām partijēt.
 Tā, kaslām, ar būs. Uostīnāz tā rādīs. Un tas būs tu
 bēls dēpīnūms un dēpīnāzīnūms.

Būvēn. Jūmēt, 6. 10. 21.

Sīevīka. Vēlot Ēmānsun Rudzītis. Ēmāns esot
 nācis kāpām no pat Rūjas, lai apskatītu apstāstus. Poneis
 dandz maldījīs, līdz atrādīs sanatorijīs. Nāksot katru
 dolum. Rūjas esot gan, un nant nandē, no dēpīnūli māstāt.
 Dēpīnī ar mūsa ar grīmu. Tas vragījīs, mīnīnām, lai ieteicot
 kādē redaktoru, kas sagatavotu Plānumā a kop. rakstus
 jaunā plūstā paldēmīnā iplēmīnā. Ēmāns teicis, ka tas
 mīstē būs vīslabāk es. Arī dēpīnī nāv rēboldēs velt
 to, un tāpat grīms, tēlāi teicis, ka es dēpīnīot un tādu
 bēls dēpīnūms un dēpīnāzīnūms tagad. Tā ir. Pat

ja arī es uzskatos, es katrā jebkā jebkā aktīval Ernani klāst,
 lai viņam rodas vēlāks mācīes darbs. - Rudzītis lūgais ar jūsu
 idejām. Vai būtu jēdvejs jāmāta, kurā apcerēti cilvēces
 lielie joni, un varot šie tie? Pārda būtu nepieciešama
 jāmāte. Es teicu, ja viņi jēts to rakstis, tad jēdvejs
 jāfākata. Kas jēbot rakstīt arī krievu aņģes dažus idejiskus
 rakstus.

Osnes k. Janatovja, 7. 10. 31.

Chu

+ Diena puslīdz jauka, vienajusē jāt saulaina. Bija
 otarj, cīem mērdomēlus Ki Krauze. Jēboja dērdēt manus
 domas par jēferta jēnetus šieci j. jēndras mājuma
 vātam (Koušpūma). Man lūkas, šis laba. Pārda arī
 nomānfām pagāstot.

Šis aņģes, as mājpatīrak tā cītam vāfām. Jēbot
 ar Austru Kol^{nīnu} aņģbraut apstābt Rāpi no Džepūvalma.
 Bija paradis vāp dēlas bāt vānēt kopā ar jē vāfām
 bāpam. Bet tad šorej šēširos aņģak ar vāp, jātka
 tā jēnīsi. Šūnīn vāpāfa dārdle nāw vāp jēpad, vāta
 vākāto jēpūsi. Tas jau lūkas un jēan kēnīti, bet
 tur vāta vāw dāst. Jētu vānī dēšēlei jēdas vātas
 jēvāta jēādēha. Un par šēnīn jēdāla, es vāwā tēst,
 ka es būtu vājītijs. Un vājītijs jēu jēst vāp, kas jēnījas
 vā vāw molo šūnī.

Osnes k. Janatovja, 11. 10. 31.

Chu

Un šo nedēļu pārņemusi mani liela vienaldzība, apātija,
 klusa došesle mūniju mēldze. Neizprot grības vai patīcas
 un jūla trūkums, bet nenkāsti garīge nevērtība. No
 pūndēļas uz otrdēļu maplist rānīte (pūndēļu biju
 Rīpā dzīvotāla remonta lietā, bija veļaina un lietaina došna)
 un vāris došas novērtējos pa gultu. Gan kā jau mēnes,
 arī tagad vatos celos, ēdu, kustos, eju vakaros gultā, kā jau
 ilddēļas spē, bet tas viss notiek tomēr tā inert, mehaniski,
 bez radoša gara līdzdalības un apģarotības. Ne došas, ne
 jūtas nekā dzīva radoša vērtība, un tālab, man piet, arī
 iatsefās mūnijas.

Ar jauku pāri vakarā, uz plūst. 8, bija atceļojis
 Richards Pudzītis padoma, kā un ko ne darīt, jo Kultūras
 Balss, kur unkur, nodota daļa švētūcas un bīsi
 melodojū kompozīti, bankrotejot? Šo abu grāmatu esot
 pārdevusi dzejam daudzi, unkur nāutos kroetru juma
 nandos, bet kā to lai dabūjot? Teteicu, lai gan
 dažādos raustām materiālos un grāmatās, ja guardra
 nandā visu dabūt. Pā arī R. apģarotības izdot.

Baltmīcū sanatorijā,

25. 10. 31.

Ch

2

Nevers ar jeni, nevers ar inerto stāvokli, garšo depresiju,
 turpinājis vēl gandrīz līdz pēdējam doļumam. Lasan arīti bērnu,
 ka esmu jau puslody pīreslojis un varēšu uz nētku pusi
 stāties darba, tomēr man maploet jēl tā lasa, ko laupījusi
 slomka, tepat gandrīz veselu gadu. Būvēta unis darba
 rajonā: jau tā nava liels, un ja un at us tā bēdand
 laupa te uard, te slomkas vai csti apstāli, un man,
 tad vabēl drupā mumi, ve tā pēdomāpēt. Bet illo
 daut! Ne jau nēs pati pīresam dums lītēkus, tos kuf
 Augstāki pēti, tālab jāpūceromas un ar pēdē pāvēras, atkal
 ve darba.

Būvēm. jaunat,
 2. 11. 31.

Ar

Pājos pēc pāris doļumam domāscu atstāt. Ir arī lāks,
 jo nu jau tepat deņis nēvēdi kavēs slomju, un ja jau
 lītāle esmu ertipūnājis, un nām stāties darba,
 tad kavēti te daut būtu jēus. Kant uzmausi un atturisi,
 jāpār stā daut. Bēp darba dīre inau vēl nāpēpēdā, un
 slomkas. Pa lasni, slomkas lasā, ipadi mana audā
 ilma nēpēhai, jāpīti esmu varējis arēu īpranties ar pus
 slomkas atnāpēras, t. i. pēndēti gramatu ufgalotāi vēstāis.

Būvēm. jaunat. 7. 11. 31.

Ar

Pabeidzu Īrāla Karu karst. Tas ir ļoti vērtīgs
 darbs, īpatnīs vīrā savā kultūrā ar pašam Īrālam.
 Dzelis psiholoģiskās pārdzīvojumus un atpūtas Īrāls tur
 tēlo apbrīnojami dzīvī un mirstoši, jāvērtē tos pārdzīvo
 par dzēzi. Tūai valoda jau ir pamā nepieciešami veļaudama,
 velatīnka. Darbs ļoti daudz ceļstū, ja tas būtu uzraukts
 tik latīniski straidi kā ģyostā jēkaba vai borkuilla-lyosa
 sacerējumi. Pāns jāaizņemta Īrālam, lai jāstrādā un
 glabo valodu arjos pānuatos nākamam izdevumam.

Prēm. darbs.
 8.11.31.

Clay

Ģymu saņatarojis izēst no sanatorijas laulā, vēl
 kādu mēreži atpūstos un tad stāties darbā. Laipjan
 šerana un sanatorijā paredstais laulā, teyat devoti
 mēnesi, bife doļjan jaus, tomēr bīrā rīcībā slomības
 dēļ, manī stāvī saīstīja, un tas atstāj uz mēn. gūaqa
 iespaidu. Tik ļoti gūbas atual būst atpūstā, veļafā
 darba dzīvē. Redzēs.

Prēm. darbs.
 9.11.31.

Clay

Sodsle pārācē ap plkst. 11. no anatomijas. Man, mēģin
 Elms sagādāja ar ledū pildnu. Uzgū dzīvotli uzkojusi
 tie gūdi un panna, ka jūtos kņapat kā jaunā pasaulē.
 Ēru, kā dzīve vīti aktual ja parastam, kā jau priems
 smosānas.

Priekais atnāca agraudzot mani Čehos. Vēlāk
 arī brālis un Richards Rudzītis.

Mafā, 10.11.31.

Ču

Upe šo laiku ceļiem uelā atzīmējis vākusāri smuluma
 del. Neprības vīru pē galda pēstēks. Pa doļu partaizāji
 mēnā otrā veta karšānas pālāstodams, arēju apmātēls
 bobotēla, bet tad, mājās pārācēis, atgūstos, kā to arī
 norādījusi, un pat nedomāju uelā. Ču vīru dzīvotāms,
 tinas bezdarbība. Noteiktai stundas tā atgūstos aktual
 lam, lam un lam. Pērtu arī pēngramta vītejam
 krievu kadruvītam Čerofis, apere Im Kapečinskis
 kolektīvā sobolenskā pēckāms mēģināmpa, kas man
 sen jau padomā, bet neprības vīru dzīvotāms un
 pēstēks. Un tā materiāli gūdi uz galda. Arī par

Jeifertu atnui kas butis pārausta, tāpat iras atnui ju
pūgus vai itysiņu jēlāhu. Pat no doenas uz doenu tā
vā atlietu. Ja, patkama vāda slouka uelā tā jstā nava.
Ati ja jūtos atneselojis, vairs ar vgu kruti darbā vāru
jūstos rāšā.

Pā vāruvā vobrejat atnui Ēnuavis, vspen Rudzītis,
tad Čudo. Pūja vsp ai itat. Baunavis un J. Kadolis.

R., 25. 11. 31.

Ču

jūlojs Sili, kuācis tājā jām vāto. Oetok ai
Ēnuavis un Čudo. Pā vāruvā Rudzītis ar vāru
antoloģiju: vrodokis jdevojs. Vsi tā kā jāsalsi.
Oratofān, vai veltu jādod jādod vādar vāruvā vā,
pūm. Latvijā vāru vālidzokas jāruvā vai Sīdri
kacoonālai lūai. Prof. Kundzītis vāruvā jūvādu. —

Vgu doenu vspats tūrojās vāruvā vāruvā. Pūjin
im būdi kīkai vā dienna.

R., 26. 11. 31.

Ču

Arturs Baumanis. Vajadzētu daļu materiālu. Īpaši ir
 + esot semināra referēt vai darba organizācijas priekšpus,
 gribot pamatīgi pasātarot, jo tas esot beidzamais puslans.
 Bet vāki neesot pats vēl mācīstība par jēdzieniem +
 darba intensitāte un produktivitāte. Gribētu iepazīties
 par to kādā veidā. Patēr tāda neatrodami manā
 bibliotēkā. Bet Baumanis neapņemas. Vāki un
 vācu literatūra, optimistiska. Dabūdot pūndru beidzās
 bibliotēkā. - Atņemini vai atpazīsi nedot nākamēdē.

Vadāra Ernānis. Proceps, un un arī Proceps
 biogrāfija no tālā vort, tālot jau daudz, būvēs vādi,
 da vērāst. Iestoties Pēteris Vāgula trūkuma dēļ, būdot
 vāci jābranc uz Rūdiem pļon.

R. 29. 12. 31.

Ar

+ Lūko. Gēti vādi pūndru. Tad aktual irān
 darums: var būnu un Proceps, kur vāki loti ciena.
 Proceps unad sprāku domas, da M. deimē un vādi
 palūkošā un atpazīsi.

R., 1. 12. 31.

Ar.

Bija Rijas vestalā. Šamp es tu, Jūs aicināja,
 lai piedaloties "Daugavas" lotos gadaros. Nupat
 5.12. būdāt pie mīka. Ja veselība ļaus, tevā, lidošu
 at. Atgādnāja arī aprāko uzaičinājumu - sarktā
 turā ar "Daugava" un uzskatīs tur, varbūt, kādas
 nodalās vadosāmu. Nelutu mana veselība ļofata,
 to varētu ar jūdu darīt.

Tad arī ierosināja, lai es apskatītos Jemelūsa
 Kop. lauku sapaļārosāmu, to arī domājat izdot, jo
 bērības esot ēquābi. Solījās pārdomāt un tad dot
 atbildi. Jemelūles man ļabi vajātais un jāpinaus,
 jo esmu mīkam cēsti jelloji. Būs vēl jāpūzāmas.

Ry, 2.12.31.

Ch

Bāltēra un Rijas vestalā biju Latviju Jāmātes
 lotās. J. Jūs aicināja pie sevis: lai atnākt
 vakarā pie mīka, būdāt parastāis loterāniskais mīkars
 ar pār mīkām - sored - par mīkām. Man ļau tur,
 drāsi oren, arī būdāt vajātais.

Vakarā biju. Daudzofās pār mīkās vākusā atnādu
 tur ļau at. Austriņu, Jekabu Ritoliku, Rihardu

Rudzītis, J. Veselis, adrodatu Straube ar kundzi
 (tos redzēju pirms), G. Braukšu, Emīlu Raiteri, P.
 Dīlīgu, J. Kadīli, N. Strupku ar kundzi, A. Čaku,
 K. Kraulsku, pianisti Velta Vaiti (pirms), J. Ragu,
 Jentu Maurosu, Fide Lauva, pašu nama tēvu J. Gromu
 ar māsas mātīti ar kundzi un viņu vecāko meitu
 (gads 14 vecu meiteni). Ar maņu novelodāms atrāca
 Jēkabs Graubērs, vēstak J. Jāliņis ar kundzi un
 viņa māti. Neimapa kundze (beidās luāca ar pēdējo
 vīri Neimoni).

Graubērs referēja par mūziku, uzskatīk pamanāms
 ne fantāzija par operu, un pats ar to turēt
 aizverams ar mūzi. Nacionālās operas vārdējo stāvuli
 un būteni. Jo acīmredzīgi opera stāv būvēdams
 bezdabīga māta, un viņi ir to balstus kas stāvētu par
 šīs mūzikas vērtības labā. Ar pārņemis, durās
 nodzina pēdējo G. Braukšu, J. Vitolu, dzied J.
 Veselis, J. Maurosa, J. Raga, A. Strupki u.c.,
 izskatīja doma, ka operas dubūtute par katru mātīti
 aizstāvēt un glabēt netūtu kādas jēgas. Būtu mātīti

jāprezervē vārda nodotāi mārdai, tās atbalstam.
 Pirmās lēpa interesantas un tyras, kaut gan pirmspīlī
 un vāri vāidras un vīnyabalasnas un ai idejīpi un vāpi
 tyras. Vēda, Markkas un Rayas vādos: joma vēja
 eisa ~~grasā~~ doma par tūi latīņku mārdi, kāda
 vēmēr un vāpi veltama, bet dādu mīņku Nacionalā
 opera unā dēnī, tā dā unā cēuža par pūktēs par
 "nacionalo". Ļakta lēste to nacionālojnu un
internacionālojnu mējināja demonstrēt spēlē,
 loti pteikpūsi un vēdli vāpēlētama vārdmā, cōttantū
 kompozitū derbus un kādu pūku prof. J. Ostola
 vāji. Tā vāi, tā otri atrada dymā atkābi klauštājos,
 tā dā pūti lēpa vāktēt, un ~~vāda~~ lēdžas nacionālas
 dympatijas un dādas internacionāla antipātijas. —
 Sūis Rastērs vālasja domas "modernas", bet vāpi
 vājas dējas, bet Austriēti vādas jaunās balades, no tām
 vāku par mūdīku un mīņpūku, bet otri vāi pātrēdēfo
 vāpārijo latīņko mūdīkulīku un pāpūku, vāi vāpi,
 un vārdmā Kāds klusi mēfēs ... Balade lēpa
 omāja, bet iēpāidōja. — Vēdōta man vārdmā vāllācā
 lōdž bēstām vālsūt, tālab aji pūsmāti es atvārdōjos, Rūjīe
 vālska.

R., 5. 12. 31.

[Signature]

180.

J

Mātes pati vakara runātis Čeho. Vēl ir Ārtiņa
 par senu draugu no sanatorijas laudem Valdi Jaku, Valdi Jaku,
 kas parādījies dzegzula darā. Vēl dzēfās, vārt man
 jau aprak. kopa atnesis un lūdzis rezepēt. Pilsām
 daudzas no tām rāda irtu dzegzuli. Jēb, lai kādas
 es uzņemot K. Jēnātā, kēpa ar vārt atņemam apsolji
 raņas jaraupam iepēt. — Kad paticu, ka Čhevis ai
 vārt, Čeho, pēnuējis sava biogrāfija rakstā par
 Annu Brigaderi, Č. apstaidzās par tā. Jēlot redzēt.

R., 6. 12. 31.

Ču.

J

Aj pusdienas laiku runātis Sili. Atņeris man jaura
 vētēs 2. daļa. Norunājām kādu stundi par Čterotini.
 Pēnuējis Čhevis sū Sili. Č. ar sava slouhām uzrautji
 kalu Čter. vētē ir vārtērotam.

No vta kēpa jē deņika. Bāzjās starp vtu,
 ka vārtēt saņrat, kam lai vārtē Pēnuēmiēla
 biogrāfija turpnojauna darātisām, jē tas Čd. medus,
 kas vārtēmes, vārtē nedzērot. — Bāzjāni jē jēpēta
 atņeris. Č. tū apraudājis, mani ierāņēt. Č. vārt
 Č. tū sēnuēsi vārt man slouhās laudē, ne vārt jēvūs
 'redzēt, ka es atņerēlojis. Ne vārtēt vērt J. ar Čhevis
 pēnuē jē deņika vārtērotam.

R., 7. 12. 31.

Ču.

Boji me Julija. Laidam neizdozes uz mētrām naidas
ne druzkas dabūt. Griesti laimīgi, bet it sevišķi tie spaidīši
klīst gramatikā. Pat Kult. Fondā, kas uztur par h.
gramatu, neizdevās izdoti neviens dabūt.

Satiku pilsētā domas optimistiskas: Arturu Baumani un
J. Anšbergu. Tādi cilvēki man patīk, jo viņi dzīvē raugās
pašu priekšu.

Pavakarē biju bibliotēkā. No turienes aizgāju uz
Rajos. Grieks aprakstījis, un patīcis lēti. vakars pas-
sertādu. Labi. Ar viņu bija arī Ernanijs, kurš patlādā
Casa Korentura savai aģerei (kroģrafijs) par Prizadenu stūmi.

Mafas vakarā Rudzītis. Patlaban uz darbu teātris
iedoms.

R. 9.12.21.

Chu.

Rudzītis bija arī vakars. Ar sevišķu apņemšanos viņi
pūsmo par savu Perichu b-bu, kas izplatot jaunās
idejas. Izņemot tos viņi pasaulē viņi laimīgi, celdmāstot
vēl idejas.

Vakarā, kad Rudzītis, bija jau jom, ievāca vēl
Ernanijs un Jul. Solis. Pēlu par jom cetas jaunās:
par dzīvi izdotu un literatūra. Norunājam stundas
trīs. Pēsi uzpu bīdi, raksturo, Čuho spēleja

Sopenu, kad ar jom
R. 9.12.21.

Chu.

+

Bojn bibliotēkā. P. Getas valdes komisijas konferences
 protokols detāli izsaucis mani par šīs daļu pautiņiem
 nozīmīgāšanai, kas pūnējas uz daļiņa bibliotēku. Solās
 plāstāt spelt un apstāvēt par budžeta apspūšanās
 to kā iznātniņu, katrīņu bibliotēku. Tā tas ir pareizi.
 Bodzīnu uz visu pils. valde norādījis diezgan vārdlozīgi.
 - Bojn dzīvē. Mūsdienā. Ar grūtībām dabūju kādu grāmatu
 no abonementa nāudas par L. Gramatu 1931. g. -

Maģis par tam mani nosaucajis Rudzītis. Kallara
 Elmāns. - Aizgājis uz pauno valstīdnu vallašu Rozas
 L. Brodoka. Noulauzjos tūai daļus: L. Bredisa, A.
 Franci, V. Mōri, Tomu Kermāni. Izņemot pēdējo, pārējie
 lasīja tik beatas dzīves, ka apūstās. Tā Kermāns aizgājis.

R, 10.12.31.

Ch

+

Bojn jaunākās formās. Grūtīgi formā, un kālētā
 uzņemtu manu atbrūvīni par Elmāna gramatu A.
 Brofadere, kas nūpat iznāks. Noteikti solās atkūltēt
 tūai, kad būdāt ar gramatu izpūnīs. Es tomēr uzņemšu
 un no Kallara iznāks nozūtišu. Redzēs, vai uzņems. - Bibliotēka:
 tū Bibliot. Centrālē rakstojāsi Camus un Pubera vārda
 dēmu, kurā rakstojis divas stundas. Vallaša Elmāns un

Cucho. Sammas par literatūru un mūzikā.
 R, 11.12.31.

Ch

Bibliotēnā: Art. Baumans (raksta par Strazinskas
rakstu (. sejmū), Bergmāns- Ustis.

Uzdevums mācīt J. Uvams. Monejs lūdzam, ka mēģināt
nēģināt gudrot, lai mēs nolēidz jēpēta. Jēguto
Brozemūnā biogrāfiju (L. dalu). Teicu, lai set
pēl drošā apmānā. Uvams jandz būtu ar mēģin
uzmācīs rakst. - Pmācām par Lofotni (Lofotni, Lofotni),
par Skidoni, Jul. Sili, Ermani u.c.
Sodre atkal jēg.

Rē, 12. 12. 31.

Chu

Arjāpām abān jēpēta pē Uvams- Kaudzot unndzēs.
Vīka mēģināt lūpji jāt mēģināt tēk lūpja un laba,
arjāpām mēģināt jāt mēģināt jāt, bet es
mēģināt mēģināt mēģināt mēģināt mēģināt,
Kaudzot jāt mēģināt jāt mēģināt jāt mēģināt
arjāpām.

Vīka jāt mēģināt, arjāpām tad mēģināt mēģināt mēģināt
arjāpām jāt mēģināt mēģināt. Jāt mēģināt mēģināt mēģināt.
Arjāpām mēģināt mēģināt mēģināt mēģināt mēģināt mēģināt
mēģināt mēģināt mēģināt mēģināt mēģināt mēģināt mēģināt
K. Kraupe, K. drošmāns, A. Brande, J. Amāters, A.
Kendis (jāt mēģināt jāt mēģināt), U. Skulme, Jānis
Jāt mēģināt (Vālda mēģināt), Dr. P. Kalniņis ar

Kundzi, julkuselehtis V. Pivka (mans vara leldis
Latgales drauzofa), prof. Purvits, B. Dzelis, ^{g. Elias} u. d. c. Ori
mans brālis.

Mafā nākot satikām R. Pudziķi. Runājām, un
izpildat materiālu pabalstu Jantai Mauroņai. Norādīju
ceļus. - Mafās Cūcho. Mauroņai veselība veicot
izlabojus. Dzeļfau slūts. Apsūstījis arī jē brāļa mafis,
bet nerastāpu. - Vakara pēmanis aktual Ēmānis,
Norunafānā vādas stundas domas.

R, 13.12.31.

Chur

Bezjū jē Rozes, jē Gullesā, arī jē Rayas.
Vēl loti sarāmstis, jē uz sātūm gaudis viedus
grāmatu neprasa. Iznācusi slūts' lāsī. - Pēblestēnā,
notkojū vīn lūdz dāvēs brāvīnā atpauš. Ar
Bezjūvīnu - lūts' alis apstāfānū jē H. Asara un
D. Lorentola jāt runāt jēuzjūn betas, jē lūmuna Zedala,
kas jēmejas uz mums rāstīnā mēn, tūc lēdžis veļaidra,
kā cellā vīnāņ dāpāst, kā lai nolān tū jēuzjūn lētkū
tādū, kas mēs, kas vātkāik dēn jādūvaldīstā. Aklī
izdots lūmuns, kā jēn dāudz kas jē mums. Itā

bez salvas.

Rožis pte Dr. M. Veinberg - kuras kundzes. Pasmaidu uos
un sam braukt no plosotas laulda. -

Vakarā māpā: Čučko, Rudzītis, Ēriņš. Norunājam
ilgdu lauldu, it īpaši ar Ēriņi. Arī ar pte ja dēķim arbrauc.

Prija, 14. 12. 31.

Ču

Šodien arbraucam uatos uz sam veldu māpā :

Ēriņa pte dāņijem, ar pte dāņijem. Man, loti
gribas pālejt ja lauldu pēnas - mēģa - laulda.
Nespūm ilgi var pēnu pāpēcējies.

Prija, 15. 12. 31.

Ču

Grote, J. - 44, 72,

Plaudis, J. - 44, 62, 72, 80, 83, 109,

Fr. Gulbis - 44, 118,

Oslaus, P. - 59, 83,

Eliass, K. - 59, 79, 109,

Čaks, A. - 61, 67, 70, 72, 75, 79, 81, 93, 94, 101, 102, 104,
109, 114, 118, 125, 144, 163, 178.

Adamsous, S. - 61, 67, 118,

Skalbe, K. - 62,

Austrick, A. - 62, 80, 81, 83, 155, 177.

Veselis, J. - 68, 69, 71, 107, 177.

Maurina, J. - 69, 178.

Silis, Julij - 71, 83, 86, 124, 146, 157, 175, 180.

Pomda, J. - 73, 83, 102, 104, 109, 118, 121, 166,

Križa, K. - 83,

Jerosi, Karlo - 77, 102,

Zalste, Iose - 78,

Baumman, Ant. - 79, 81, 109, 118, 125, 160, 175, 176, 181.
183.

Cukro, Dž. - 81-82, 86, 87, 91, 97, 103, 107, 110, 114, 132,
153, 174, 176, 180, 181, 184.

Arvus, M. - 83,

Kelje, J. - 83,

Brjucak-Ljeto, S. - 83, 98, 107, 118, 132, 137, 183.

Arpagija - 84,

Janson, Dr. J. A. - 85, 89, 133, ~~155~~ 155, 156,

Randyši - 87-90,

Muravj. - 87-90, 95, 132, 136, 137, 180.

Barada, Anton - 96, 122,

Ljeto, Ant. - 102, 118,

Gulbis, Ant. - 102, 140, 181.

Kadrlis, J. - 102, 107, 163, 185, 188.

Jepi-Formosa, P. - 113,

Eglitis, Met. - 115,

Sudabradus, Jr. - 116,

Dambly, V. - 116,

Uilops, P. - 121, 178,

Jansens mis - ~~147~~ 153, Uele,

Stals, K. - 173,

Grout, J. - 174.

Anaam, J. - 183,

Pouls - 35, 50, 81-82;

Sinha, Lakshman - 120 n.c.

Jagore, R. 81, 120